

ஸ்ரீமத்வரவா முனிவே 401

பிரபன் ஓநுஷ்டான

பாஸ்காம்.

—:—:—

இந்த

இலையேதாக்க புரணத்தொடர்களினால் முன்பு
செய்க்கப்பட்ட பாசாந்தொடர்களின்
சுருத்தியை முன்னிட்டு
சுமாலிகன்

லி. இராமா அனையங்காடார்

சென்னை நகரில்

ஸ்ரீமாத். திருக்குறும் குடி ஜியங்கார் கவாமிகனராலும்
செய்யும்

ஆகின வித்தவான்

உ. வே. திருமலாசாரிய கவாமிகனராலும்

செய்யுமா

சென்னை நகரில்

ஸ்ரீமாத். பாட்டர் கவாமிகனராலும்

மற்றும் திராவிடாந்திர பண்டிதர்களாலும்

சுமேதன பத்திரம் பெற்ற

திருச்சி சிங்காரம் முத்தாலயத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீமாத் கவாமிகனர்

1934

விலை ரூ. 1-8-0.

509

சு

அறிவிப்பு.

994053—

இக்கிராமம் சேஷத்தொண்டர் கோயிலுக்குள் தீவிர தாய்
 புயல் தாண்டுகாமகல் பூர்த்திப்பாடத்தொடங்கிய கல்வா கோயிலுக்கு
 ில் பெரியகலகல் தீவிர பாடல் கலாச்சூடு தி. கண்டகலகல்பாடல்
 தீவிர, சிறு தீவிர உபகலகல்பாடல் தாண்டுகலகல்பாடல்
 சேஷத்தொண்டர் கோயிலுக்குள், திருச்சி பெரியகலகல்பாடல்
 கலகல்பாடல் தீவிர, பூர்த்தி கலகலகல்பாடல் சேஷத்தொண்டர் கோயிலுக்குள்
 பாடல் தீவிர, கலகலகல்பாடல் தீவிர பெரியகலகல்பாடல்.

K. V. R.

ஸ்ரீவத்ச, வெண்தூப, மலையத்தி, ஸ்ரீபூரினா, அகந்த, கருடர் முத்தவான சித்திய சூரிக்கை, பிரகா சிவா சிபூதிபிஷ் கானூ வர்ணம் களிதூப அகந்திப்பித்த அகிளாதமகோடிக்கிளையும் உற்றுநிப்பித்த கச செய்வதென்கிறென சிவர்க்க, அகந்தனும் மயல் யரவதி களம்பெற்ற ஆழ்வாராசிரியர்களால் அவதரித்த, பக்திநூப பன் னகனூனத்தை கருகப செய்து, தந்தையர் சந்திரபாமா, திராவிட வேத, ஸ்ரீமதான பூஷண, இராமிய இரத்தங்கனிநூலும், இந்த விசிஷ்டாதாமயத நர்சமத்தத பாகாடுக்கச் செய்தார்கள். வெஞ்ச வானத்திர்பு பீரகு இந்தனாவழிவியமான சித்தார்த்தத் தைக் கெடுக்க சிவபத்தமம் சாரிசன், சிவாதி ஸபங்கிளக் கருதி ன்வருபா நூபாநூத்திக னொன்று சிவநிய, தேவாய்ருத்திகளை யொன்றால் தயாநிவாபட்டமன், தேவாந்மாயிள சிகளாய், தாநுக்காரகாந்தர்களால், "கிருஷ்ண சிந்துருக்கிளத் தரித்தது கிருஷ்ணனை சாதித்த பெண்கட்டா காகி, உயிளப்பொதூர், அயிர் தாபெகிளைய தேவ கோடிபுகில் பிரவேசித்த இராபு கோடுக் கிளப்பொதூர் திரீத பாநாயக்காற, பாநாய்கியபதூர அயயாராயபுள, அபிபயபானதற்பர்களால் அகாய்ருத்தி கிளச் செய்துகொண்டு புக்தி சாதகயான சிவ பாயணங்களை னவத்துக்கொண்டு, ஆழ்வாராசிரியர்கள் அதுஷ்டத்து வந்த பாயணங்களை கிருத்தமாய்க்கிவிட்டனர்.

இப்பால் சிவருபாநூபுமான சிவகஷண பகவத் பாய்ப்தி பிஷ் அபெககஷபுகடப நூநூகூரக்கன், கிஷ்டசாரம் பாயம்பர்வ மணன்பா நுஷ்டெயானதால் அக்த அதுஷ்டானங்களையுமு பகா சிவ்யதற்கு முன்பு மக்யம, சாமய்வ பாயன்னூகிகாரகனூக்குத் தியாற்றியோபிதய விசேக கனூககிகள் உண்டாக கோண்டுவது அத்தியாயசியமானதால், பாய்நூப, பாகால் காதயாமுள, பதி வச, உபாத, சிவகித்த பட்டாக, வெகருரு, வரவாமூகிப் சப்ருகிகள் கருகபசெய்து சகவ சேதகினூழ்நிவனூர், தமயாக பாய்ரத்திப் பித்த கிருதி திறாச பகவத் சாந்திர, பாய்கரும்தா, திராவிட வேத, ததககோபாக்கங்களான மயங்கிருத ஸூபிவத சார்த்த சக்திராயான ஸ்ரீமதானபூஷண சிவ்ய சாந்திராதிச ஹன்ய இரத்தங்கனிநூல் இன்னுஞ் சிவ பாய்ரத்திகமான இரத்தங்கனிநூல் சூசாவதுஷ்டானங்கிள விசதிக்கரித்திருந்தும்,

அகாசன் ஓர் புந்தகர்திலகையாதிகுறும், சீவாணுந்தி
 பாடகாரிவிர்ப்பட்டகையாடும், ஆசாரியபதேசயந்தி
 தெரிதல் கழிட சாத்தியானதிகுறும், சங்கும் எழிதில்
 தெரிந்து வெள்ளத்தக்கதா, சிவ்பாசா தனொன்று இயற்றித்
 தால் வெள்ளியை அனைக பாசலிதாத்தயாக்கல் கேட்டுக்
 கொண்டகையாடும் "ஆசா பாதியா தாயம்" என்றும்,
 "ஆசா முக்யந்தகையாடும்" என்ற கழங்கியகுறையாடும்
 ஆசாத்தாய், ஆயன் சப்பத்து, அரோகியல், முதலியகைய
 னுண்டாயாசா நிதிநாசக்கலிசு உய்யாட்டிக்குப்பதாடும்,
 "பிரபஞ்சுதாட்டா பாக்காயம்" என்றும் தெரிய சொ
 தல் தரிதில் எழியகடலிசுப்பாணத்தாடல் இயற்றலாயிற்று.

பாசாட்.

உந்திநூக்கல் தாமுகப்பர், கல்கிதன் கிளையுள்ளோர்
 பெந்திநூக்கையாடும் சின்புலப்பர்—மந்திநூக்கல்
 மாச்சிபத்தாசிகுறில்வந்த தென் செருகோரிசுந்தக
 ஆசாரியமாதையாக்கு"
 என்ற சொசாசப்பட்டிக்குக்கின்றுள்ள.

சீர்க இக்கிரந்த யாசிட பயசாத்திரக்கலின் தெற்கோள்
 தேகையாபிசுந்தகையா கிரக்கி கருடம் சிரய்ப்பட்டு கழுதப்
 பட்டது.

இத்தகிலத்தாக்கு தெற்குத் தகிலயாத பொருளை
 யாதலில் அதனைச் சந்தாமுகைய கருக்கிசுப்பட்டது சந்தாத
 தொகையக்கொண்டில் கந்தம் பகலிதயாகவும் அரிதமுயன்ற
 சிரபஞ்சுதாட்டான் யாக்காயென்றும் இத்தாலின் முதல் யாசீ
 யத்தக இயற்றலாயிற்று. இக்கட்டம் யாசியமுல் கடிய சீர்
 சொத்தில் முடித்தலிசும்.

இதனை உண்டக் கொச்சியெனும் கிளையில் முடிக்கும்
 பொருட்டி கந்துகையான் மசிழ்ச்சித்து சந்தா தகைய முன்னல்
 சொத்தித்தகில பொருளையான குகைய பொருள்தி மாக்கப்படுக
 தந்து; அகாய்நியானும் என்றும் மக்புலாசாட்டல் பதெந்
 குசிபர்.

“கவியெழுதி அன்புப்பித்த பயனுடையது
பன்பு பாராட்டுவது”

பனிமேழ தொழில்வழிகளிலும் கவித்துவம் சூழ்வதற்கு போன்ற
அவகாசங்களைத் தோண்டிப்பாடையால் இவ்வுலகில் பண்பாடங்கள்
என் செழிக்கிறதே திருந்திவருமா அல்ல. சூழீழும் கவி
கேள்வியைத் தொழ வாய்க்கும் இக்கூறிய குழந்தைகள்
பாராட்டாத என்னை இயல்புநிலைக்குத் துண்டுகிட்ட கண்டுதூக்
கந்தமதைய கருதி இவ்வுலக அகாதையு தோய்மாத கடைக்களித்து
அருள்புரிவதே தான் என்னைக யழக்கியவுள் திருத்தி வெளிப்படுத்த
தரக் கூடும்.

இக்கணம் விடுதலை

வி. இராமா துணை

கவிதை கீர்த்தா.

3

ஸ்ரீ சீமாந்தமூர்த்தி :

குமரலீலையென்ற லக்ஷ்மீயம் சீவமுணையுள்

ஸ்ரீ. ச. வே. இராமாதுஜஸ்வாமிநிசன் லக்ஷ்மீயபாஸ்ய
பாப்பனுயக்கன் பாஸ்யம் லக்ஷ்மீ யாமலி

இலக்ஷ்மீயபாஸ்ய புர்தானம் L. R. காரி எழுதலது.

ஆ சி ரி ய ப் ப ா

ஸ்ரீ சீமாந்தமூர்த்தி :

சீமனையம் சீமனையம் பொருள் வளக்காட்டும்
 மன்களத்தாரகையனாகம் ஸ்ரீசீம
 லக்ஷ்மீயபாஸ்யம் மயமுயுயிர்
 வானுத மதிபன் மய்க்கு வானுத
 கதமுதகான்பாய் நயக்குப் குமரபு
 கையமுத சீமனம் வாய்க்காட்டியு
 தயாமதிசெது மதா ரதிசுந்
 தயாகுமுணன் சத்திப சாசாந்
 தக்கெளயன் வக் தாகந்ரயம் கமுரு
 பக்க கும்குயன் பாடியுடமுரு
 குமுணபுயதின் கொண்டுகன் பெய்ய
 குமரகுக் குமரன் குமரதன் தய்ய
 ரத்திசீமோகுமர் பக் னுணர் மததன்
 முத்திசீமத்தா செது குமரகுமர்
 செய்தனன் குமரன் செழுயகி குமரன்
 பெய்தனசீமயம் பெருச்செகிச் சாயகம்
 வடகினை தென்னை வடுகு கடுகனை
 புடனிய மடுயுப் பொதிசீமதிடக் கி
 புடனியபாயானம் பொருத யாரதனம்
 பக் னுமரனம் பாரதட்டனம்

கவலாளு பாணம் கனரகங்குநீர்மன்
 செவ்வாய்காசி பம்புகாததீர்தரன்
 வேலகடகை கிப்பிரம், நகு வ
 வேலகூர் கித்தி வேலகிராயத
 சநுப வெவ் குப சாத நுநீரணவன்
 கிரவேலகிராய கிரவேலி பணவகன்
 ஆகிரவேலகிராய நுநீர்மன்
 வெவ்வேலகிராய கிரவேலகிராய

கட்டித் தரித்தனா.

வேலகூர்மட்டை பாக்காய்க்கிராய வெவ்வேலகிராய
 தாயன் தரித்த சநுபகன் கட்டித் தரித்த தாயத்தன்
 கிரவேலகிராய குழகூர்மட்டை வேலகிராய
 வாய்க்கிராயத சநுபகன் கட்டித் தரித்த

விஷய குறிக்க.

சுருக்க	விஷயங்கள்	பக்கம்
1.	ஆசாயம் அதனூடகமும் பவம்	1
2.	அபிஷேக விதி	6
3.	ஐயம் விசர்ச்சமம்	7
4.	சொசகம் சொமம்	8
5.	சந்திர ஐயத்தால் வாயமம்	10
6.	ஆபணக்கமும்	11
7.	தந்திரமும் விஷயம்	13
8.	தீர்த்தமும் சொமம்	14
9.	வீரணம் பெருக்கம்	17
10.	ஐயம் வீரணம்	18
11.	அங்கம் விஷயம் விஷயம்	20
12.	வந்திரம் முண்டா தாயம் விதி	21
13.	ஸ்ரீ குணம் சொமம்	30
14.	ஸ்ரீ குணம் விஷயம்	31
15.	ஸ்ரீ குணம் விஷயம் சாரிக்கமும் விஷயம்	32
16.	வந்திரம் குரு பாய்மம்	33
17.	வந்திரம் குரு பாய்மம்	"
18.	திருமதி	"
19.	தாயம்	34
20.	சாயம் விஷயம்	"
21.	ஸ்ரீ குணம் குரு பாய்மம்	"
22.	வந்திரம் விஷயம் விதி	37
23.	திருமதி விஷயம்	40
24.	விஷயம் விஷயம்	44

25.	சாஸ்திரியம் திருவார்த்தம்	40
26.	பொத்திர தாரண விதி	46
27.	பிராணியம் விதி	"
28.	இயல் மய்யம் பூதீயம்	47
29.	காலம் மய்யம் சேய்க்குள் விதி	48
30.	சந்திர மய்யம் விதி	49
31.	தேயதார்த்தம் தாரண சேய்க்குள் சந்திர தாரணம்	"
32.	தேயதார்த்தம் சாஸ்திரியம்	52
33.	காலத்தியம் கால விதி	"
34.	இயல் காலவிதி	"
35.	அய்யம் சேய்க்குள் விதி	54
36.	ஆகார காலம்	55
37.	காலகாலம் காலம்	56
38.	இயல் காலம்	57
39.	சந்திர சந்திரம் சந்திரம்	59
40.	ஸ்ரீ பாத சந்திரம் காலம்	60
41.	ஸ்ரீ பாத சந்திரம் சேய்க்குள் காலம் பந்திர	60
42.	ஸ்ரீ பாத சந்திரம் காலம்	70
43.	ஆகார விதி	71
44.	சந்திர காலம் சந்திரம்	72
45.	பிராணியம் விதி	73
46.	பந்திர காலம் சந்திரம் சந்திரம்	74
47.	காலம் சந்திரம்	75
48.	இயல் சந்திரம்	78
49.	கால சந்திரம்	"
50.	சந்திரம்	79
51.	சந்திர சந்திரம் சந்திரம்	"
52.	இயல் சந்திர சந்திர சந்திர சந்திரம்	80
53.	சந்திர சந்திரம், சந்திர, சந்திர சந்திரம், சந்திர, சந்திர, சந்திர, சந்திர சந்திரம்	81
54.	சந்திர சந்திரம் சந்திர	82
55.	ஆகார சந்திரம்	"
56.	ஆகார சந்திரம் சந்திர சந்திரம்	83

57.	ஆன்ம துஷ்டம்	84
58.	ஆதார சிவதி	"
59.	அதர்வத்தன சிவதி	"
60.	சமுதாய சிவதி	"
61.	இன்னொருபடி அண்ணம் புறிகைக் கடாது	85
62.	பாயுதித சேதமம்	86
63.	பொருள் கிதி	"
64.	புறிகுறப்பொது தியறிகை சேவையுயளவு	87
65.	ஸ்ரீ நாமம்	88
66.	சுலதர்ம பத்தினிசின் செயல்	"
67.	கிதர்துதல் கிஷயம்	92
68.	பதறிகுடி ஸ்ரீசன் கிஷயம்	93
69.	குது மாதர் கிஷயம்	94
70.	தாய்ப்புல தாரண கிதி	95
71.	தகவித பாரமணம்	97
72.	தகவித கலத்தனவம்	"

முத்திரைகள்

பிரபன் ஓநுஷ்டான

பாஸ்கரம்.

ஆசாரம்.

இருபது வரிகள்

இது முத்திரைகள், முத்திரைகள்.

முத்திரைகள், முத்திரைகள்.

தாதுபாயம்:—இப்பாதகண்டத்தில் கல் கிராமம், கிராமம், கிராமம், கிராமம், இவ்வகையில் தொடர் பரிசுத்தாயம் விளக்கும் பாண்டிய தேசத்தின் தென் பகுத்தி, தேசத்தி பெற்றம், தேசத்தி பெற்றம், காவலாயம் பெற்றம் சொல்லப்பட்ட திப்பதேச பெற்றம். அந்த பங்கு தேசத்தின் ஸ்ரீபா ப்பதி யான ஸ்ரீபா காவலாயத்துகடய சங்கிதியு பெற்றம். ஆற்ற பகவத சாணுத்தியாய் காவலாயம் பறாண காவலாயம் கிழிப்கவலாய காவலாயம் காவலாயம் தேசத்த சோடசோப சாவலாய உத்தி ஆசாரத்தி காவலாயம் கிராமத்தி.

இ - வி.

இது காவலாயத்துகள், காவலாயத்துகள்.

காவலாயத்துகள், காவலாயத்துகள்.

க - தா—புத்திரை பாண்டியம் குறிப்பதில் தொடர் திப்பதேச காவலாயத்து முத்திரை காவலாயத்து ஆசாரத்தி பெற்றம்

ஆகாப்படுவோம். சிந்துப், தாய், தகைத, மக்கலிருவர், பரு
யக்கள், பகை, பார்வைய அறிதி, தாய் இந்த சமுதாயம் சேர்ந்தது
குறிப்ப வென்ற சொக்கிரிகள்.

இதற்கு, சிவசாரி, கிருஷ்ணம், காணப்போக்தன், சக்
லாதி, சக்கிர காக்கு ஆகாமலானேமுண்டகலா; அய்
சுற்று நீர்வாங்கியமாயும், சிஷ்யாபிப யாகும் சதா அது
டிப்பதான வேதோத்த சிஷ்யா சாங்க கொளையிப அயத்யுதா
சாங்கியாகாயக அடியோங்களுக்கு அதுங்கிரித்த வேண்டு
வென்ற பிராந்திக்க காடுவர்.

சாண்:—புறங்கியிபிபா சிங்கம் வேட்ட இந்த சதாசா
யாதத சிவ சிந்தாரயானத, இவக மதன்யிருதி முதலான தாய்
சாங்கியாங்கிள் சிசேஷ குணயிங்கதயர்களுக்கும், சாயாங்க
கணங்களுக்கும், பகைத் பக்தியிள் சூத்திரம் கங்கிளையும் இங்க
தயர்களுக்கும் சந்தாதி தங்கியயங்கிள் மனத செறுத்திர
கணங்களுக்கும், இந்த பாயாங்கியான சூசாரயான அழிசா
யாத சோக்தயாதயிருக்கும் சிந்துப் குறிப்ப சிஷ்யங்கதயும்,
ஆசிரம சிஷ்யங்கதயும் சிவ பூர்வகயாகும், பூர்வோத்தயாகும்,
பருசகாலங்கியமயாகும், சிஷ்யாசா முதலயாகும், முங்கிரிகள்
அதுங்கிரத்த கந்திரிசுரே அயங்கிள் சிஷ்யா கொன்றம் இந்த
யாசாரத்திற்கு சிஷ்யாசா வென்றம் செயருண்டாயிற்று, அயாபி
ளும் சயங்க சிவபங்கயு முண்டாக்கு சிதிரயங்களுக்கும் சக்
கிரயாக சாந்திரிங்கிர வேட்டுங்காங்க.

சாண்.

சீர் சிஷ்யங்கதிரகேது, சிஷ்யாங்கதிர.

முதல்கிருணகால, கிருணகாலகேது.

சாண்:—தயங்கு, சட்ட, சோத்திரம், சிஷ்ய, சூகிராணம்,
புத்தி, மனக, இவகலாணக்டாக்கும் கங்கிரும் புறங்கியான
தேகத்திற்கும், சிஷ்யம், தேசம் சிஷ்ய இவகளுக்கும் பரிசுத்தி
யாளையிப அதுயிப சூசாரவென்ற கொங்கப்படுகிறது.

தயக் கங்கிரும், சீரம், இதற்கு பாய்த்தி சங்கயம்; சீரம் யி
சம், இவகலா சிஷ்யம், சாங்கிரோத்த சிஷ்ய யாசித்திரகதி
கங்கிரும், பகைத் சிஷ்யம் இவகளுக்டாததும் சீரத்திற்கு
சத்திரயம்.

பிரபலவத் சுவாமிநாதன் பகவா நுவாச

புருவ ஶ்ருவ்யஸ்தாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

பஸுப்யஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

நா:—சுருதிசன் சந்திரதிசன் என்னுடைய ஆய்வுகளின்போல் உண்டான. இவ்வாறே சிவாசரித என் உட்பாடுகு அவன் எனக்கு திரிபாபவது பக்தி அறிபக்தி செழுந்திற வண்ண ஶ்ருதிசன் அநவழ்ணபத் வந்தத அகடவிரு சென்பதாக சம்பெறு யானுள் சொல்லப் பட்டது.

பகவத் சுவாமிநாதன் பிரபலிவாசகியாம்

பஸுப்யஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

பஸுப்யஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

புருவஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

புருவஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

நா:—தாய்க்கன் செடாயிருக்கும் பொருட்டின், குறையகி பரிபாலிக்கும் பொருட்டின், உயலின் பரிபாலகைய சந்தரிக்கும் பொருட்டின், சரிசெழுதகைய, என்னுடைய பரிதிசின் பொருட் றின், புத்தியாக்கன் செரிசாசரிதயான ஆராய்க்ககி சரிசு சூரநாயக தன் செருசரிசரிதயும் கீறி உக்கன் உபரிசெழு திரபலி சரிசரி திருக்கினுள்.

பாசாள்

ஸ்ரீ பகவாஸ்தாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।
பஸுப்யஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

நாத:—பிரபல வந்திரிய வயசிய குத்திராதியாவகளுக்கும் சூரபென்பது குற நாயகநத கிருத்திரிசெய்சரிதத, நாயகநத புன்சசரிதத, சூராய்க்ககிடத்தின் நாயகநத சிவ்யயல் சிவசெ ஶ்ருதிசத மக்கியின் பாபசய்யதமு பெற்படுசெய்தக.

பாசநம் அதுதாசநீயபர்வம்.

பஸுப்யஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।
பஸுப்யஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।
புருவஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।
புருவஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।
புருவஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।
புருவஸ்தாஸாஸா ஶ்ருவஸ்தாஸுதஸீ ।

பாஸ்க்யோர்ஷ்யஸ்ய சாஸ்க்யம் ।

சாஸ்க்யம் சாஸ்க்யேந சாஸ்க்யம் ।

நாத்—பூஷணிக் கண்ணன் சங்கரம், சூரியத்தினும் தீர்க்
காபுஷியம், ஐயம் பத்தமதயம் இஃய சக்தமதயம் அபடகெஞர்
கன். சூரியிகக் யேயெ சொல்லப் பட்டகயகி விழாத கிடு
க்து பகலாயம், சகலாதம் அயயாதத்தமதயம், கீக்தமதயம்
கிழகெஞர். இதக்தி பூதய்விதேயை சாசக்களாள், பபழதத்
தம் பகிடுஞர். சூகயாள் பாபதிகத்கதம் கெற்ற ஓர்கெஞ்ஞ
கரும் ஐயி சூழக் கியம்பெற கிருப்புகெறக்களும், தருபுகெற
புறடயேயரும், சத் புருடரும், கருகி, ச்சிசுசிகெளிக் சொல்லப்
பட்ட, அகிகயாள், உபாதாள், இரக்த, சகாத்திபாயம், இயே
கம், கக்தெஇக்த பஞ்சகல கதக்டாகத்தகலகடோரும் தகாது
கடத்தகித சகாசா கெற்ற சொல்லப்புகெறிக் இதகி உக்க
கருக்கு சக்திகுபயாசப் புகக்தெறன்.

இயி அகிகயை ககத்திக் சொப்புகெறக்டய அதுஷ்டானக்
ககிசு சொப்புகெறிக் கெஞ்ககன்.

பாஞ்சகாத்திக் சூகயப்பிரயாண

அகிகயை காலகிடு.

அகிகயை கெஞ்கக் குகிப உதபததிக்கு ஐக்த ககிககக்டு
கும் பெஞ்கிடு புக்டாதாண குக்தக்த சூரியகீபாத திக்தம்
ககிகிக் குக்த ககல் ககலபுக் கபததிப ககத்திக் கு அகிகயைகக
கெற்ற கெய்.

இதிக் சொப்ப கெறக்டய ககிபாதிககி கிக்தகயக்கிக் கெறன்.

ககிகயம்.

ஐ: குகி, ககலாத் கக்தக: ।

கக்தகக்தககககிக், ககலாத் ககலககிக: ।

ககலாத் ககலககிக:, ககலாத் ககலககிக: ।

ஐ:—கக்தம் சொல்லப்பட் கருப்பகால், சிபய்க்கக், சிம்ய
குக்தகயகிப குகியேகயகக ஐக்தகழிககக்த குக்பு உக்த
ககத்திக் பகிககயை கிக்டெஞர் திருத்த கெறகிக் கரு
தகய்.

உரமம்.

ஸ்ரீ: கருணாஹாரிணம், உருவாதிசம் ।

முனாநாமயாநிஹம், முனாநிஹம் ।

நா:—கந்தகமபால் சிவன் கன்னாடி, பூர்ணகுடம், தனது வலக்கால், பூஜாநிஹம், மந்தா வந்தகன் இயான கருக் குரங்கு, இராஜன், சூரியன் தாய் தந்தையர், இவையிபாத்த வெக்கதச் சேவித்தல் பிரயான யானம்.

சாண்டிஸிவம்.

ஸ்ரீ: கருணாஹாரிணம், உருவாதிசம் ।

கருணாஹாரிணம், கருணாஹாரிணம் । கந்தகம்

கருணாஹாரிணம்

நா:—கந்தகம் சாந்திரகன் புலகதால் அந்த பாத்தகிச சத்தி செய்த கொண்டு வாக்ய குரு பாய்வா, திருமந்திரம் தவ யம், சாமக்கியும் சூழ்மா சூரிய வெம்பெருமாக்கியும் திய னித்த, ஸ்ரீ வசுதேவன் தடக்கயாத திருப்பாவை வகையில் காரி தையாப்ச் சேவித்த.

முருத்தியாலை.

ஸ்ரீ: முருத்தியாலை, கருணாஹாரிணம் ।

கருணாஹாரிணம், கருணாஹாரிணம் ।

நா:—இந்த ஸ்ரீவாத சந்தானத்தோடு இரக்க யத்திரா போவதாக பாவித்த, திரு வேக்கி சந்த தாய் உடக்கியெண்டும்.

* குறிப்பு—காரியம் பரிசுஷய கிட்டெழுந்த சந்தனாய் உத்த ளக்கு அபிஷேக செய்த கொள்ளயம்.

கட்டிக் கொண்டு எட்டுரூப விதத்தை வளர்கொளியில் சுந்தரி கையை மூன்று தபாதட்டி, தனது சீழம், பா, சூரியன், சந்திரன், அக்ஷி, வாயு, சூரு, யேதிரி, இவர்களுக்கெதிரில் உட்கொள்ளும் தான் ஆயர்களைப் பாராமதும், வாயிடமும் பேசாமதும், சவாசிபா மதும், ஐந்துகள் வகிக்கும் புத்திடம், யாழும், யாதத்திருப புத்தமான பூதி, யயிர் சிவம், யயிர்க்குழை சிவம், யாழ்கொளில், யாட்டுத் தொழையம், யெடிப்பு சிவம், தடாகம், ஆற்றொளம், மயி யடி வாரம், மயிரிணுச்சி, மயானம், சந்தனவணம், உட்கரும் பாண்டி, இவ்வகளைத் தவிர்த்து மறைவிடத்தில், "உணவு நுகரீ"வாரம்" என்தவமயால் சவாசத்தை உள் செலுத்தாமல் மெளனயாபிருத்த ஐன மன விசர்சணம் செய்ப வேண்டும். சின்று கொண்டும் உட்கு கொண்டும ஐன மன்களை விடக்கூடாது.

மது.

தீ: உணவீ"யுக்கெதிரில், சாவாயுக்கெதிரில்.

கட்டிக் கொண்டு எட்டுரூப விதத்தை வளர்கொளியில்.

சுந்தரி:—பகல் உட்குக் கக்குகிடை தெற்காருய் என்த கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், பகற்காலம் உட்கு நுகராமையும், இரவில் தெற்கு நுகராமையும் இருத்த மன ஐனம் விடவேண்டும்.

வாசிஷ்ட சம்மீதை.

தீ: உணவீ"யுக்கெதிரில், சாவாயுக்கெதிரில்.

என்தும் சின்று"யுக்கெதிரில், சாவாயுக்கெதிரில்.

நாத்:—எனச் சொல்லப்பட்டமயால் மன விசர்சணமாக யிறகு அசத்தம் தெரியாமல், மண், கல், இவையிவைகளால் நுக விடக் கூடாது.

சொளசக்ரேமம்.

நாத்:—தீ: சாவாயுக்கெதிரில், சாவாயுக்கெதிரில்.

நாத்:—சுந்தரி சதம், தடாகம், உயம், பொய்கை, முதலிய விசேஷ ஐவாவகங்களில் நுக சொளசம் செய்யாமல் செய்யும் ஐனம் கொண்டுபோல் வெளியில் சொளசம் செய்ப வேண்டும்.

மரீசி.

தீ: உணவீ"யுக்கெதிரில், சாவாயுக்கெதிரில்.

சாவாயுக்கெதிரில், சாவாயுக்கெதிரில்.

நாத்—பிராயணம் வெண்ணிறமும் மிருதயுபாண சந்தம்
 குந்திகயாணம், சுந்திரியன் செய்யு மண்ணினுறும், வகையன்
 மஞ்சள் சிறமண்ணுறும் குந்திகம் கருப்பு மண்ணினுறும் சொசம்
 செய்ப்பெய்க்கும்.

விஷ்ணு புராணம்.

ஸ்ரீ சிவசுந்தரோத்தரோ, ஸுதாசுந்தரோத்தரோ ।
 சாண்டியோத்தரோ, சாண்டியோத்தரோ ।
 சாண்டியோத்தரோ, சாண்டியோத்தரோ ।
 ஸாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।

நாத்—புத்தமன், பெருச்சாமி தோண்டிய மன், கிப்பத்தருப்
 பூரிமீத மன், ஐந்திதழ்மண்ணுக்கு மன், சொசம்செய்து மீத
 மன், புறந் சம்மதப்பட்ட மன், உழுத மன், இவை போன்றவை
 வந்ததை தவிர்த்து சத்தமான மண்ணினுக் சொசம் செய்தல்
 பெண்கும்.

எம்

ஸ்ரீ சாண்டியோத்தரோ, சாண்டியோத்தரோ ।
 சாண்டியோத்தரோ சாண்டியோத்தரோ ।

நாத்—சத்தமான மன் மேடயாத சத்தப்பய்க்கிய யாய்க்
 கான், உயம், சதி இவைகளில் ஒரு முயத்திற்குமண்ணுக்கு ம்ருத
 திவா பெடுத்த சொசம் செய்யுமா பென்று சொல்லப்பட்டிருக்
 கிறது.

வாசின்து

ஸ்ரீ சாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।
 ஸாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।
 ஸாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।
 ஸாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।
 ஸாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।
 ஸாண்டியோத்தரோ, ஸாண்டியோத்தரோ ।

நாத்—இதன்படி சூன் குந்திக்கு ஓர் நாமும் குந்திக்கு
 மூன்று நாமும் இடங்காக்குப்பதது நாமும் இரண்டு நாமும்
 சொத்தது ஸு நாமும் மண்ணிட்டு சத்தி செய்ப்பெய்க்கும். இவற்
 கெட்டி பிரயோசி, மும்படக்கு வானப்பிரயத்தம், சான் மடக்கு சன்
 விபாசியும் சூயாதத்தையு மண்ணிட்டு சொசம் செய்ப்பெய்க்கும்
 வெணச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆதித்ய புராணம்.

ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம், ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம்,
 ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம், ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம்,
 ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம், ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம்.

நாதி—மேன்மையானவர்களுக்கும் சொந்தம் பதி,
 ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம் ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம். வானகுழியினால் இரக
 வானத்தில், பகலில் செய்த சொந்தம் சொந்தமையே அதித்யோ
 செய்தால் போதமென சாந்தியாகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 விருத்தி, பாய், கோமன், தக்கென், இயர்வன் தம்மன் சந்தியாத
 சாயம் செய்த கொள்ளை. இவன்பிசத்தித்யும் போனதில் சூன்
 குறி இவன் மேல் படபட இடக்கவையால் சித்தி தருதால் ப்ருக்
 திவையிடெ சத்திசெய்த இரண்டு மகனாகும் மூன்ற நடவக
 யன்னிடெ அளவி சூசனம் செய்ய வேண்டும்.

சத்த ஜலத்தால் வாயலம்பல்.

சூபந்தம்:

ஸ்ரீ. சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்,
 சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்,
 சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்,
 சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்,
 சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்,
 சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்,
 சூரியோக்ஷயம், சூரியோக்ஷயம்.

நாதி—மேன்மையான சொந்திரியம் மூலத மேல் சத்த ஜலத்
 தால்வாயம்புதல்வேண்டும். இவ்வெச்சையத்தின் எ வ் வ ன ம்
 செய்ய வேண்டிய நெய்ரும் (1) மூத்திரம் (2) கடுமெம் (3) மயம்
 4 சத்த தாயனம் (5) படியும் இவையன் செய்த சிதரு 4-8-12-
 14-16-தடவகை வாயலி தனக்கெதிரில் தேவர்களும், வான
 பாகம் சிதர் தேவர்களும், சிம்பகம் முனியர்களும் சத்தருவர்
 சந்ரம் வரும்பதிலுள்ள இடது பக்கம் உயித்தல் வேண்டும்.

பாசுத ன்ளாய், சாதனம், பாசம், இவையகிள் செய்ய முன், தருதா சூசமனமும், செய்த மேன் இருமுறை சூசமனமும் செய்தல் கிதியானும். பாசகத்தி செய்யாமதும், லொணய முடியாமதும், பூணா சரியாய் அணியாமதும் சூசமனம் செய்யாதின் அநத் தானா சித்தம்.

தந்த தாவனக்கிரமம்.

ஆங்கிரமம்.

1) சந்திரசூரியோதய, வம்சுத்திரிதயம் ।
 சுகந்தசூரியோதய, வம்சுத்திரிதயம் ।
 சந்திரசூரியோதய, வம்சுத்திரிதயம் ।
 சுகந்தசூரியோதய, வம்சுத்திரிதயம் ।

கவி:—வேதக்குப் பங்கிருதுப் வேம்புக்குப் பங்கொழிவு புகுக்கு வேகம் பெரிபெய—ஆதக்கு வேண்டாமதையால் கித் திருப்பன் காயுதி கண்டால் கசியாயம் காண்.

நாதி:—சந்திரமயாய் மா-புங்குயம், சிம்மம், காயுதி, வேம்பு-ஆள், வேள், பூன், இவையானும் இவையென்ற தவர்ப்புகுச் சேனும். தந்த வலியைச் செய்ப்புகுய குணங்கானும், கசியாய் கண்ணியென்ற மூலிகை சிவகனும் தந்தாத்திக்குதயும். மேற் கண்ட குச்சுகிள் தன்மை (13) அங்குள சீசமுத்தாய் கோண கிள்ளாதலாய்க் கொணர்ந்த சேன்மையாய்க் கத்திசெய்த தெய்கு அன்றத வடக்கு முடியாபுட்கார்த்த பந்தமை கிளகத்தி சிவகனே பணம் கண்ணியென்ற முடிந்த சந்த தவத்தாய் வாயாய்வி இடத பக்கிய புதித்தன் வேண்டும். சிந்த கொண்டும் வடக்குகொண்டும் பந்தமே தவர்க் வடாத.

ஆங்குயவ்யயிவர்.

1) சந்திரசூரியோதய, வம்சுத்திரிதயம் ।
 சுகந்தசூரியோதய, வம்சுத்திரிதயம் ।

நாதி:—செங்கன், மண், கரி, சாய்பன், நடு, இவையென்றவற் குணம், கண்டி கிரம், கடுகிரம், கட்டை கிரம், இவையானும் தந்த தாவனம் செய்ப்புகுடாத. செய்கிரம் குண்டாயம் குன்றி கிடு வேன்பதாக ஆங்குயவ்யயிவர் கருதி புரதும்.

தீர்த்தமாடும் கிரமம்.

விபாசனம்.

ஸ்ரீ கமலாசீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।

நாத்—உலகத்தாரத்திய அஸூக்த விதிப்பிரகாரம் செய்யவேண்டிய சொசாதினிக் கிரமமாகச் செய்த முடிந்த பின், சத்தயான கதி நதம், தடாகம், உயம், இயவரணின் க்ளாகம் செய்த படி வந்திரம் தரித்து சித்திய ஈவரித்திக ஐயம், ஐயம், தேவதாரச்சரிண முதலிய கர்மங்களை கடத்தயேண்டும். தீர்த்தமாடாமல் எய்கிற காரி பத்தையம் ஆய்க்கிக் கடாது.

விபிஷ்ணு.

ஸ்ரீ கமலாசீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।
 சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।

மது.

ஸ்ரீ சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி, சூரதூதாஸ்தீலமலகாப்தி ।

நாத்—என்று சொன்னையபாடி, பூர்வோக்தயான சத்தயான தினன் நதங்கள், ஞாய்கன், தடாகங்கள் பொய்க்கன், உய்க்கன், இயவரணின் க்ளாகமாகித்தயேண்டும். இயவரணக்குச் சென்ற க்ளாகம் செய்ய அதுஉயமிய்லாத சத்தப்பலிகளின் ஐயத்தாக் கொணரித்து, ஆரிக்தோன், இயத்தகிச்சாரம், திரம்பகோடி, இயவ க்கிக் சொல்லி பக்திர ஆய்க்கைம் செய்த பகவத்பாகவத ப்ரீபாத தீர்த்தமென்று பாகித்து கொடுக்க பிரோஷணம் செய்த பகவத பாக

வதையுடையத்திற் குருப்பாயிராநின்ற சீசரீரத்தை கத்திசெய்
இறை வென்றிற் எண்ணத்தோடு ஸ்ராவம் செய்யல் வேண்டும்.

ஸ்ராவம், போஜனம், திருவாராதனம், இயைவன் செய்யும்
போது எவ்வந்திரத்தடன் இருக்கக் கூடாதென்று சொல்வதால்
இரண்டு வந்திரத்தோடு கதிசிக் கதிர் மூலமாய் வின்ற தீர்த்த
மடல் வேண்டும்.

மா-பு.

ஸ்ரீ: கருவ்யாழ்வாரஸ்ய, சாநாந்யுஹரணாநிஷி |

சமஸ்தவஸாநிஷிஷா, சாநாந்யுஹரணாநிஷி, க்ருவ்யாநிஷிஷிஷி |

நாந்—தீர்த்தமாதிரி பின்பு கட்டிவிருக்கும் சாரவேஷ்டியினு
டும், கைகளினுடும் உடம்பை தாமதக்கக் கூடாது. சிவையை இளந்
திருகுள் உதறக்கூடாது. இளந்திற்றுள் வந்திரத்தைப் பிழிய வேண்
னது. கைதக்கு வரும்போது, இராமாநுஜ சதகிரிபாடிகியில் பாச
ரத்தைபாவது, சம்பெருமாளி திருவடிவனோ சாணமென்றைய
துசொல்லி வரவேண்டும்.

(இரா-சதக) அபரிணம்பலுதாம், அணம்பலாஜாய்,
சாநாந் போஜனாநா சேணுபும்னாய், கிரகண்பரிபுரிதய்,
கிபூதி இஷ்டமாம், இயைவாநுஜ சந்தையணிகிதயம்.

யாக்கு வஸ்தியை.

ஸ்ரீ: கருவ்யாநிஷிஷி, கருவ்யாநிஷிஷி |

சாநாந்யுஹரணாநிஷி, சாநாந்யுஹரணாநிஷி |

கருவ்யாநிஷிஷி, சாநாந்யுஹரணாநிஷி |

நா.—பிறகு உலர்ந்த வெள்ளை வந்திரத்தால் சீரத்தைத்
தடைத்து, பட்டு கார்வடி, தாயளி, அல்லது சின்னயில்லாத கத்த
தடிவயந்திரத்தை யடுத்தி சத்தயான கோரிட மலர்ந்து மூன்று
குசமணம் செய்யல் வேண்டும்.

நிஷிஷி

ஸ்ரீ: கருவ்யாநிஷிஷி, கருவ்யாநிஷிஷி |

கருவ்யாநிஷிஷி, கருவ்யாநிஷிஷி |

நா.—வாண்பந்தம், கருணாந்தன் இயர்வன் பிரதக்ஷண
மும், உச்சிக்ஷணமும், சன்னிபாதி மூன்று வரமும், பிரம்மசாஸி
பிரதக் காலத்தினும் ஸ்ராவம் செய்யவேண்டு மெனச் சொல்லப்
பட்டது.

விஷ்ணு பாரதம்

ஸ்ரீ ப்ருக்யக்ருணாமஹே, சுபூதாஸ்யக்யதே |
ஸந்நி தேவாமுநாநு, ப்ருணாமஹேவயேவா |

நா—தீர்யம் சுபத்திரீய கவசியான், யத்திரிங்கமம் செய்ய
வேண்டும், ஸ்ரீஶ்ராம் ப்ருத்திராமனும் யத்திரிங்கமம் க்ஷாமசெய்ய
வேண்டுமெனக் கண்ணிராமும் தாய் விதனாக்குச் சொல்லப்பட்ட
சுருக்மிதம்.

மார்க்கண்டேயா

ஸ்ரீ ப்ருணாமஹேவயேவா, க்யூநாமஹேவயேவா |
க்யூநாமஹேவயேவா, தேவாமஹேவயேவா |

நா:—பூர்வகால அரசர், பநாக்கன், தேவான், இருபுண்,
இவ்வளவு சீர்யணம் செய்யப்பட்ட, ச்ரீ சதகன், தடாககன்
குளக்கன், உயர்கன், பொய்ககன், இவ்வளவு க்ஷாமம் செய்ய
உத்தமம்.

விவாசா

ஸ்ரீ கஸ்த்யுநீயாஸூதா, தூநாமஹேவயேவா |
கஸ்த்யுநீயாஸூதா, கஸ்த்யுநீயாஸூதா |

நாந்—தாய்க்களே உண்டு பண்ணிய தடாகம், பொய்க்களே உண்டு
களையினர், தேவக் க்ஷாமம் க்ஷாமம் க்ஷாமம் செய்யத்
தக்கமந்த ரிஷ்டயாமதமம், சீர்யிக்கக் கடியதம், கியாதிக்ரு
கும்பதயாமதம், குவாந்த கள குவாந்தமம், புநுச்சயம்மத யாம
தம், தர்சனமட புள்ளதாம களாமயக்களிக் நீர்த்தயாடக்
உடாத

ஜாபாவி

ஸ்ரீ கஸ்த்யுநீயாஸூதா, கஸ்த்யுநீயாஸூதா |
ப்ருணாமஹேவயேவா, கஸ்த்யுநீயாஸூதா |

நா:—நீர்த்தயாடி காமந்திரதேவாடுக்குய் கயயம் மான
கிள்கணம் செய்வாரின் புண: க்ஷாமம் செய்த குக்த ரிஷ்ட
யாய் செய்வாரின் சத்திரவடிகெதமர்.

மது

ஸ்ரீ கஸ்த்யுநீயாஸூதா, கஸ்த்யுநீயாஸூதா |
கஸ்த்யுநீயாஸூதா, கஸ்த்யுநீயாஸூதா |

நா:—பஞ்சமர், சயம், தருஷர், ரஜன்யை, பந்தி, காய், மலம், மூர்த்தியம், எச்சம், இவற்றைத் தீண்டல் இத்திரையார் கீழ்க் செய்யும் கிரகம் வலித்திக் கிரகமென்ற புணர்ப்படுகிறது.

வீரநாத பேதங்கள்.

ஆக்ரேய புராணம்.

ஸ்ரீ: காலகாலகாலகால, முகாமகாலகாலம் |
முள்ளூர்சீமகாலம், காலகாலகாலகாலம் |

நா:—வித்தியம், வலித்தியம், காலியம், கிரியாக்ஷம், மகாப
கிரியை, கிரியா, என கிரகங்கள் தருவதைப் படும்.

வாக்ருவங்கிரி.

ஸ்ரீ: காலகாலகாலகால, காலகாலகாலகால |
காலகாலகாலகால, காலகாலகாலகாலம் |

நா:—இந்தந்தி, காலகாலம், மெளயம், ஆரீனயம், வாயன்
யம், தீன்யம், காலகாலம், மகாசயம், என எழுந்த கிரகங்கள் மூன்று
மென்ற ஆக்ருவங்கிரி சொல்லியிருக்கிறார்.

எழுந்த கிரக வீரநாதத்தின் விவரம்.

1. ஆரீனயத்திஷ்டாமயோபுய எந்தெ பத்திரத்தினுளபிறம்,
தகல பத்திரத்தி ரத்தினுளபிறம், தீத்தயாடல் பத்திரங்கள்
மென்ற சொல்லப்படுகிறது.

2. பத்திரம்நுத்திகையை சீரமென்றும் பூகிரீனொள்ளல் மெ
யன்றாயம்.

3. தம பம்புத்திக திரோகாதிபத்தம் பூகிரீனொள்ளல் ஆக்
ரேய கிரகமென்ற படும்.

4. பகர்விக் குழப்பு தாரித்தந்தத்த திரோகத்தின் பூகிரீனொள்
ளல் வாயன்பகை மென்ற சொல்லப்படுகிறது.

* குரியம்—பீர்துய, சீர/கிரியைச் சம்பந்தம், கால கிரகம்,
காலகால, கிரியாக்ஷம், பஞ்சமர்க்காலம், முள்ளூர்சீமகாலம் என மூன்று
கிரகங்கள் மென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

5. இலத்தின் மூழ்கல் வாருணஸ்காசமென்று புரதம்.

6. மகமுலிக் கிணதன் ஆகபனாக் கனந்தல் இத்த ஸ்காசத்தைத் திங்கிய மென்று சொல்லப்பட்டது.

7. ஸ்ரீ கிஷ்ணுகின் பாசத்தின் கங்கை பிரவலித்து மெயின் இரம்பலாத்திரத்தின் வழியாகப் பிரவேசித்த ஈர முழுதும் கியா பத்து கிட்டலாக பாசித்து தியானம் செய்து தீர்ப்பது மானஸ்காச மென்று மக சிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஐயனாக வந்தாதங்களுக்கு விவரம்.

1. கண்டம் வகா க்ளாகம் செய்தல் கண்டக்ளாகமென்று சொல்லப் படுகிறது.

2. இலிப்பின் கனாரிக் தீர்த்தபாடல் அடிக்களம் கண்ட புர வப்படு.

3. காமாஸ வஸ்திரத்தினால் பிரமுதல் உடனா தியக்தம் துண்டத் துக் கொள்ளுதல் கடுவமென்று சொல்கிறார்கள்.

4. முசம் அந்தம் பாசக்கிண கத்தி செய்து கொள்ளுதல் பஸ் காக்ள க்ளாகம்.

5. துலாத கோத்திய புண்டாக்கிணயாயதர், பஞ்சாஷா இயயம்மத்தினுலாக்தும், திரோகத்தாத அலக்கரித்தல் கொள்ளல் புண்டாஸ் காகமென்று ஆங்கீரூர் புல்க்கின்றனர்.

குறிப்பு:—மேலே சொல்லப்பட்ட ஸ்காசக்கல் ஐந்தம் ஆபத் காலத்தினும் பிரோகாலத்தினும் வழிண்ட காலத்தினும், வரையாக காலத்தினும் பிரசவ காலத்தினும், உபயோகிக்கத்தகுந்ததென்று மேலேவர் புல்க்குளார்.

இயாக்கு வஸ்கியர்.

इति शक्येणानुष्ठा, प्रोक्तानिभ्युत्थितानि ।

शक्येभ्युत्थितानि, अनुष्ठा, शक्येभ्युत्थितानि ।

நா:—இலம் கப்போதம் கத்த முண்டலது; வாயத்தையும் பரி கத்த மாக்குவது அக்கீனியோ வாகா தியக்கியக்கிணயும் உலகத் தையும் பாணம் செய்கிப்பது ஆகையான்தன் கப்பக்கம் பெற்ற கடு இலத்தின் கிசேயத்தாதக் குறித்து இங்கிடம் கிஸ்தரிப்பது அனுகரியயாகும். மேலும் ஈராக காலத்திரங்களுக்கும் உலகத் தாகவு கிருக்கின்றவாயலால் வெய்கீரின் க்ளாகம் செய்ததும் கிசேட மென்று இயாக்கு வஸ்கியர் சொல்லி கிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ தாய உ. என்ற பெருகிரம் பத்திய கிரமம் ஊறு புயத்தை
யும், இருபகோய உ. என்ற இடது புயத்தையும், பத்யாய உ.
உ. என்ற பெருகிரம் பாக்ஷமும், நிருதயத்தையும் தாயே
தாய உ. என்ற நயத்தத்தொட்டு என்ற கிரமத்தும் உ.
கேயமும் தொடர் வேண்டும். இவ்வை அப்பெருகிரமத்தின்
பாக்ஷம் எத்தனைவற்றை சொல்லுகிறது.

குறிப்பு— கோதித்தவென்பது கட்டகிரம் இறகிரம்
தரித்த பந்த கிரமிக் தனியாக் குரமம் செய்வதும்.

ஊர்த்துவ புண்டரகாண விதி.

ஸ்ரீ கம்பாபணம் என கோட்டும் தீயனூர்த்தமாக
இருக்கு ஊர்த் தாயாதிகளென்பதென்ற கங்கு வேதத்தினையும்,
வேதாதிகளே கோடி, பாட்டம், பிரபாகம், பூர்வீயம்சம், உத்
திரீ யம்சம் என்ற கட்டகத்தினையும், பாட்டிகளே யான
காதியகத்தியமள முதிய 33 உபவேதத்தினையும், பாட்டம்,
பிரபாகம், பாட்டம், சாரத முதிய 18-பிரபாகத்தினையும்
உண்டாக்கி அவையின் பாக்ஷம் பாதிக்கப்படுகின்ற கிரமம் குத்திய
என்ற திருமணியும் உண்டாக்கினார்.

என்பெருகிரமே கிரமத்தாய் கிரமத்தின் தத்துவ கிரமம்
செய்யும் பொருட்டு கிரமத்தாயாக அமைந்தார். அப்போது
அமருகடப, கோயகத்தம், பாட்டம், கோடி இவையானின்கூட,
திருமண, இரத்த, சீத, கிரமம், என்ற கங்கு யானவகையான
யும் உண்டாக்கின இவ்வீய குடியின் குத்தி செய்வது திருமணியான
வென்றும், குரமத்தென்பதென்ற தருவது இரத்த யானவென்றும்,
கூர்த்தத்தென்பதென்பது சீதயான வென்றும், கோடித்தென்பது
அளிப்பது கிரமத்தான யானவென்றும் உயரின் கோடித்தென்பதென்பது,
இவற்றின் முழுக்கூர்த்தம் தரித்தத்தென்பது யானவென்றும்
திருமணியான கிரமத்தானயும் குரமத்தென்பதென்பது பெரியதிருமண
யானவ் கிரமத்தென்பதென்பது பாட்டத்தென்பது திருமணியான
கிரமம் கோடித்தென்பதென்பது கோத்தார். கோத்தியகையான
யிப்போதும் திருமணியான புத்தின் பெரிய திருமண தன் கிரமத்தின்
திருமணியான யானவ் கோத்தென்பதென்பது தரித்தவென்பும், இவ்வகை
ஸ்ரீ கம்பம், திருமணியான, சாரத்தென்பது முதிய கிரமத்தென்பதும்
பாக்ஷமும்.

இத்தகைய கோடித்தென்பது யானவென்றும் திருமணியான
திருமணத்தென்பதென்பது பாட்டத்தென்பதென்பது கிரமத்தென்பதென்பது

என்றப் தயவாசதாந்தானத்தடனும் திருவங்கதியாச்சார்த்தி ஸ்ரீ
 யசரே சதனிபவ தொடர்வெயினொதொய்ச் சேகித்தறவொன்
 டேயுண்டதாங்கி 13 பனிவொக 3 ச் தளங்கி நறம் தகீர்கயெண்டு.

இருமய விளக்கம்.

அங்குஷ்டம் பொருள் க்கும்
 அனுகூலக கவர்சகா பருணம் சூயஸ் தளக
 தங்குஷ்டிடி கையுதவுர், தளனிபவ
 சூரி ஸுத்திதகையெ க்கும்
 பொங்குஷ்ட கிரங்ககந்தி கெதிரகாங்
 புண்டாதவதப் புளதளகா.

பத்ம புராணம் கவி.

குறையபாய் கட்டம் கொண்டதாய்
 சோணக் கொண்டதாய் கிரவுத்திர்க்குறையாய்
 சிறையாய்க் குறக்காய் கிரகிசாயதாய்க்
 திண்ணதாய்ப் பருத்திடு தனிபாய்
 கறையபொர் செருக்கயானதாய்ப் பாதமற்றதாய்
 கடிக்காத தாய்
 உறையமற்றதாய் கிண்டபுண்டாதத
 கரஸூரினார் அணித்திடார் க்காய்.

நா.—பொருகிரகாய் அணிபுக் புண்டாய் கப்பத்தகக் கொடுக்
 குக் சூர்க்கட்டி கிரவிஞ்சிசெப் புண்டாய் புத்திர சந்தானத்தத
 புக்கி செய்பும் சிறகிரகாணகாய்பும் புண்டாய் சூயஸ் கிருத்திரொய்
 டும். பொத்திர கிரவிஞ்சாணியும் புண்டாயானத யோசுதத்தகக்
 கொடுக்கு வெண இய்காருக சொங்கயபட்டிருக்கிரத.

பித்தாய் பார்வதிக்குச் செயக் சொக்கதாயத, குறவிபதா
 கும், கட்டாக்காயமாயும், சோணக் கொண்டதாயும், கிரவுய்
 கிண்டதாயும், சிறிதாயும், குறக்கு கிரகாயமாயும். அதிக அக
 காயகாயும், உதிருய்ப்புபான கெட்டியாகாயும். தனி பருத்ததாயும்,
 தகீத்திரம் செருப்புகுபான செருக்கயாகாயும், பாதமற்ற கட்டகிர
 திருவங்குளாயும், அழகிணாததாயும், காரிணாத கறையபாய்க்
 தாயும், அககித்து கிருத்த கிரமுக்கதாயும் புண்டாதத
 கிரவிசெய் அணித்திடார் எக்கு சொங்கிரிக்குக்கிரார். பித்தாய்
 கெத்திரிசெய் கக்கு அக்குக உயாரும், ஸுத்தத்தகு கிரவிட கெகியும்,

வரித்தில் 8 அங்குல உயர்திறம், மர்பு, தோள், கிருஷ்டம், கழுத் தில் சந்தம் பக்கங்களில் காங்கு அங்குல உயரமுமுள்ள திருவண் தரிக்க வேண்டும். சோம்பணிகள் 12-கிருஷ்டம், கந்திரிபர் புண்கள், மர்பு, தெற்றிதம்; கவலிப் தெற்றி, மர்புதம்; சூத்திரர் தெற்றி மட்டும் புண்டாரிடம் வேண்டுமான இவ் சிஷி களின் மதம்.

பயிரென்றி தானங்களிதம் புண்டா மணிப அலகாசயின்வாச சந்தர்ப்பங்களில், கலாடர், இறுதயம் இருபுண்களில் மரத்திரம் தரிக்க வேண்டும். அதற்குமுடியாசயின்மயபேல் தெற்றி, கிடரி, கிருஷ்டம், இரத்திடங்களில் தயாரம் அணிபவேண்டும். 5:1: சந்தசொன்னையபால், கிரங்கால் புண்டாரிடம் தெறி யாதவர்கள் சூப்பொட்டிச் சொன்னாலும், மத்திரவெளி மூன்று அங்குல அகலமுண்டாச திருவண் தரிக்கவேண்டும். அப்படி தரி யார் முத்தவதம் பார்த்தகட்ட தெத்தம், காரிச்சாலை முத்திரி கவத்திரும்புதொடு அந்த மூலம் சூத்திரி பூமிக்குச் சமயாகு வேக் தம் சாந்திரங்களின் முத்திரிச்செந்த கார்த்தம புண்டா மணி தம் மூலம் 1. குண்டலிக்குமம். 2. அப்பொறுமு குளாசால் 3. சதாந்தம் இப்பொது அதழ்டாசத்திரிசூப்பாது அப்பொறு முகுளாசால் - சதாந்தம் - இயவகிளப் மடத்திம் கண்ணம். பிரபங்கன் எப்பொதும் கலாடகுள்யா கிருஷ்டகட்ட தெத்தம், கங்களுக்கு தெரியாமல் 12 திருவண் குளவகர்க்கட்ட தெத்தம் சாந்திரங்களின் சொன்னையபால் சர்யம் தெரியாமல் தயாய் மதமன் பரிபாச கிருஷ்ட தந்தாச புண்டாரிட வேண்டும்.

திருவண் அங்குலாச சந்தர்ப்பங்களில் கோடுசாதனத்திரும், கிளவ மூலத்திம் மண், தாசிக் மூலத்திம் மண் இயவகாளம் புண் டாம் தரிக்காளகுமென்ற கிதிசூப்புகின்றது சர்யித சூபந்தாசத் திரும் பிரபங்கன் பர்யம் தரிக்கப்பாது. புண்டாத்திங்கீது, குங்குமம், சந்தமம், சாந்த, மய, இப்பெச்சென்ற பொட்டுகள் இட்டிச் சொன்னக் கட்டாது.

நாசதீயம்.

ஓம் ஸ்ரீஸுபுத்திரகாசாந்நகரகாஸுநகரகாசாந்,
 ஸ்ரீஸுபுத்திரகாசுந்நகரகாஸுநகரகாசாந் ।

து:—கார்த்தம புண்டா தரிக்கிளப் பார்த்தாள் பூதப்பொது மயசாசங்களும், சர்யம் மதக்கள்கி பார்த்தொடு இயவகிளப்பொது

நடிகிடுகின்றன வென்பதாக சாந்திரங்கிரிதம் கார்த்திததமம்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பாமேஷ்டி சம்மீதை.

ஸ்ரீ: கார்த்தியே நம: கார்த்தியே நம: |
கார்த்தியே நம: கார்த்தியே நம: |
கார்த்தியே நம: கார்த்தியே நம: |

நா:—சர்வேசுரேயம், அகாரவாச்சியேசுரேயமீருக்கும் எம்
பெருமாறுக்கும், உகாரவாச்சியேசுரேயமீருக்கும், மகாரவாச்சி
யர்வான சூத்யாக்கள் யாவும் தாசுபூதர்க்காயிருக்கிறார்களென்
பதை அறிகிற்கும் பிரணவாசுபூதங்கப்போக்த சிவனமாகவும்,
ஊர்த்தவ லோகமாயே பாமணுடைய பதங்கை அடைபச் செய்
வும் புண்டாமாகவுகிறப்பதினாலே, இதற்கு ஊர்த்தவ புண்டா
மென்று பெயருண்டாகிறது.

சிவன், ஐயம், நமம், தயம், பாசம், எக்ஞம், சார்த்தம்
முதலான சர்வ சர்பங்களிற் செய்வெண்ணெயாலும், சாதுர்யர்
ஊர்த்தர்களும் புண்டாம் தரித்தே ஆய்க்கிட்டுக் கட்டவர், ஊர்த்தவ
புண்டாமானது. சகலவேத சாமான ஆகாரதர்வமங்களும், பிரண
வங்க லுபமங்களும் இருப்பதாக பிரணவநிலமாக மந்திரங்கள் எப்
படி பலவந்தகாவிடுகிறோ அளதப்போக புண்டா மணியாமல் செய்
வும் சிவனவர்களும் பயன்படாமல் போய்க்கிடுகின்றன

பாசரவிசிஷ்ட பாமதர்ம சாவ்திரம்.

ஸ்ரீ: கார்த்தியே நம: கார்த்தியே நம: |
கார்த்தியே நம: கார்த்தியே நம: |

நா:—இதற்கு முன்னர் ஊர்த்தவ புண்டாத்தின் மகாத்மி
பத்தையும் இது புண்டாத்தின் சிருஷ்டத்தையும் சொன்னேன்,
இனி புண்டாக்களை யணியவேண்டிய சந்தகங்களையும் அதன் பிர
மான மந்திரங்களையும் சரிந்தாரமாகச் சாற்றுகின்றேன்.

ஸ்ரீ: கார்த்தியே நம: கார்த்தியே நம: |

நா:—என்று சொன்னவையால் தெற்றியும், காக்கு அல்லது
முந்தற்குள் உபர்த்தியாக வும், யாதிறியும், இருபுறங்களிலும், எட்டு

அப்படி பந்தங்களு உபாயாகவர், மாயு - சிவீயுடம் அமுத்திக் கந்திப் புறங்களை, என்கு அப்படி பந்தங்களுப் பிரயாணமுள்ள தாகவர் புண்டம் தரிசுகென்றெ வென்ற சொல்லப்படுகிறது.

குறிப்பு—செருக்கு குறியே சரியும், செருக்கு சீக்கட சரியு மிருக்கிறதையால் பிரயாணத்தைய அதுசரியாய் தருக அக்குறப் பிரயாணமாகப் புண்டம் தரிசுகால்.

பிரபஞ்சு.

ஸ்ரீ: மாயுடைய பாவகாரம்.

செருக்கு குறியே, செருக்கு சீக்கட சரியும்.

நா:—பந்தம் மாயுத் தரிசுகென்ற பிரயாணம், என்கு கந்திப்பிழை சொல்ல சொல்லுகென்ற செயருடைய திரு யாண்டி என்கு அக்குற உபாயம், ஒரு அக்குற அப்படி, இவ்வகை பந்தங்களுமுள்ளதாய்ப்புண்டம் தரிசுகென்ற வென்ற சொல்லப்படுகிறது. (1)

ஸ்ரீ: மாயுடைய பாவகாரம்.

செருக்கு குறியே, செருக்கு சீக்கட சரியும்.

நா:—பந்தம் மாயுத் தரிசுகென்ற பிரயாணம், என்கு கந்திப்பிழை சொல்ல சொல்லுகென்ற செயருடைய திரு யாண்டி என்கு அக்குற உபாயம், ஒரு அக்குற அப்படி, இவ்வகை பந்தங்களுமுள்ளதாய்ப்புண்டம் தரிசுகென்ற வென்ற சொல்லப்படுகிறது. (2)

ஸ்ரீ: மாயுடைய பாவகாரம்.

செருக்கு குறியே, செருக்கு சீக்கட சரியும்.

நா:—பந்தம் மாயுத் தரிசுகென்ற பிரயாணம், என்கு கந்திப்பிழை சொல்ல சொல்லுகென்ற செயருடைய திரு யாண்டி என்கு அக்குற உபாயம், ஒரு அக்குற அப்படி, இவ்வகை பந்தங்களுமுள்ளதாய்ப்புண்டம் தரிசுகென்ற வென்ற சொல்லப்படுகிறது. (3)

ஸ்ரீ: மாயுடைய பாவகாரம்.

செருக்கு குறியே, செருக்கு சீக்கட சரியும்.

நா:—பந்தம் மாயுத் தரிசுகென்ற பிரயாணம், என்கு கந்திப்பிழை சொல்ல சொல்லுகென்ற செயருடைய திரு யாண்டி என்கு அக்குற உபாயம், ஒரு அக்குற அப்படி, இவ்வகை பந்தங்களுமுள்ளதாய்ப்புண்டம் தரிசுகென்ற வென்ற சொல்லப்படுகிறது. (4)

ஸ்ரீ: மாயுடைய பாவகாரம்.

செருக்கு குறியே, செருக்கு சீக்கட சரியும்.

நா:—தாமஸாப்யு தாது கொத்த வர்ணநயதயம் காங்கு கலப்
வபககியும் பெற்ற விஞ்ஞானை வலப்பற வயிற்றில் தரிக்கவும். (5)

ஸ்ரீ: கலகலாஸாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலா ।

நா:—தாமஸாப் பூப்போன்ற காத்தியும் காங்கு உள்கலககியு
முண்டவ மதுகுதனின வலது புறத்தில் தரிக்க வேண்டும். (6)

ஸ்ரீ: முகலகலாஸாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலா ।

நா:—நாஸித்தக கொண்டிருக்கிற அக்கலிபோன்ற தெஜஸா
யும் காங்கு கத்திகளையும் தரித்த விசாமகி வலது உண்டத்தில்
தரிக்க வேண்டும். (7)

ஸ்ரீ: கலகலாஸாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலாஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலாஸகலா ।

நா:—உச்சிக்கலவ குரியகிப்போன்ற பிரகாசநயதயம், காங்கு
வகலாஸகலாஸாயும் உண்டவகலககி முத்தியை இடப் பற வயிற்
றில் தரிக்கவும். (8)

ஸ்ரீ: முகலகலாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலாஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலாஸகலா ।

நா:—தாமஸா போன்ற தெஜஸாயும் காங்கு பட்டவ கத்திகளி
யும் உண்டதான பூதகி இடது தோளில் தரிக்கவும். (9)

ஸ்ரீ: கலகலாஸாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலாஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலாஸகலா ।

நா:—யின்னல் போன்ற காத்தியும் காங்கு உழல் தடிக்கியும்
பெற்ற சிஷி கொளகி இடது கலுத்தில் தரிக்க வேண்டும். (10)

ஸ்ரீ: கலகலாஸாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலாஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலாஸகலா ।

நா:—கொடி குரவ காத்தியையும், சர்வாயுதகலககியும் தரித்
திரகின்ற பத்தகாபகி பிரஷ்டபாஸத்தில் தரிக்க வேண்டும். (11)

ஸ்ரீ: கலகலாஸாஸாஸாயத்யு சிவசுந்தரஸகலாஸகலா ।
வகலயுஸத்யுசுசுசு கலகலாஸகலாஸகலாஸகலா ।

நா:— இத்தி வேய்வேய்க்கு ககரயன்னமுடையதும், எங்கு பாசக்கிழையுடையதுவான எம்பெருமானுடைய தாயே தானே தெரிவிக்கும். தரிசுவெய்க்கும். (19)

ஸ்ரீ சாந்தானந்தசுந்தரமூர்த்தியார்:

நா:— இப்பொழுது தாயான தீயாய் தரித்த மீட்டுக்கும் திருமணியை காசுதெய்யாய் வெந்த சிவன் பரிசீலித்தல் சொன்ன டும்.

ஸ்ரீஸ்ரீ:— இதை புண்டரகாக் கண்கெட்டியாகத் தீயான மிருக்காதும் அதற்குடன்தான் சிவன் காணப்பட தின்பி.

ஸ்ரீஸ்ரீ:— புண்டரகாக் கந்தி எங்கு அங்குமே தீயான மாக திருமண தரிக்க வேண்டுமென்று திட்டுகும்போது, சீராய் கிருதிக்குத் தக்கவடிவாக, தூய்மை அளவற்ற மூன்றம்முடையவான தாக தரிப்பினும் குற்ற மன்ற.

ஸ்ரீ சாந்தானந்தசுந்தரமூர்த்தியார்:

கருணைக்காரானந்தசுந்தரமூர்த்தியார் தீயார்!

நா:— வேய்க், வாயணம், மாதகம், வேய்க்கம், திஷ்டு, மது நுகைம், சீரெய்க்கொம், வாயணம், பூதகம், இருபுகைம், பந்தாயம், தாயேதகம், என்மே (13) பகவத் சம்பந்த சிவனக்க ளான திருமணியும், சிவன்குடின் சம்பந்தமான தீயுக்கத்தையும் வேதசொன்ன திடுப்பொழாய் எந்த சீர்த்தில் தரிசுப்படுகிற அதாகக் காசம் செய்யும் ககரய் வெந்து பகவாக் கொள்ளிடுகுப் பதில் சங்குள் சந்தமும் அளித்த சொன்னத் தக்கதாவிடுக்கிறேன்.

குண்டலீக்குதம் - அப்பொழு முருகாகாரம்

சுதரங்கரம்

என திருமணியில் மூன்று பிரிவுகள் உண்டு.

ஸ்ரீ சூர்ணபரபாவம்.

தாரத சம்பிரத.

உத்தரான புண்டரகங்கம் கங்க பாரதினம் கபியாக உப
கிரந்திம் உதயா பூரணம் அநந்தானந்த மூர்த்திகொன்றி
தந்துகைய கொடுத்தும் கோத சதாயாக உருத புண்டரகா.
கனநிரதம் பிரோகந்த விதாநந்தாக உபதேசம் செய்த
கொண்ட பஞ்சம் சேவகா உபேசகம்.

முதிர்ந்த காலம் தெரிந்து கங்குலாநந்தினம் வெட்டி
வெடுத்த கந்த செய்த மேல் பந்தாவி கீழி தங்கினம் செய்த
கீழினம் உலர்ந்த வேண்டும்.

கடபாசன சம்பிரத.

ஸ்ரீ கங்குலாநந்தானந்தானந்தாய ।

நமஸ்கரம் கங்குலாநந்தாய ।

நா:—கந்த கோக்கையகம் மேற்படி பஞ்சம் கிரந்த
தளிர்ந்த குணமாகத் தீர்த்துகொன்றக் உபதேசமும், அகன
தரிப்பன் அகனொன்றம், அகனஞ்சைய மூர்த்தம் பாக்கக்
உபதேசமும், அகன சாடாநிப்பியாக கீழ்க்கிடு வென்றி
வென்றம் கொண்ப்பட்டிருக்கிறது.

கங்குலாநந்த = கந்த கோக்கையகம் மூர்த்துக்கு மூத்த
கிரந்த சம்பளம் உண்டென்பதாகத் தெரிகிறது.

1-வது. முக் கீழினம் உலர்ந்திய பஞ்சம் சேவகுலிதர்சன
மேலம், கங்குலம், புழுகன், முசியமந்தர கீழி உக்கனநந்தினம்
கொட்டு கையாறு மதபடி பந்தாநந்தா தும்படி காரதிருமம் கந்தம்
படி செய்த கீழினம் உலர்ந்தி கங்குலாநந்தாநந்தா திரிப சம்ப
கா வென்ற கொண்ப்பட்டிருக்கிறது.

யுகி:—கடபாசன சாநி தங்கினம் கந்தம், கோதப குண
கிரந்த கந்தம், யுகி கொண்ப்பட்டிருக்கிறார். வென்றம்

கிரந்தானந்தம்.

கந்தம் தாநிபிஷம், கடபாசன சாநி தங்கினம்

கோதாசன சாநிஷம், குக்குலாநி கிரந்தம்

ஸ்ரீ சூர்ணம் சூர்ணயோகின, சந்தமாரியம் தகீதாநந்தம்

நா:—(3-வது) சங்கரர், தானசிறா, சம்பா அரிசி, கோரோ
ஊர். தங்கப்பொடி, குஞ்சுமப்பூ, முதலாவதுகிரீசேந்த மூன்று
தயாபிடித்த ஐந்துதயா கந்திராயம் செய்த கிள்வநுடுக்ககலையில்
கடுந்துகையத்தக் கொள்வவேண்டியதற்கு திரவிய சம்பாபென்ற
கிழ்ண தத்தமத்தின் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

3-வது ஸ்ரீ குரண விளக்கம்.

இந்த கந்திரீதயாஷன் உடைய ஸ்ரீ குரணப்பொன்ற
காந்திரீதாடாரினர், பாசுரீயக் காந்திரைப் போளாரினம்,
இரட்டியின் காந்திரையாரினர், காந்திரீதாடுசெய்த அரித்திரா
குரணத்தை, ஸ்ரீ, பூ, சீமா, சூக் சங்கராடம், 108 காயத்திரீயாடம்
இடுத்த பெருகான் இரட்டியாசூக்ர அரிவேடம் செய்கித்த, பாச
காந்திரீயாராதனம் செய்த எப்பெருமனுக்கும் எப்பெருமட்டி
கணுக்கு சம்பந்தித்த கோஷ்டக்கும் கிருகித்தாரதிரோடு கிளி
போகாசெய்த, காந்திரீய விளவ காந்திரைக்களாய் செய்த சம்
புடக்களின் காந்திரைபித்தி கையத்திரும்பதற்கு மந்திர சங்கரா
பென்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திர சங்கராக்காசெய்த ஸ்ரீ குரணத்தைப் பிரபஞ்சன்
தரிக்கவேண்டும். ஸ்ரீ குரணம் அப்பாடா சம்பல்களின் குஞ்சுமப்
பூவளரிமரத்த அணியகாருபென்ற கந்திரைக்களின் உதவீதன,

சூரிட்ட—தங்காசூகடய சித்தின் பரிசொய்த மஞ்சள் சிழிக்
காய் ஸ்ரீ குரணப்பெய்வது ததான அதஷ்டகாந்தின் கிடையாது.
அந்த சாதிரீயமான காந்திரைமன்ற சூகதான் மஞ்சள் சிழிக்
கிரீசெய்த ஸ்ரீ குரணப்பெய்வது மகணகர்சூக்கு சாதிரீத்தி
பாச கிருப்பதால், திரவிய நோக்களின் போதடியாரால் கிற்பா
செய்யப்பட்டதைப் பெறல் வேண்டும். அசூட்டியகின் பொடர்
சேந்த செய்ப்பட்டதம் அகலஷணகாளாய் செய்ப்பட்ட
தம் காம்பெனிதன் உடாது. குஞ்சுமப், சித்தாய், தனிமஞ்சள்
குரணம் இவ்வாறே தரித்தக்கொள்ளக் உடாது.

ஸ்ரீ சூ ர ண மி தி ம் போ து
சாயிக்க வேண்டியது.

கலேகம்.

1. ணடேனதம் தேய்யா, ஸ்ரீபாஸா கிராஜீதம்
சதச்சகரம் வய்யாமி, வேணம் ணக்யாயம்.
2. அஸூரோத்யவயாதேய்யா, சயாஸ்விஷ்டமதோதோ
காரபணம்ஊய்யாயம், சதா ஸ்ணம்ஊய்யாயம்பஹம்||
3. சித்யம்ஊய்யாஸ்விஷ்டம், ஸ்ரீசூரவேணம்தயாய்புதீம்
மாநயம்மணிப்ருக்காயம், இத்தயாமிசதாச்சதம் =
4. தேய்யாச்சகர்தானேடுய்யா, தேவம்ஊட்டேகிராஜீதம்
சக்தாநாஸம்சதா ஸ்ணர்க்ஷம், வேகிர்தம்மடுணம்சரயேண =
5. கிஷ்டுபந்ஸிவாய்யாதேய்யா, ஸ்ரீஷூரதக்ஷணபார்க்ஷயே
கிஷ்டுதம்சதாநாஸம்ஊதே, பதயர்க்ஷம்ஊகர்க்ஷம் =
6. வயஷ்ணகிஷ்டுபாநேய்யா, வசிதம்தக்ஷிணேபுஜே
சதாஸ்ரீசயம்ஊய்யாயம், ஊய்யாயேமதாநாநயம் =
7. தக்ஷிணம்வேதயாவார்க்ஷிம், வசாநோநாநிபம்ப்ராயம்
அக்ஷிணம்சதாச்சகரம், வய்யாமிதரிசிக்ஷயம் =
8. ஸ்ரீயக்ஷிணபதிம்ஸூகிஷ்டயா பார்க்ஷம்தயண்ட்ரகம்
ஊய்யாயம்ஊய்யாயம், சதாஊய்யாய்கிஷ்டயே =
9. ஊய்யாநோயஸூய்யாநஹம், ஊய்யாய்ணம்மஊய்யாயம்
ஸ்ரீதாய்புண்ட்ரீகாயம், சதாய்யாய்ணம்சரயேண =
10. தேவதேகிஷ்டயாதேய்யா, ஸ்ரீதய்வாயம்ஊய்யாய்ஸிதம்
சதாஸ்ரீசயம்ஊய்யாயி, ஸ்ரீசூரவேணம்தயாய்யாயம் =
11. ஸ்ரீஷ்டேகிஷ்டவேணயாதேய்யா, மஹா சக்ஷியாகிராஜீதம்
பஞ்சாயம்ஊய்யாயம், வய்யாய்வர்க்ஷோடுய்யாயம் =
12. ஊதாஸ்ரீசகர்தம்நோ, கக்ஷிணம்ஊய்யாயம்,
தாயேநாய்சதாய்யாயம், இத்திரவேணயேய்யாயேண =

1. கெத்தி-ஸ்ரீதேவி,	7. வசந்தமூத்தவரர ரோகந
2. வசுத-அபிரதோற்பவவ	8. இடப்புறவசுதநரிவள்ளப
3. மார்பு-கமலி	9. இடதுதேவர்கார்க்கிண்பை
4. கண்டம் சந்திரஸோபிண்பை	10. இடதுமூத்ததேவதேவி
5. வசித்தின் வஸப்பாகம்விஷ்ணுப	11. சிரிஷ்டம்-மகாலக்ஷ்மி
6. வசுததேவர்கார்க்கிண்பை	12. குடரி-ஸோகசக்தரிண

குறிப்பு:—ஸ்ரீ சூர்ணசந்தான பிராட்டிகளின் காயக்களைப் பற்பல சாகுந்திகளில் பல படிபட்டிருக்கின்றன.

இந்த மந்திராறுசந்தானத்துடன் தரித்தமேல் தனாரில் அலம்பிவிடாமல் தன் சிவரில் தேய்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வாங்கிய குரு பாரம்பரை.

1. அம்மத் குருப்பேரகம்
2. அம்மத்பாம குருப்பேரகம்
3. அம்மதசர்வ குருப்பேரகம்
4. ஸ்ரீமதே சாமாதுஜாயகம்
5. ஸ்ரீமத்பாங்குண தாராயகம்
6. ஸ்ரீமத்திவா மனமுணவேகம்
7. ஸ்ரீசாமயிள் சாயகம்
8. ஸ்ரீமதேபுண்டரீச காயகம்
9. ஸ்ரீமக்ஷாத முணவேகம்
10. ஸ்ரீமதே சடகோபாயகம்
11. ஸ்ரீமதே கிஷ்கக்ஷோபாயகம்
12. ஸ்ரீஸயகம்
13. ஸ்ரீதாராயகம்

கடரத்தாழ்வார் சாயித்த வ்ஸோக குருபாரம்பரை.

க ளே ச க ம்.

அம்மத்தேசிய மந்திரிய பாமாசர்வாக வேஷாக்குரும் ஸ்ரீமக்ஷப்பணயோகி புஷ்கயநகர பூர்ணம்முனிம்வாமுணம் சாமப்பதமகிஸோசணம் முனிவரம், காதம்ஸடத்யேகிணம் வேணஸம்ஸ்ரவயித்திராணநகரம், வராயணம்ஸம்ஸரயே,

திருமந்திரம்.

ஸ்ரீமக்ஷோ காராயணம்.

தலைம்.

ஸ்ரீமத்காரண சாணொகாணம் ப்ரபத்யே
ஸ்ரீமதே காரபணயம்.

சாமன்னோகம்.

வரவதர்மகம்பரித்யறுத்ய. மாமேகம் காரணம்வ்யாஜ,

அண வத்வாணர்வயாபேய்யோ, மோகூரிக்ய்பாமி காகசுத

ப்ர. ஆசார்யகாண் புருஷேஷ்யோத || என்ஓத க்ருஷிப்ரகாசம்
தன்ஓகடப ஆசாரியன் ஓய்த உபகாரதவதர் ஓர்தித்த.

ப்ர. (கதாசார்யகயம்ஓகாஷ்ஓய) என்ஓத வாக்யேததின்படி தன்
ஓகடப ஆசார்யகிக வர்சாரம்பகா தகிபன்ஓகி ஓகிஓகயம்.

1. க்ரகாரியன்.

2. பாமகாரியன்.

3. மணகாணயாமூலிகன்.

ஸ்ரீகசனேகதயாதாப் திபத்தியாதிகுணூர்ணகம்,
யதிக்ரத்யப்ரகணய்க்ரதே சம்பஜாமாதாப்மூலிகம்.

4. திகுணயம்பொதிப்பிடுக்கி.

கமா ஸ்ரீகசனாதாய குத்திககூறுன்மனை,
ப்ரகாதணத்தயாம. ப்ராய்பகககக்ப்ரகாலிகே.

5. ஓக்கி கோகாசாரியர்.

கோகாசார்யக குககெக்ருஷண சதாயணானகே,
கம்பகாபோகி கம்,கஷ்டஜீகஜீகாதகேகம்.

6. ஓபரியகாக்காண் ஓக்கி.

ஸ்ரீமத்க்ருஷணகாத்யாய கமியாமூகணானகே,
யதிகடகககககக்பாணும் கபயம்ரீதாய்ணதா.

7. காதக்குத் திகுணிதிப்பிடுக்கி.

ஸ்ரீக்ருஷணயாதபாதாப்ஓக வாயிவிரணானதா,
யத்ப்ரகாசயீகாலேக ணர்வகித்திபூன்மமா.

8. கம் ஓக்கி.

கோதகத்தகேதயாம குககாரீகானோ,
கோதகத்தகாசம் குகபூரம்கரியம்.

சூதாயவ்யம் தபத்யப்பதவே,
சாருவ்யபூர்ணம் கலிகவரிதாயம்.

9. சூசீயர்.

கமோகேதாதே கேதபாய, துக்மக்மகேதேதவே,
மக்மகாசுநுதாய, பூசீதய்யவகதாயம்.

10. மட்டர்.

ஸ்ரீபாசாயட்டார்ய சூதிகேசுரோதீத,
ஸ்ரீகதசாய்கமோதன் சீமக்ம்கமேமேக்தபூயிக.

11. சர்பார்.

தூயா தபுபதாய, கோகிதாந்நயானதாயினி,
ததாயததய்யநுபானு தீயாகமதலிந்தாயதலி.

12. சம் பெருயானார்.

கேசீதயசகத பதாயபுதாயபுதாய,
க்யமோதீதந்ததீதாயாத குணுயிரிமே,
அன்பதகுதோர்பாய தோன்பதயயகிரிதோ,
சாயா தபுய்ய சாயென காயணய்யப்பதவே.

13. பெரிய கம்பி.

கமாயபதிகய்யான குணுயிருதிரிஷகணய,
பூர்ணகமாயயாததய, பூர்ணுயயாததாயம்.

14. சூகந்தார்.

பதபதய்யமோகுணதயான கிதகந்தாயேயகய்யக,
கருததாயுயயாதோதய, காமுமேயய்யகயீதயம்.

15. மண்கால் கம்பி.

அபதயதோயாமுணயாதீமதான,
அளக்கயதார்ப்பண கிஷ்கிரிவேண,
பதிகிரிதயானுந்தித யோகாயுயய,
கமாயிதய்யமயேய கதீயம்.

16. உய்யர் கொண்டார்.

கமய்யக்கருதோதாய சாதஸ்ரீபாதயக்கிரே,
கயந்தய்க்மய்யாயயாய்யத, குணாதபதீயதே.

17. வதமுனிவர்.

வயோகிந்தபா ஸ்புதங்கிஷ்டக்ஞானமவாஸ்பாருவே,
வதாமமுனிவேதாத பவதபக்தகிந்தவே

18. கம்மாழ்வார்.

மாதாதிதாவுயதபஸ்தமலாவிபுதீன்,
கர்வப்பதேவஸபேகபதன்வலானும்,
ஆதபஸ்பாணாஸக்ஞுமபதேதாயுளாதோமய்,
ஸ்ரீமத்ததங்கியுளம் பிரணமாயிஸூந்தரஞு

19. கோள் முனிவர்.

ஸ்ரீரங்கசக்திராமமயித்திபாவிஜாந்ததம்,
கின்பஸ்பகிஸ்யசெ கிம்பபஞ்சிவாரம்,
யோகிவஜாந்த சிவமக்ஞுனிமுபிரமயவ,
கேஞுணயன்பகி முகஸ்தமணுஸ்சீயாய்.

20. பெரிய கோட்பு.

கம ஸ்ரீரங்கசபயங்கிவெய வத்ப்ஞுனிபிரமபேததா,
கிணபிதஸ்பவமஷ்யம்பகிம் வேண்டதமிதம்முசுத்.

21. பெரிய பெருமான்.

ஸ்ரீஸ்தலாபாணய்தேஜு , ஸ்ரீரங்கேஸயமாஸ்யவே,
செதாமணிநிவேஸ்யாஸ்த முதிசக்தேகஸ்தயோகெயு,
இமயகிணசசேகித்த ஸிவக தாப பகித்திராமகிணத்

தரித்த வேண்டிதின் தரித்தபடிமயச்சேர்த்த அஞ்சலிபாடு
முருளிதேவர்திராணாய் ஆசாரியருடைய தியம்பமக்கள கிர்வி
ஜாதமத, பெரியாழ்வார் கண்ணிள அதுபகித்தததுபாஸபாதாதிசோ
ய்யவாரினும் தியானித்த பவயி பாகவத கண்ணிதிரிம் காஷ்டங்க
தண்டம் சமர்ப்பி, இது ஸ்ரீபாததரித்ததமத ஸுந்த தயாவிர்த்த திரு
மடி கிணகிணயர், அபயந்தம் முகவணதாவிள தேர்திர, சீரோ, பா
நாங்கலியின் ஒத்திக்சொய்க்கி திருபணித்தாஸுதந்தை திருமண்பெட்
டியில் வலத்திரிக்ஷு வதாஸ்தானம் சேர்ப்பிரிங்க வேண்டுகபது.

தீவிரக் வேண்டியென்ற சொல்லப்பட்டிருப்பதால், இதனைப்புகள் கின்றேன் வேட்டியாக.

1. உம்சென்பத, அருவடைபான புலங்களில் சித்திரிக்கும் தானியத்தை ஒய்வொன்றும் எடுத்துச் சேர்ந்தாகதும், ஒருவர் கிட்டிக்கும் சொல்லாயல் உபாதானம் போரும்போது சர்ப்புருடர்களால் கொடுக்கும்படியான தானியத்தைக் கொண்டுவதும் தீவிப்பது உம்செனி நுத்தியென்ற சொல்லப்படும்.

2. செய், அருவடைபான புலங்களில் சித்திரிக்கும் தானியக் கதிர்களைப்பாவதும், கடை மூடினநிதகு அந்தவிடத்தில் சித்திரிக்கும் தானியங்களைப்பாவதும், எடுத்துவந்து உத்தம்செய்த தானியகசெய்தபவதாராதனம் பாவதாராதனம்செய்த புறிய்பது சிலயென்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

3. பயிர்ந்தொழில் வர்த்தக விவற்றும் தீவிப்பது குதயென்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4. அன்றதர், அன்றது அநிருதர், 100-க்கு எட்டணுகிதம் வட்டி வாய்வொடுதல், உயர்ச்சிதமாய் சத்கிஷப சம்பாதவிபத்தி னுளவிறும் தீவிப்பது அநிருதயென்ற புலங்கின்றர்கள் பின்னும் அவரவர்கள் வர்ணுள்ளபதத்திற்கு வேர்பழுண்டாகாமதும், இதர் சித் தைக்குட் படாமதும் ஒருவரை வாகிச்சாமதும் சிறருக்கு பின்னச யின்வாமதும் பதார்த்தங்களைச்செகரிததல் உத்தமம். குலக்கிரமமாக வந்த சம்பாததானதெனும், தன சிஷ்டர்களானவிறும், சிஷ்டர்களானவிறும், இது சத்கிஷபங்களானவிறும் திரவியாற்றிதம்செய்து பவ வதாராதனம் செய்வதுத தமோத்தமம்.

சாண்டிலியம்.

ஸ்ரீ, நமஸ்கரணம் ஸ்ரீமாத்மகாபிரகாசாய நம: |

வசுதந்திர ஸ்ரீமாத்மகாபிரகாசாய நம: |

நா—வேதோத்தமான கர்மங்களைச் செய்வாதவர்கள், கிபசாரி கன், வயல்வகர், பாயல் செய்பவர்கள், குலப்பிராஷ்டர்கள், பஞ்சமச பாதர், திருடர், கவிதர், வேட்டையாடுவோர், பொற்கொள்வர், கட்டுகையர், கள்ளிப்பவா, பிராணத்தி செய்பவர், குருபாரிணயப் புணர்ந்தவர், பான்திரீமணன், வொய்யுரோகிதன், வேடுவாபதி, உறுத் தன், குஷ்டவோசி, கோகிலமணிபக்கரன், கந்திரீகருக்கு உட் பட்டு உடப்பவன், பட்டுவாது சாண்டிர சிந்தை செய்பவன், இதர் பொருளை வயலரிப்பவன், சத்தகு, கணக்கன், வெய், பால், தயிர்,

3-வது இஜ்ஜாகால விதி.

இஹை பென்றும் தேவதார்க்களை, அக்ஷத திருவாராதன
மென்ற சொல்லப்படுகிறது. இந்த திருவாராதனமென்பது யாவை
பெயில், ஸர்வேன்யானுன ஸேஷிக்குச் சேதனர்காரியேசேஷபூதர்
கள் தக்களுடைய சேஷத்வ சித்தியின் பொருட்டும் சூசாரிய சிப
மனத்தின் பொருட்டும் சதா தவநாமம் செய்யும் சித்திய வாக்ஷரீய
மாம்.

இஹைப் பஞ்சமணா எகிலுக்களிக் சிந்ததாயும் சதுர்க்கித புரு
டார்த்தத்தில் முற்பட்டதாயும் முத்தி சாதனமாய் விருப்பதாவிதனை
நிரீகாணசத்தியுடன் சர்வனும் அதுஷ்டிசே வேண்டியதாகவும் இருக்
கிறது.

பாமேசன், பாத்வ, ஸ்பூச, சிபவ, அர்தர்யாமி, அர்ச்சையென்
கிற ஐந்த அகதார்க்களுடன் யாவதாஸூக்தும் சேகவ சாதிப்பவ
ராக விருத்தானம், அர்த்தகருட கிஷகக்ஸேவ சித்திய முத்தர்
களுக்கு பாம்பதத்தியும், சனகசனந்தன சிர்யம் ருத்திரேந்திராதி
களுக்கு, சிநுப்பாத்ஷடயிதும், மச்சக்கர் வயாநாதி அகதார்க்கள்,
அர்த்த புரத்தியுள்ளவர்களுக்கும், அர்தர்யாமித்தவானது அணி
மாதி அஷ்ட தெத புருடர்களுக்கும் சூம்வாராதிகளுக்கும் சேகவ
தத்தருவினுடையன்றி கிணியோகாரப் போன்றவர்கட்கு அக்ருஸ்விய
மாதி கிட்டது.

இஹைஹந்த சர்வேசன் இறசொடிந்தழனம் பகவிகளைப்
போன்ற சிர்சேதனர்களை உஜ்ஜீகிப்பிக்க வேண்டுமென்ற அகாவி
னும் 'தமருகந்த தெவ்யருவம் அர்வருவாய்' திவ்யதேசக்கவியின்
அர்ச்சா ரூபமாக எழுந்தருளாயினர்.

நீதேத்திரிபர்களுக்கு மாணவீகமாகவும், க்ருஹருதர்களுக்கு
அர்ச்சாவிக்கிற ரூபமாகவும் செய்யவேண்டுமென்று சூசாரியர்
கனும் அரிணா பாய்மாதிகளும் அதுஷ்டிசே திருவாராதனததைப் ப்
பண்ணக் வேதாததயாகச் செய்ய வேற்பட்டதாவிதற்கு பூநா
காமம், இஜ்ஜாகாலம், எனப்பெயர் வந்தது. இந்த அர்ச்சாவிக்கிற
திருவாராதனமானது முன்னர் எம்பெருமானும் சீமனுக்கு உபதே
சம் செய்யப்பட்டு அதற்காக பஞ்சாரத்திராதி சூகக்ஷிளயும்
உண்டாக்கி விருப்பதால் அதிவாய்க்களுக்கு சங்கொகமாய்ப்புகல்
கின்றென் கெட்டிர்களாக.

சர்வோக் அண்டாண்டங்களையும் பழகாதிகளையும் ஞானப்
 க்ருதிரினின்ற சிருஷ்டந்த அநிம் ஞானகாயாயம் இயணப்
 படைத்தார். சிருகு தனதுசம்பு ருண சிபுதி சேஷ்டதங்களையும்,
 சேதன்களுடைய சஞ்சுபோபாய புருஷார்த்தங்களையும், பூதக்
 ஞுடைய காம ரு சிருத்திபங்களையும் தெரியச்செய்தே வேதங்களை
 உபிதெத்தார்.

அதன் சிதம்பலம் உடைய சிருஷ்ட தாயும், அதிம் வர்த்திக்கும்,
 சேத, மதம்ப, சீர்மக்கு, சிந்தாயங்களையும் உண்டு பண்ணினார்.
 ஞானகம்புரோகன கம்பெருமன் சாஸித்திய யாசிங்காமயாவே
 தனக்கு ஞான ஞானியாயிப் சோகனகமுண்டித இயம் சித்தித்த
 அனை சூரியம் சம்பகாரம் (வருடம்) அஷ்டகா மந்திரத்தியா
 னத்திதாடு தயா செங்கார். அப்போசெங்கெருமன் சிதம்பலசெ
 யத யதிர்த பூசார்து யன இங்ககிபானந்தை அளித்தார். அதை
 வேற்ற கங்குளம் மணக்கி பூசார்திரமத்ததாயும் அகடயும் பயி
 றும் புணியெக்கெமென்ற வேண்ட புருடோத்தமன் புங்கெக்குர்,
 ச சிதம்பல சீர் வேண்ட சிங்காமாம சேரிசுத்தாயானது.
 உமாக்கென்றென் சேர்ரோக.

சூசானங்களைடு உடய அப்திரோகயண்டங்களையும் ஞ
 ஞானிம் அடக்கெச்சென்னக்டய பாய்புள்ளதான பாயகாதத்தில்
 கன் சேஷ ஞாய்ப்பாசாமான திம்பெய்மாசனத்தில் ஶாஷ, சருட,
 கிஷு ம்ரிணை, சிதம்பலகாரம் சேசியாரிற் அப்பாக்குக சீரி
 யான யன் உடைய சிார்த்தனைக்கெ அச்சாரு யாபிணன்.
 என்ருடைய ஞானகம்பயானசிர்த இங்ககிபானத்திதாடு உடய
 அச்சா ஞாத்திதய முத்திரிக்கெபொருட்டு சதாபஞ்ராயன அதக்
 டானத்தடன் சூசதிக்கக் உடைய.

என்ருடைய சிார்த்தயாகச் சிருட்டசெய்த சிர்த ஞாத்த
 வெக்கு யாதும் பயணிய சிருட்டார், சேதன்களின் அர்வியாசூர்த
 காதத்தில் பொருட்டெர், ஞானகிருத்திரிக் பொருட்டெம், வாக்சம்
 மத்திதாடு அச்சகாயாகவும் சூசார்பஞ்ராயும் உத்பகிக்கொரிணன்,
 இயாகத் சீசாயகெகிடத்தன் என்ளிதன் என்னெய்ப்போக சிய
 சித்திருட்டதம் சேகாத்தகாதத்தில் ஞாடுரெ உடையசேதன்கன் என்ளி
 புணாயம் யோகடுசூணை, என் அண்டத்தன், சீராய்த்திரிதன்,
 ஞாயண்டனத்திதன், கயாக்கத்திதன், சமுத்தருளிசிருட்டதம் யான
 கும் தெரித்த சேசாயதற்கு அச்சிதாயசூர்ன். அதானதுதாத்
 காவிரெசயத்திரிசூர்ரு அருடகயாரித்த சிந்துப் பொஷிய

காலத்தவர்கள் உத்தீயிக்குமாதம், அலங்காரம் செய்யப்படும் திராணம், ப்ரானுமர், ம்ஹதி, அர்ச்சனை இவையானுக்குப் ப்ரதிப்ராயோஜனத்தவச் செய்யவும், அதுக்காக விசேஷத்தவக்காட்டவும், எனது திருஷ்டகணையடைவயர் கோசி, சந்ததிபங்கலிதும், உவகண்டக்கலிதும், காலதிச்ய தேசங்கலிதும் அவகரிச்சப் போகின்றேனம்.

முழுமுடிக்கலானவர்கள் என்னை பாராதிக்கும் பொருட்டுதரகு, சிரா, வேசகங்கள் இவையகாலம் கலகணமாகச் செய்த சிங்கநாருபங்கலிதும், கல்கலித்தியபாபி நுப்போன். அர்ச்சனாருபமாக விருக்குவொகளை எந்த மூடன், பாய், கன், செய்யு, மன் எனது என்னு வானே அறவ சீலகாத காலகாதவத வகடகென்றும். என்னை கக ததம் வந்திப்பவன் பாமகாஷாத்காரத்தை அடைகின்றும். உகாரு என்னும் சொல்லப்பட்ட பாஞ்சகாதிரி ஆரயாதின சொகலிடுருக் கும் சுவயம், சிமர்தம், காதம், ஆர்யம், மாதுஷம் எனது சொல் லப்பட்ட காஞ்சுரித சிவ்ய தேசகாலில்.

உலோகம்.

ப்ரபன்னபரமோத்தி சித்யாபுரி க ளாதாரத்,
ஸ்ரீபூரிநோக்யானும் கிரகாந்த வஸயா,
சக்ராதினும் ஆயுசானும் கன்துயத்ய குசோதிதம்,
போக்தம்ய மேதக்கர்மேயாயம், கிப்பாதினும் ஸரக்கிதம்,
கிஷ்யகிளானஸ்ய வாகிஷத்யம், ப்ராயணம் தூர்யஸம்பகேத,
கிஷ்டினூர் கிஷ்டிதான்கென உஷ்டம்யம் தேவதார்த்தம்,
குர் நும்யச்சாதிதத்தெயம், ததானும் த்யாயகன்பபேத.

உலோகம்.

சடாரிபா காலாதி, பந்தாய் காம்து கிசேஷித ,
ஸூர் கதிச்யப்ரக் குகிருர்யாம்து, வேணுகசலம்ருதாதிடு,
ததததவ்ரனும் க்ருதய் கத்தவாறஸ்த முத்தாளனானிச,
பூர்மோக்திதன கிதேனென, ப்ரதிஷ்டாய் ப்ரோஷுனூதிசர்,
க்ருதவாஸம்பூஷ்யேகித்யம், திரிகாலம் வயஷ்டையாததவம்

நா:—என்றகமயலன், ஸ்ரீபூ, சீனாதேகிகளையும் பஞ்சாயுதக் களையும் அல்குக்குட கிஷ்டகர்கெனர்களையும், முக்திபார்க்காளான சித் திய ரூகிகளையும், பராக்ருச பாகாலாதி ஸூர் த்திகளையும், உலோகம், சிலி, தாசு, ம்ருக்யு, இவைகளில் தங்கன் தங்களுடைய கன்னுச்சிர மதர்மத்திந்ருக தருத்தபடி யாகச் செய்து பிரதிஷ்டா ப்ரோஷுனூதி களை சிவதிரியற்றி தவருது சதா திரிகாலங்களிலும் ஆரதித்த.

பலிதிரமான பகவத் பிரபாதத்தை அதிதி அப்பாகத பிதாந்தையர்
கருக்கு திருப்பிசெய்த மோகந்தை விரும்புகிறவன் பிரபன்னைக்
புலிக்க வேண்டியென்ற சதாநாணக்குச் சொல்லப்பட்டவதையுள்
கருக்குப் புலந்தேன்.

பின்னும் துள் தீயும் உபகூழாதுதொடர்வொர் கிவ்வ |
கிவ்வொதுகிவ்வொர்வொ, கிவ்வொதுகிவ்வொ ||

என்றவையால், பாப்பன்மயம் சஞ்சரிக்கிற சூபமையும் சஞ்சரி
யாத சூபமையும் இரு ஊப் பட்டிருக்கும். சஞ்சரிக்கும் சூபமையது
சன்னியாசினு னா, சஞ்சரிவாத சூபமையது திவ்விய தேசத்தில்
விக்கிரக சூபமான அர்ச்சாவதாரமாயும் கொக்களின் சித்திரசூபமாயு
மெழுந்தருளியிருப்பது.

பயன்பெரு கருதி.

துள் தீயும் உபகூழாதுதொடர்வொர் கிவ்வொ |

என்று சொல்வதால், பாவாததெவனிக்காட்டினும் அவதாயக்
களில் குணங்கள் பூர்ணமாக விருக்குமின்றம் அதைவிட அர்ச்சா
வதாரத்தின் பரிபூரணமான குணங்கள் விசேஷத்திருக்குமென்ற
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தைத்தி பிரபாபதிஷத்தி.

துள் தீயும் உபகூழாதுதொடர்வொர் கிவ்வொ |

என்றவையால், கந்திரசூபமாயும், அழிர் கன்னு சிவாயிருக்கிற
பாமபதாரதனை பிரபாபதி பன்னுவிதெனென்றசொல்லி, 'அப்பான
மாகணம், பாபத்தியே', சிவா சூபமாயாகாதும் திவானிக்கப்பட்ட
அர்ச்ச சூப எம்பெருமானை பிரபாபதி பன்னுவிதெனென்ற வேத
புருஷனாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இராமோபதிஷத்தில்.

துள் தீயும் உபகூழாதுதொடர்வொர் கிவ்வொ |

என்று பகவான் இராமமக்திரத்ததைச் சிவனுக்குபதேசம்செய்து
அதில் தானே

துள் தீயும் உபகூழாதுதொடர்வொர் கிவ்வொ |
கிவ்வொதுகிவ்வொர்வொ, கிவ்வொதுகிவ்வொ ||

உணைகள்.

பாதிபாலம்மலிர்னிப்தா, பாயாபீடா, திதம்பயீ,
ததாந்தாபொலையாச, பாயாபீடா திதம்பயீயத்.

தா:—கிப்பாண்களில் பிரபானத்திற் சேற்றவாறு சிற்பலாம்
இப்படி டிடக்களையும் பிரபான்களையும் அளித்திக் கொள்ளும்
பெய்கிற.

உணைகள்.

காராயம் பாதிபால்கிஷ்டினு, பாயக்களைய சேகருணாய்,
கிருத்தயாதகம் பரிதிசீர்ப், சவானாந்திதாதிசீ.

தாத்—கவானாய், இரீயாய், சேகராய், தாரு, கிருத்தியை,
இயலகால் சாத்திரோத்தயாப்ச்செய்த பூழ்க்களையென்ற சிற்ப
சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றவயால் கிதிப்பிரகாரம்
செய்திதனும், பூர்வாதகம் சூரதிக்செய்தவக்த சகலான சிப்
பங்களையெனும் செய்த சாத்திரோத்திரத்தில்க் கொய்யுடி உத்தி
திருவாரதனம் கொய்யல் உத்தயம்.

சாலக்கிராம திருவாரதனம்.

ஸ்ரீ கர்யுபா—ஸ்ரீஸ்ரீ கர்யுபாசுராயுஷா
வூசாஸ்யவாயுஷா, கர்யுபாசுராயுஷா

தாத்—கர்யுபாசுராயுஷா சாலக்கிராம (இத்த சாப்பெருயாசுராயுஷா)
திருவாரதனம், தாசுப்பிராயணம் துணைகளில்நியா, அந்தயிசீ
அகபகிடுடென்றும், பாயக்களையத்திற் சாப்பென்றும் சாத்திரம்
புரணம்.

துளசிபுட்பம், சமித்திவைகளின் கோமம்.

கோமம்.

கஷ்யபர்ஷதிகாந்தாம், கஷ்யபர்ஷதிகாந்தாம்,
அர்ச்சனைவாசுதேவஸ்ய, வ்யாகோகருணாப்பிரத.

நா.—திருத்தழாய் கங்கிதிருப்பிறை, எடுத்த காசாபிநுப்பி
ளூர், கங்கப்பாபிநுப்பிறை, தசநிங்கிதிருப்பிறை, கஷ்யப
பிநுப்பிறை குந்தம் பாராயக் கொண்டித காசுதேவனை அர்ச்சி
பாராயக் கஷ்யாகருணாக்கள் உக்டாருவொத்த சொல்லப்பட்ட
கருக்கிரத.

கோமம்.

தசக்யாய்ஞ்சுசய்யுதே சகாந்தய்ப்ரேகணாநிவே,
பேசவார்த்தம்வஞ்சிதவாந் காசுதேவாஸோபிண.

நா.—புத்தவகத்திற்று போரும் கமலம் சூசாரிணமும் புக்
பதாரிபாய்ச் சந்தார்த்தகாணமுடையமும், புட்பக் குட்பிபுடம்
செந்த வேலை சொல்லிநுக்கும் கணிகத்தை அறாந்தித்தக்
கொள்ளி ஒருவருடனும் போராயக் தனம் தசநாநிபுடயத்திருத்
தழாய்ச் சேசிக்க கொள்ளி.

கோமம்.

சதார்த்திபஷ்டபீபாயம், சந்தியாகத்தாநிபயாச,
சக்ரொக்தியாய்பதி மதே, மக்தாநிபயாபுநாதிணா,
பெளவார்த்தேகாந்யாயோவா, ததாசார்த்ததிவேயாச,
சூசாரிணமய்யநிபயாநிகு மத்யாநிணாஅயாந்ததா,
தமரீகாநிதனாயம் ம, கிஷ்ரிணாசுரொக்திபுதனம்.

நா.—சதார்த்தி, அஷ்டபி, பாயகாணகம், சந்தியாகமம்,
தயாதிக, சக்ரொக்தி, மயதிபாதம், மக்தாநி, புளாதி, செக்யாய்,
சூசாரி, கொள்ளி, சார்த்ததிகை, கிஷ்ரிண மக்யாயம், உக்திக்காணம்,
சாயகாநி, இத்திபுதி கமலாட்களில் திருத்தழாய் கண்ப்பார
யில் சம்பெருகாணகடய பிரகாசுதேவம்சொத்தொக்திபுதன கிஷ்
ரிணாநிதிகளில் சொல்லப்பட்டகருக்கிரத.

சூரிபு.—மக்தாநி சார்த்தமம் செய்யக்கடயகிடம் கர்ச்சிக் சம்
புத்தாநிபுடம், பாந்ரொகிம், மயானம், சீசர் தியாகம்தனம், மரீகு

கப் படுத்தவேண்டும். அந்தக் காலகாலமாகத் தமீனாக்குஞ்சாயக் காலியே தீர்மான உத்தியோகம் செய்யவேண்டிய பாவத்பாணத ததியாராக யானதினாலே அதற்கு அறகுணமாக ஸ்ரீயும் உட்கற கொள்ளவேண்டியது அதிலியாகியபயானதினாலே அவர்கள் உட்கற கொள்ளவேண்டிய இஷ்டா சார திபத்தகற யிவ்விடம் புலகென்றேறக் கேட்டுக்கொள்க.

ஸ்ரீ. வசுதேவாஸிஸாம் வசுதேவாஸிஸாம்
 வசுதேவாஸிஸாம், வசுதேவாஸிஸாம்
 வசுதேவாஸிஸாம், வசுதேவாஸிஸாம்
 வசுதேவாஸிஸாம் வசுதேவாஸிஸாம்
 வசுதேவாஸிஸாம் வசுதேவாஸிஸாம்
 வசுதேவாஸிஸாம் வசுதேவாஸிஸாம்

தா:—என்றமையால் பிரபலிகளாக ஸ்ரீயம் வடோறும் பிரபலமுடர் தத்தின்கொற பரிக்கையளிட்டுமுக்குசொசாதி களை கெள்வெய்கொ முடித, உக்கொண்டு தவயாறு சக்தானத்தொடு பரித்தா முறையின்களுக்கும் தண்டம் சமர்ப்பித்தும் காவேரிக்கு விடைகொண்டு காவயசெய்து அந்த சக்தொக்குயொக புண்டரம் தரித்த ச்ருணாபகாணங்கையம் க்ருணுத்தையம் சத்திகொய்த தீர்த்தம் கொணர்ந்து வடிவட்டி, தேவதார்க்களை செய்வத்தனியாக லர் பரித்திரத்தினும், தனிககொய்வ லர் பரித்திரத்தினும், சொசாதி களுக்கொ லர் பரித்திரத்தினும், சூசூழ்நிலைய தரித்தனியாகவெய்க வேண்டும். புளறதீர்த்தம் கொணர்ந்து முறம், முசலம், உதர், ஆட் டங்கல், மகிளகல், கல்பமுதகல் முதலான வசுத்பதார்த்தங்களை யும் சத்திசெய்த வசுக்கவேண்டும். சக்ருசக்தா சிவ்வக்கமொடு உடிய பரித்திரக்களிக்கா கிடின இருபண் ஸ்ரீகுர்ணயிட்டி திருப்பா னவயதார்த்தானத்தொடு தனிககொய்வ பரித்திரக்கவேண்டும். கிருத்தர், பாலி, கியாதிபுயடலொர், கப்பிளினன் இவர்களுக்கு வேறு தனிககொய்த தேவதார்க்களைக்கு முன்னரே பரிபா, சிவ வேண்டும். வெய், கண்ணெய், தயிர், பால் இவையகளை வயத்திருக்கும் பரித்திரக்கல் தனிக பரித்திரபரித்திரக்களைத் துணக்கிக்கற்று, வெயின் பரிப்படியாக வயத்த வடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாவதார்த்தனைக் குத்தனிககொய்யும் பரித்திரம் சிவமுய் புதிய மண்பரித்திரமாயிருக்க வேண்டும். அன்றேறக் கொசுபரித்திரமாயிருக்க வேண்டும். தனிககொ யெய்யும்பொறு தனிககொய்தொட்டாலும், முக்குச் சித்தினுதும், வெய் வயவயத் துண்டத்தாலும், சொசாத்திக்கு வயத்திருக்கும் இவத்தால்

21

ஊக கத்திசெய்யவேண்டும். யஸூக கிசர்ச்சணம்செய்ய வேரிடம் புடவையைய அகிழ்த்த கிளிப்பு கந்திரம் தரித்த கிசர்ச்சணம் செய்தமேல் கடிக்கா கம்செய்து சூசமணம்செய்தமேல் மடிதரித்த சூராய்ச்சிவேண்டும். திருவாராதணம் முடிபும் பரிவந்தம் சமஸ்கார மில்லாதாருடனும், சீசாருடனும், பதிஷ்வடலாணயர்சூடனும் சம்பாஷிக்கக்கூடாது.

தேவதாராதணத்திற்கு முன்சூசி கழனிபிவையகளை புயலியோசிக் கக்கூடாது. பருப்புசாள், வெய், திணர், கண்ணெய் இவையகளைப் பட்ட சத்திற்குமேல் உபயோகிக்கக்கூடாது. காயறுக்காய், சாடி, தண்டு, பூ, வெண்டைக்காய், இரண்டுகித பூசினி, சிவாக்காய், நாய்க்காய், தேவ காய், பாசல், வெள்ளி, முள்ளி, சோய்பு, செம்புடல், வெள்ளரி, வெள்ளையல்லாத கத்தரி, கானி, துதுவகி, மிளகி, மிஷ்டை, மிதி பாசல், தட்டாணி, பொன்னுக்காய், இலவங்க, அநரிசை, உளுந்து, பாபையார், கடலை, பெருங்காய், கோதுவா, சர்க்கரை மாத்திலுச கள், இஞ்சி, வெத்தயல், கருவேப்பிலி, அவரைக்காய் இவையகள் போன்ற சாதகி கரியமுதுகிசர்ச்சணயயல் செய்யவேண்டுமே பொழிய, தாமத பதார்த்தகங்களை பசவாணுக்கெப்போதும் சமர்ப் பிக்கக்கூடாது. சிம்பாள், எருமைய்பாள், செய்யநியாட்டுப்பாள், கண்ட செத்த பசுகின்பாள், குட்டகத்தின்பாள், இராதேவர்களுக்கு தணம் போட்ட பசுகின்பாள், சம்பந்திக்கு சூலத்தயாரிஞ்சிக்கும் பசுகின்பாள், அமெத்தியம்புஷிக்கு மாகிள பாள, இவையகளைத் தேவதாராத ணத்திற்கு உட்புத்தப் படுத்தக்கூடாது. சடைரின் கால்குப் புழுக்க ளிடு, கம்பு, சேளம், சேழ்வாரு முதலியவையகள் தனிதகக் குப யோகமல்ல. சிந்தும சூர்யதஷ்டம், காலதஷ்டம், சிரியாதஷ்டம் இவையணாள் சம்பாதித்த பதார்த்தகங்களுள் தேவார்த்தயாகமாட் டாது. கடுவப்பசுகின்பால் மிளக்கிரைஷ்டமானதாம் தேவதார்த் சகிக்கும் அக்ரவர்க்கர்களுக்குமே உபயோகிக்கவேண்டும். கடிப்புப் பதார்த்தககள், இஞ்சி, தரிர், களசம்பந்தயான பதார்த் தககள் கிரைதினுசகள் இவையகளை இரகித் துததான இஷ்டி கிங்கி கிடுவனென்ற செய்வப்பட்டிருப்பது நுணுணங்கித் தணக்க வேண்டும். பாதுகாரம், சந்தரி, இத்திசுத் தகலில் வெள்ளியல் ச் சணயயல் செய்வக்கூடாது. இத்தப் பிரபிணக்களின் படியும் பூக் அதுஷ்டான சிஷ்டாசாரத்தின்படியும் ச்ருணானி தரிவகசெய்து திருவாராதணத்திற்கு வேண்டிய வெய், பரு, கரிசமுது, பத்திரம், புஷ்பம், பவயர்க்கம், பாத்திரோபகாரணக்கிரையும் கித்தப்பெய்த திருவிளக்குச் சமர்ப்பித்த பரித்தயாயை பெரிசோக்க வேண்டும்.

78519

தேவதார்க்கணக்ரமம்.

பிரபஞ்சுறுஷ்டானத்திற்சுஷ்டான சாந்திரோத்தமான காலா
றுஷ்டானங்களை முடித்து தம்முடைய சூசாரிய சிவமணியடியா
யுள்ள திருவாராதணம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

குறிப்பு—இவ்வாறு திருவாராதணம் தனிமையாய் அச்சுட்
டிருப்பதாலிவ்விடம் எழுதப்படவில்லை. இரத்தார்த்தாகிற் கொழுதி
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

4-வது சுவாத்தியாய காலவிதி.

அராதணாவயத்திற் வேதசாந்திர இநிதான பகவத்கிஷ்பாதி
சொத்தங்களை சிஷ்யப்பாதி சிஷ்யர்களுக்குக் காலகேபம் சாதித்ததுக்கு
சுவாத்தியாயமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனைப் பிரபஞ்சுறு
தார்க்கணசெய்த இந்த காலத்திற்சுஷ்டான காலாறுஷ்டானங்களை
முடித்துக்கொண்டு சிவமணியானியாசிடத்தில் சீடத்தின்பேரில்
சொத்தசூசாரியனை எழுந்தருளச்செய்து தண்டம்சமர்ப்பித்துத் தாறு
மோர் சூசணத்தினால்தான் ஏகாக்ஷித்தனும் சூசாரியனைத்தியானம்
செய்து பகவத்கிஷ்பாதி சொத்தங்களை விதிப்படி சமயோத்தமாய்க்
குறுகுறுபயம் செய்யவேண்டும். இதாய்வேஜனங்களை அபேயநி
யாமல் தம்மையடைத்த சர்வருக்கும் சீபாதயாய் காலகேபம்
சாதிக்கவும் வேண்டும்.

5-வது யோக காலவிதி.

சாண்டியாய

1. சாண்டியாயநாமம் 108 அங்குலம் 108 அங்குலம்.

108 அங்குலம் 108 அங்குலம் 108 அங்குலம்.

நா.—முனிபுகழானாரிய சாண்டியாயநாமம் முனிவர்கள்
வேண்டி இருக்கிறார் உடாகித்துச்செய்திருர். ஏதபடுகளை! கேளுங்
கள். யோகமென்றால் அஷ்டாயக்யோகத்தையும் பகவத்கிஷ்பாதி

காத்தகை மகடசெஞ்சென்ற பஞ்சகால அறத்தால் போன பாயியோகீத்திராய் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் காலமும் இவ்வகை காத்தகைப் செம்புநீர் உட்கவேண்டியெனச் சொல்லப்படுகிறது.

அந்தாய்க் கோலமாவன.

1. இயல்:—5. சொன்னகை, பெய்க்கை, கன்னகை, தேர் போருட்டகை, இத்திரை மடக்கை.

2. சீயல்:—5. தயல், கோசல், அளராய்தல், வெடத்தல்^{*} கொக்கி மசெதல், தெய்வழியாடு.

3. ஆகைல்:—தகைக்கும் முழுதகைக்கும் மிகையே பிரண்டு உய்கை கால்கையும் செறுத்தி இருபாத்திருத்தல் போன்றவைகள்.

* 4. பிராணியல்:—கோசல், பூசல், குப்பக்கை உய்கடக்கித் தியாவிக்குதல்.

5. பிரத்தியாணாய்:—மகைத கியல்வகைக் கோலமல் பஞ்சோத்திரைய்க்கையும் தன்னால் அடக்கி பிரத்தயக்கான முயல் தெதல்.

6. தாயல்:—மகைத கையல்போல இடைகிடாயல் அந்தக் கையல்வகை ஒருவழிப்படுத்தித் தியாவிப்பதற்குத் தாயல்பென்பர்.

7. தியாயல்:—உட்குவிடத்திய கிட்கி கிட்கிச் சென்றல் அந்தக்கையத்திக் தியாயல்.

8. சாயல்:—உய்கடகிக்கும் கையல்வகைக் குழியல், அடக்கிக்கும் கையல்வகைக் வெளிப்பாடு, உய்கடகி அந்தக்கையல் ஒருவகையல் பரிணதிக்குதலால்.

இந்தந்தி, இயல்-10, சீயல்-10, ஆகைல்-8, பிராணியல்-3 என்பதாகவும் மெய்யாகவே இவற்றின் கிரீகை அத்தாய்க் கோலத்தின் பாய்க் கையல். அகிலை, மழலை, கலிசை, மழலை, பாய்நீர், பிராணியல், * சந்தயல், கசிந்தயல் என அத்தாய்க்கித்திக் குயல் உண்டு. இவற்றின் தேர்ச்சி பெற்றவர்க்கித்ததால் தெதயுருடர் சொன்றசொன்றது.

ஆய்க்கையல்வகைக் கெரும் இத்தியோகத்தகை அத்தய்க் திருக்கித்தகை கித்தயாகிறது.

* குறிப்பு—இரோசுபூசல் குப்பக்கைக் கியல்வகை - மயுமை குய்க் கையல் தகையத்திக் கழியல் உய்க்கித்திருத்தல் இரோசு - மயுமை குய்க் கெடுத தகையத்திக் கழியல் உய்க்கித்திருத்தல் பூசல் - மயுமை குய்க் திறல் உய்கடகைக் குப்பல். இவைகள் குய்க்கல் கோலத்தால் பிராணியல் பென்ற சொன்றது.

பா. ஞானமதட்டாயிதவ கஞ்சாயோடபஞ்சு குருகவ
 வடத்தகால்—மாமிதிரி ரெஞர் கவந்திரமா யன் கொழு
 கத் தானெ வகஞ்சுதம் தரு.

நா.—கந்தவயயம் இத்திர குணபூர்ந்திரிந்தாத கார்பகுரு
 தகவி கிருப்பதன் கீயர் திரிம யார்.

கவயமாசாரிய லக்ஷணம்.

ஆக்கொணம்.

சூரியன்சுழரி காகூர்த,
 சாருபொணம்வய. மஞ்சுறத்தாதிரிமொகாத,
 கருவயக்கவந்திரபாணீஞர்.

நா.—சூசாரியனியவகுக்கும் சித்திரிபகூயசெய் சாருபொ
 செய் சிப்பன்சுருபொசெய் இநர்செய் இசுருவயக் தபாளு
 யாய்ச் சூசாரிசாரத்தின் ஓழ்விட்டெட்டென்ற மந்திரேதகர்வெ
 ஞாசெருபிரேச தெய்வத்தவத்கொண்டு கவாரிங்க வன்சவஞ்சுதா
 ன்ப் சிப்பன் சாகூர்தகாரிசு வடபய்ச்சொப்பவஞ்சுதாணம் சூரி
 சிப்பன் ஹரிக்கு ஒப்பிட்டிச் சொப்பவாரித்த.

கடுகொணம்.

கதிர் குருக்கிரிதிரும், கஞ்சுணம்யாய்மிகுருரு,
 கீணுக்குப்படுச்சகார கைஷாய்கவஞ்சுணவொருரு.

நா.—கதி சூப்பணகுக்குக் குரு காதிரிப வகசெய் சூத்திர
 கஞ்சுணம் சூப்பணக் குருநீகஞ்சுணம் தம்பர் ததா குரு திரித சர்
 கத்திரானுக்குப் கவஞ்சுணக் குருவென்பதாகச் சொப்பவட்ட
 டுக்குத்தெ.

கடுகொணம்.

அடியொருநாணம்சக காலத்திரிபுகள்மரேத்,
 துளொருசயகாநி, கக்கசகிரிதிராய்சுணம்,
 அஷ்டகூர்சபஞ்சுட்டானம், சாத்தாதிரிவயஞ்சுணயந்ததா,
 யாய்மியொகூதக்வயவ, குயாவித்யபடுச்சகா.

தா:—சுவயாசாரியனான சாத்ரத வயங்கையன் கோவக்
 ரோப விதங்களைத் தியாக்கியப்பெய்து, தானடி, வலியுடையாடு
 கிளத் தரித்தா, சங்குசங்கா சிவந்ததோடகையத்ர கிண்புறான
 மலரித்த, சதா சிவ்யத்தியாலியாய், சூதெத்தியானடி சாத்ர
 பஞ்சக தத்தகக்கியான சுவாத்தாய வயங்கையனடி சவதயாத்
 மனத்த கவ்யான குண பூதனும், பகவத்துணுதாயவங்கையன் சடு
 பட்டவனும், வாலியாதி காலியப்பிஞ்சுத்திர சிவயான பஞ்சகளை
 சுவாசியனா தகடயாயபெய்து காதலிப்பப் புறனும்.

இத்தியாதி சிவானவங்கையினு தகயினுடு, தான் உகட
 யாய் திருக்கக்கி வங்கையியன் சுவாசிக்கக் கொன்றும் திர்த்தி
 யகாதம் கிருப்பினும் (குருநாயகர்).

குறிப்பு:—கோ சகரோப விதங்கையத்தத்தாதக் கொள்
 க, தான் பூயங்கையத்திவ இயக்கிவ் இருத்ததாக உப்புகிறத.

இப்போது சங்கார், மத்தயாசாரிகளுக்குக் கோ சகரோப
 விதம் இவகாதிருப்பது போல பெருகாமத்திரகுளுக் சுவாசி
 மத்தயாய் செய்த சீகவயானகிணுக்குத் தியாக்கியாயினுக்
 திருக்கிறத.

சீவ்ய லக்ஷணம்.

சாண்டிய வயம்.

- பூர்வகாலமாய், உத்தரகாலமாய்.
- காலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.
- காலமாய் சூதுகாலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.
- காலமாய்க்காலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.
- காலமாய்க்காலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.
- காலமாய்க்காலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.
- காலமாய்க்காலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.
- காலமாய்க்காலமாய்க்காலம், சூதுகாலமாய்க்காலம்.

நா:—ஆசாரிய இவ்வணததகவேட்ட ஆசிரியன் சீடநு
கடய இவ்வணதததத் தெரிபச்செய்யவேண்டுமென்று,
வேண்ட சான்றியம் மறுபிழி சாற்றுகின்றார்.

நேர பாகவத சீடருடர்களே! தயார்த்த காரியமாகத்
கத யகடய கிருப்பார் மா னுக்கள் யசீகத்த குளசினனும் சிவ்டா
சாரத்தின் அபேகாநாமகடயனும், மாபக்குத்தியக்களில் சம்
யந்தியடாதனனும், மீதா சீதனும், தாய் தந்தையர்களுக்கும்
யனித்த வடர்வியானும், பஞ்சேந்திரியக்களையும் அடக்கையவே
னும், ம்ருது மயாமருகடயயனும், கவநிகாரா முகடயயனும்,
கவயம்மலிகானும், கவதன்சகனும், தயானுயம், சார்தனும்,
கவயாமுகடயயனும், சாநாம முகடயயனும், கிராய் சத்தியுட
யனும், சோப்பகத்தனும், கிதயார்த்தியாய், வேட்டகவகை
யநாமதயனும், ரீத்திரா, கவம், தயாய், இகவகை ரீக்கெய
னும், குருயக்கனது கடாதனனும், இத்தகவய குள கிசேயக்க
னுகடயய மொயவே அயகை சந்தெனென்று சொல்லப்படுகிறது.

கேதல்வன் முனிபுக்கவர்களே! வேறே சொல்லப்பட்ட
கிவகவனவேடன் ஆசாரியவேடன் கத்த தன்னை யங்கேரித்த பாக
வேடவேதசம் செய்த பஞ்சமேயாய வேட்டனுகச்செய்த பாகவத
ஸ்ரீபாததாளிக்ரு அருகனும்படி கடாநிக்க வேண்டுமெனப்
பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

“காணம் கத்தாவாவிரேய்யப்ருயாத” என்கிறபடி ஒரு
வருவகடய ஆசிரியன் சந்திரிம் சலிப்பினிந்தி காகச்செய்கிற
செய்யணக்கு உயவேதசம் செய்யவேண்டு மென்றும் பிரயான
யிருப்பதாய் அயகை இருத்தி குளுதிகயக்களை யரிவேனை
செய்து சாத்தக்கொண்டோமென்று செய்யணக்கறியிக்க, வேடன்
அதற்கினக்கி ஆசாரியனிடம் கயானாயனுகினையும் மந்திர
யந்திரார்திரக்களையும் அப்பகடிக் வேண்டும்.

ஸ்ரீ சாநுதவகடயய சீடாநுதவகடயய |

சாநுதவகடயய சீடாநுதவகடயய |

கய்யுதவகடயய சீடாநுதவகடயய |

கய்யுதவகடயய சீடாநுதவகடயய |

* 18 ஆகத்தி உகடயகை குளப்பகை செய்து, திருக்கோய்
ல் கப்பி மந்திரார்த்தக்களைச் சாதித்தனாக.

நா:—சகலாங்கித சிவந்த பாய்மணசூரினும் அயன் சீ
ரத்தமப் பால்கள் உடமென்று விசேஷத்திருக்கிறது.

மயத்திராவருண சாலை.

ஸ்ரீ சுவரீசுந்தரமயூர சுவரீமயூரமயூர |
சுவரீ சுவரீமயூரம், மயூரீசீமயூரம், சீமயூரீ |
சீமயூரீமயூரமயூரம், சீமயூரீமயூரீ |

நா:—அகிலியாக் தந்தையான சங்கு சகலாங்கிதப் பாய்ம
ணத்திரிய மயசிய சூத்திராணசூரீய பாலரும் தரித்தாக்கொள்ள
மென்றியென்றும் தரித்தயர்கள், பாய்மணசூரீயத்தையகட
மென்றி மென்றும் மென்றகனிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

காண்டவ வேதம்.

ஸ்ரீ சுவரீசுந்தரமயூர சுவரீமயூரமயூர |
சுவரீசுந்தரமயூரமயூரமயூரமயூர |
சுவரீசுந்தரமயூரமயூர மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |
மயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம் |

நா:—சயந்த வேதங்களும் சயந்த பாய்மணர்களும்
சயந்த சூத்திரீயர்களும், சயந்த மயசியர்களும், சயந்த சூத்திர
ர்களும் சங்கு சகலாங்கிதம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மத்தி
யிரிசாண்டக்துள இடைமெனிபுள்ள ஊர்த்தவ புண்டாம் செந்தி
இல் தரிக்கவேண்டுமென்றும் இந்த அகடபாளக்க சூள்சயர்
கிள சயசிக்லர் அணுகாட்டார்க் மென்றும் சகுதி புரதும்

பரமேய நிரத்தது.

ஸ்ரீ சீமயூரீசீமயூரம், மயூரீசீமயூரம், சீமயூரீசீமயூரம் |

நா—எக்ஸ்திராபலிதம் சக்ராவலித தாசணம் இல்லாமல்
எந்த காரியத்தையும் செய்யக்கூடாது. இவைகளில்லாத பிராய்ம
ணம் தீவகண்டான தவத்தையடைகின்றன. கிதிப்பிரகாரம் எக்
ஸ்திராபலிதம், ஊர்த்தவ புண்டாய், சக்ராவலிதம் இவற்றை
எவன் தரிக்கவில்லையோ அது ஊடைய பிராய்மணிகர். சிவ்யிரயோஜ
ணம், சமய்காவலி மாத பிராய்மணிகர் கிதித்தத்தில் புஜ்யிரித்
தவம், சேதம், புத்தி, மகாதிவியம் நிதர்க்குக்கு உன்ரித்தவ
ளுகின்றன. சற்று சக்ர ஊர்த்தவபுண்டா ஸீனஞ்சவ பிராய்ம
ணம் ஊர்த்திசண்டாசலும் குண்டாஷ்டனும் யாவாது பிரகழப்பட்டு
ஊடகவிய கொவகியங்களுக்கு போக்கியநிஸாயம் இறந்த
பின்னர் சொரவாதி காகத்தில் அநேக காயம் யாசம் செய்ய
கெண்டு மென்று மெரு வேக சாந்திரகன் முறையிடுகின்றன.

வ்ருத்த பராசரி

ஸ்ரீ க்ஷுத்திரகலிதம் சக்ராவலிதம் ।
சாணியுத்திரகலிதம் சக்ராவலிதம் ।
கவிரகலிதம் சக்ராவலிதம் ।
வ்ருத்திரகலிதம் சக்ராவலிதம் ।

நா—சிவ்யிரயோக கிதிவிய கிருந்தம் பிராய்மணம்
கிதி, எக்ஸ்திராபலிதம், சக்ராவலிதம் இவைகளுடையவனு
கிருக்கவேண்டும். இவைகளில்லாதவன் செய்யும் ஊடம், தவம்,
யாசம், எக்ஸ்திராபலிதம், சாந்திரகலிதம் முதலிய யாவத்கர்மங்களும்
காட்டித் தெரிந்த சிவயாய் கிதிம்.

வ்ருத்த மது

ஸ்ரீ க்ஷுத்திரகலிதம் சக்ராவலிதம் ।
சைகலிதம் சக்ராவலிதம் ।

நா—ஊர்த்தவ புண்டா சக்ராவலித தாசணமுடையவர்
கள் புத்தி பூர்ணமாவும் அபுத்தி பூர்ணமாவும் செய்யும் கவலி
பாபங்கள் யாவும் குரீவன் முன் பணியோவாருமெனமது சொல்லி
கிருக்கிறார்.

ஸ்ரீராமாயணம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம், சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ॥

தா:—சங்க சக்கரவர்த்திநாமம் உடையவன் வசிக்கும் வீதம்த
 இவ் தபசு, நேராயம், பகவதாராதனம், தானம், சித்திய வாயித்
 திக கர்மங்களினாலும் விருத்தியடைவார். மனோவாக்ருக் காயம்
 கனாநுண்டாகும் பாபங்களினாலும் சகிக்கும் காரம், அன்பினி,
 தாயம், சோதர், அஷ்டபயம் மாயமகனும்-மங்களகாரம்மேயன்றே
 னுண்டாகு மென்ற புராணத்திற் புகல்வென்றன.

பிரமண்ட புராணத்தில் சிவன் பார்வதிக்குச்
 சொன்னது.

ஶ்ரீ சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ।
 சக்ரவர்த்திநாமம் சக்ரவர்த்திநாமம் ॥

தா:—தாபசுமூல்காரமுள்ள சரித்திரைப் பார்த்து எவன்
 உயக்கரிப்பானே அன்றோன் தன்னுடைய இறந்த நிறர் நேரல்
 கனூடன் பிரம்மலோகம் காந்த பாபகாரணம் பூழிக்கப்பட்டு தன்
 குலத்தினுள்ள பின்னவனாயும் சத்திக்கு ஆணாக்குகிறான்.
 காந்த ஐசுரமுகத்தில் சக்கரவர்த்தி மண்டலவன் புழிப்பானே,
 அந்த பர்த்திவையும் காரிய கர்த்தாவையும் தேவர்கள் கொண்டாடு
 கிறார்கள். பிரம்மசாரி, க்ருணந்தம், மானபரண்தன், சன்னியாச
 இயக்கரிவாவரவினும் சர்வ ஜாக்ரணதவுடன் தஷுணயி
 சமான்ரயணம் செய்துகொள்ள வேண்டும். சிவன் எழுத்தாகும்
 ஆக்கவானதினும் தியரென மானம் சம்பகிப்பதாகும். சான்
 காரியின்கிழல் பாயதேனாயகிவிடும். மேலும் நிகரந பெரு
 தவன் குத்திரையிருப்பதால் அவனுடன் எவ்கித சம்பந்தமும்

கவத்தங்கொள்ளக் கூடாதென்ற அநிலைப் பாயாவங்களை முன்
 விட்டே பெரியோர்கள் இவ் குளித்த நாமாய்தினத்திலேயே
 டிப்பத்தாகக் கங்கு சங்கு குழியாய்ப்பதம், தங்கம், வெள்ளி
 தங்கம் கங்கு சங்கம் கந்தாரம் செய்த சிவகிங்குத்திற்
 கட்டினாய்ப்பதம். கழகையாரிடுக்கொத. இந்த அங்கத மழையது
 மயதின் தந்தாமன சங்காய்கிறம் செய்த யத்திரோயிதரம்
 செய்ய வேண்டுமென்ற பாய்குதிவகிணம் கோவ்வயர்கரம்
 புலையாரினேன்.

வசாது புராணம்.

ஸ்ரீ: கவகம்-புலக வுதாசுமககிள சாசுதணம் ।
 வசுதாசுமககிள சாசும, வசுதிரோயணகம் ।
 சாசுதிரோயணகாசுமககிள சாசுதணம் ।
 சாசுதிரோயணகாசுமககிள சாசுதணம் ।

ஆதித்ய புராணம்.

ஸ்ரீ: வசுதிரோயணகாசுமககிள சாசுதணம் ।
 வசுதிரோயணகாசுமககிள சாசுதணம் ।

நாதி:—தந்த சங்கிரங்கிதங்கிளத் தந்தமன் சங்கயாயத்தி
 கிள்தம் கிளியட்டமனும் அங்கயிரை யாதத்தின் மயின
 பகடக்த கிவறுயிரைத்திற் புத்திரபனுகிள்தும். நின்றம் யாய
 கிளியைகத்தின் பொருட்டிற், சங்கார தங்க கிளியைத்தின்
 பொருட்டிள்தாய சங்கிரைத்தமம் நிராயணம் கண்ட செய்தி
 குதரில இந்த இடங்ககிளம் செய்த கோவ்வம் வேங்கிளம்.

பகவத் வாக்யம்.

ஸ்ரீ: வசுதிரோயணகாசுமககிள சாசுதணம் ।
 வசுதிரோயணகாசுமககிள சாசுதணம் ।

நாதி:—நின்ற ஆத்திரிய கவகிய குத்திர சங்கு குதிராய்
 கவகிணம் சங்குதாய திருவாழித் திருச்சங்கத்தமம் புத்திரிற்
 தரிப்பாராயிற் கவக்கு மிகுத்த நிராயணம் யாசுமககிள சாசுதணம்
 தாக சங்கிரையணம் கோவ்வம்யட்டிடுக்கொத.

ஸ்ரீ மஞ்சுநாஷ்டானாஸீ சங்கீ த்யுநாஷீஸா ।

மகாஸாஸா ஸத்யா ஸத்யாஸக்யுநாஷீஸா ।

மத்யுநாஷீஸா ஸாஷாஸீஸா ।

தாய்—பாத புண்டரங்கனாள் அளங்கீருதமான முகமும், தய்த சங்கரங்கீதமான பாதமும், தமும் அங்கீடாநதா, தமாதாஸயா திரு மந்திரத்தவயாத சந்தான முண்டய நன்னுதய முண்டய னரும் எயதோ அளங்கீள் எனது பத்தினுள் மீக்சீரீசீதயர்க்களாயும் அயநுள் சதா சீங்காதயறாயும் யாஸம் செய்வீதேன் என்று பகயா னருளிச் செய்திருப்பதாஸவர்களுடைய பெருமாளாயும் தாய சாங்கீயாதத்தீன் மகிமைமயும் புகமெவன் னெருநாஸீல் முடிவு பெருமதினுளம் கிரந்த கீஸ்தாயீதீயினுளம் சங்கரகமக வுணாக்கமயிட்டது.

குறிப்பு:—மத்யமதஸ்தர்கள் இருபுண்கள் வெந்தி மாய்பு முதயல் ஐந்து லீடங்கனிதும் சங்கு சங்கரத்தைத் தரிப்பது வழக்கம்.

சமஸ்கார மில்லாத சீரத்தை அளாஸமுணயாமெளம் தரிப் பது கய்டமொனச் சீர்த்தித்த எய்பெருயானூர் மதாஸந்தக லீலிக் கணாஸீல் பெரிய கய்டகலீஸச் செகித்த மய்கிடமே சமஸ்கார னாள் செய்து கொண்டார் (குருயாப்பணா பார்க்கவும்).

ஸ்ரீபாத தீர்த்த மகிமை.

பாசலா

ஸ்ரீ மஞ்சுநாஷ்டானாஸீ சங்கீ த்யுநாஷீஸா ।

மத்யுநாஷீஸா ஸாஷாஸீஸா ।

பாதமம்.

ஸ்ரீ பூஷாஸாஸீஸாஸு த்யு மத்யு ஸாஷாஸீஸா ।

மகாஸாஸாஸு மத்யுநாஷீஸா ஸாஷாஸீஸா ॥

வசுதேவதேவதேவ குமரதேவதேவ
 சிவதேவதேவதேவ சிவதேவதேவ

நா—சுயங்க மத்திய பாதாளமென்ற சொல்லுமே ஓம்
 மகங்கலிதம் ஓம்நாரகலிதம் புண்ணியநித்தயனமுன்டு.
 இதில் ப்ஸய்க்க இயைபுடைய பாய்சரர்களுடைய ஸ்ரீபாத
 நித்தயமென்ற சொல்லுமே நித்தயம் நித்தயமென்றி, இத்த
 ஸ்ரீபாதமென்றவகிலிற் பாய்சரர்களுடைய புண்ணியநித்தயம் போலி
 மென்ற பங்கு புண்ணியமென்ற நித்தயமென்ற சொல் மென்ப
 தாக பாதாளமென்ற சொல்லுமென்றிருக்கிறது. மேலும் ஸ்ரீ
 பாத நித்தயமென்றது கையாறுணாம மென்ற மாத்
 தான குண்டமென்ற, மென்றென்ற, மென்றென்ற, மென்றென்ற
 மென்றென்ற, மென்றென்ற மென்றென்ற, இவ்வகிலிற் கித்த
 பாதாளமென்றென்ற சொல்லுமென்ற பாதாளமென்றென்ற
 மென்றென்ற.

பாதாளம்

ஸ்ரீ குமரதேவதேவ சிவதேவதேவதேவ
 சிவதேவதேவதேவ சிவதேவதேவதேவ

நா—பாய்சரநித்தய, மாயாமல், குண்டித்த பாதாளம்
 மென்ற, மென்றென்ற, மென்றென்றென்றென்ற, மென்ற
 மென்ற மென்ற மென்றென்றென்ற மென்ற ஸ்ரீபாதநித்தயம்
 மென்றென்ற மென்றென்ற சொல்லுமென்றென்ற.)

ஸ்ரீபாத நித்தயம் கோக்கவேண்டிய
 ப த த தி.

பாய்சரநித்தயம் விஷயமென்ற சிவதேவதேவ
 ஸ்ரீ மென்றென்ற மென்றென்றென்றென்ற
 மென்றென்றென்ற மென்றென்றென்றென்ற

நா :—பாவஞெருயன் பரயாவதொத்தயர்ன் பரசாதப்
பட்டு ரீக்த பரசாதத்தை மறாபரசாதமென்று திரிவான கத்தி
யோடு ஸ்கீகரிப்பானே அவன் புத்தி பூர்வகமாவும் அபுத்தி
பூர்வகமாவும் செய்துள்ள சர்வபாபங்களும், ஜன்மாதிரி பாபங்
களும் தவறானிர கடுத்த கிரமென்று பரசாத பகவானும்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பு—மதுரைத்தக ஏரீக்களையில் பாவாத உச்சிஷ்டுத்
தைப் புதித்த உடுப்பு யாதகப்பாசனாக ஜனித்த சரிதம் குரு
பாப்பகரையில் காணலாம்.

இராமைய யாகத்தில் உச்சிஷ்டு ஸ்பரிசம்பெற்ற அணில்
கவர்ணமயமான கதை பாதத்தில் பார்க்கலாம். “பொனகம்
செய்த செடம் தருயரேய் புனிதராய்” (திருயாய் மொழி)

ஆஸ்ரம விதி.

ஆக்ஞ வாய்மியர்.

உரி கரதுசீகரிப்பார் துரு, பாரிசுக்கீகரி.

உரி கரதுசீகரிப்பார் துரு கரதுசீகரிப்பார்.

நா :—கேதப்பாசன திவாக, ரொம்பணர்களுக்கு பார்ப்ப
சரிபம், க்ருணஸ்தம், காணப்பஸ்தம், சண்டியாகம் வந்திர
காங்காண்டங்கள் கிரித்தி நுக்கிப்பாச. கத்திப்பருக்கு சண்டி
பாசம் தவித்த முண்டம், காசியருக்கு ரிமாரியம் க்ருணஸ்த
யிரண்டும் பூத்திரருக்கு காதலஸ்த தாயம் ஒன்றாய்தும் அவ
ஸம்மிக் க வேண்டியென ஆக்ஞவாய்மியஸ்குதிரில் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது.

ஆஸநிதிகள் வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களிள யாகமும்பீதி கடக்கக்
கூடாது நடப்பாசனில் வேளாண நரகவா சத்தையடை மென்று ரென்
பதாக பாதாதி ரிந்தங்கள் புதல்விந்தாச.

குறிப்பு—“மாய வம்பதேர் கோவியத்த, மாதவ
சென்னம் தெய்வத்தை காட்டி” என்று ஆழ்வார் பாசாய்.

“கவ்வான்னியுழாநார், திருத்தேயேரீது
சதிக்குடறி” என்று தோவாக்கியம்.

ஸ்ரீ பாவத் சன்னிதியில் செய்யு மபாரங்கள்.

- (1) மாதவ சித்திரைநார், மாதவாடி, மாத குளி ஐ—
கிள தீர்த்தேறு சன்னிதிக்குச் செய்தம்.
- (2) உதாம காவ்வான்னியுழாநார் கோவிய திருத்தம்.
- (3) வம்பெருமாணக்கெதிரின் ஆழ்வ மாதவாணர் செய்
குதம்.
- (4) ஆரணம முண்டாங்குக்குப்போது தண்டம் சயிப்
பீத்தம்.
- (5) பெருமா லுக்கெதிரின் கோவியம்மட சன்னிதிக்குத்தம்
- (6) தனிகாச சிந்திரை சங்கொலாமகவ்வான்னியர் செய்தம்
- (7) சன்னிதியின் சயனம் செய்துதம்.
- (8) சன்னிதியின் புதுக்குதம்.
- (9) சன்னிதியின் கவவர் செய்துதம்.
- (10) சன்னிதியின் தாத மாதவின் கவனித்தம்.
- (11) சன்னிதியின் மாதவார் செய்துதம்.
- (12) சன்னிதிச் சொருகண கொழித்தம்.
- (13) குருகண மதக்கறித்தம்.
- (14) ஸ்ரீகோடு மாத வம்பாடினகிளப் பேசம்.
- (15) சன்னிதியின் போத்திக் கொண்டுத்தம்.
- (16) மாதவ தாயிக்குதம்.
- (17) மாதவ சொருகண மாதவத்தின் புதுக்குதம்.
- (18) ஒரு கவயுக்கறி தண்டம் சயிப்பீத்தம்.
- (19) தாயுதம், சருட்டு, பொடி, புனைகிணை உபயோகித்
தம்.

- (20) பெருமானுக்கு யிருக்கட பானையர் காட்டி யுட்கு
தம்.
- (21) தன் னடைப குருந்ததி செய்யாபயிருத்தம்.
- (22) தற்புறஞ்சி செய்யு கொள்புதம்.
- (23) செய்யாபயி ரிசுத்தம்.
- (24) அந்தந்த காண்கலிப் உண்டானும் திரையான வளி
யுட்கலிபெய் பெருகு துரானம் செய்யுதிருத்தம்.
- (25) சன்னிதிபிற் றடை காதற் காத்தம் செய்யுதம்.
- (26) அந்தி இகநசரீயோடு யோதம்.
- (27) அயான காண்க கிடம்.
- (28) செய்யான பகாத்தம்கலி யோதம் செய்யுதம்.
- (29) பெருமானுக்குதிரிற் குருக்கு தண்டிப் காட்டுத்தம்.
- (30) தகாத காத்தகலி இரகரியானம் யோதம்.
- (31) அந்தித காண்கலிப் பாட்டுகலிபும் யாதம்.
- (32) பானையர் செய்யன் குருதான குருதம்கலி தனித்த
சன்னிதியான் காத்திடு செய்யுபெய்த யானம்
கலிற் செய்யாபயிருக்கித்தம்.

காதலி விசயம்.

ஸ்ரீ காளியாழ்வார், காளியாழ்வார்,
காளியாழ்வார், காளியாழ்வார்

தம-காதலியன்ற சன்னித காண்கதம் செய்யு
புதிக்கெட்டாத துரையானம்தான், அகலியாபெயும் திரித்த
காதற் தனித்த காலம் புதிக்கெடுகிடு தான் காதலி செய்யு
காண்.

காதலி விசயம்

ஸ்ரீ காளியாழ்வார், காளியாழ்வார்,
காளியாழ்வார், காளியாழ்வார்,
காளியாழ்வார், காளியாழ்வார்,
காளியாழ்வார், காளியாழ்வார்

நா.—எய்க் லுட ந்நூறுதயானர் வகாதரி யன்ற புலிப்பாடுகு
அந்த அன்னத்தின் வகைச் செய்ததின் போ அத்தின் சங்க
புடையகாகங்களில், அழகி, சாய், நூறான செய்தகலின்
மாத்தையின்செய்து. மாத்தியபாயர் செய்தகனுக்கு சாய்திரத்
தின் நெய்க்கெத்தர் கிதிக்வட்டிருக்கெதக. வகாதரிபின் புலித்,
தானுக்குப் நெய்க்கெத்தர் கிதிக்வட்டகிந்தக.

காத்தியாயன கிங்குதி.

ஸ்ரீ ஸ்ரீகாளாண்டியே, சந்தாண்டியே ||
சந்தாண்டியே, சந்தாண்டியே ||

நா.—எட்டு யதிற்கு செய்து கன்புத அபதிக்குப்ப
டகர்வன் பிரதி யாதலும், கல்வா குருவான பகவத்களில் கருங்,
வகாதரி கிரத்தகத யதய்க்கக மேய்க்கிப்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீகாளாண்டியே, சந்தாண்டியே ||
சந்தாண்டியே, சந்தாண்டியே ||

நா.—வகாதரி யன்ற புலித்தகன் மாத்து சங்கயம் செய்த
கனுக் கொப்பாய்க்கும், கோயர் சங்க, சந்தாண்டியே, சாய்நெய்
மாத்தகனுடையபாய்க்கககிட மேயான பாய்க்கத யகடகிக்குள்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீகாளாண்டியே, சந்தாண்டியே ||
சந்தாண்டியே, சந்தாண்டியே ||

நா.—வகாதரி யன்ற அன்னத்தக புலிப்பயனுக்கு சய்க்த
தோய்க்கனும், நெய்நூறுதயானி பாய்க்கனும், சங்கயிக்வேறான
சா ஸ்ரீகாளாண்டியே, சந்தாண்டியே ||

நா.—என்ற கொண்ப்பட்டிருக்கும் லூயத்தகன், நெய்க்
பத்தக கிட்ட கிட்ட கத்த பாய்க்கி மேயான யகய்க்கனும் ஸ்ரீ
நெய்க்கெத்தர் கிதிக்வட்டகிந்தக. நெய்க்கெத்தர் கிதிக்
வட்டகிந்தக ஸ்ரீ ஸ்ரீகாளாண்டியே, சந்தாண்டியே ||

வருகலில் கிரதந்தை பதங்கத்த மதவாள் ந்தர் திதி செய்ய
வரு பெந்த சாந்திரங்கலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சதுரங்க வகலாண், சூனியங்கலாண்

என்ற சொல்லியுப்பதால், பவதாக்கித்தலி: வேத
புண்டலில், தவாதி பந்த மயாயிருந்து திரியோதி பந்த
பாணிய சொல்லியென்கி. தவாதி திதி கவம்ப காலிவை நிரு
தால், அதனை மாத்ரபத தவாதி என்ற சொல்லி இருக்கிறு
ள். இயிலக்கொன்ற தவாதி மறு கவம்பலில் அந்தத் திதி
நிருக்கிறும்போதேபாணிய சொல்லியென்கியென சாந்திரங்கலில்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தப திசய் தவாதி திதி அதிவ காலிவை இருக்கும்
பவத்தின், அதை மூன்ற பங்குடன் செய்த மூதம் பங்கு காலி
வைவை கிந்திர தூண்டாய் பங்கு காலிவைக்கும் பாணிய
சொல்லியென்கியென மாத்ரபத்திரத்தின் சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. இன்னும் சொல்லியான தவாதிபாடுகும் பவதாணதலர்
செய்த கிரதந்தைகள் புத்தகத்தட்டில்.

சாஷ்டங்கலிம்.

1. சதுரங்க வகலாண், சதுரங்க வகலாண்

சதுரங்க வகலாண், சதுரங்க வகலாண்

தட—சொல்லியாக புத்தியிருக்கும், திடகத்திர சிர
ருகடியிருக்கும், உயமாசமிருக்க சத்தி இருக்கிறென்கியென்கி
கவம்ப சூனியம் புத்திகள் சதுரங்க சிர ருகடியுமாய்
காத்திர பத்திகளுக்கு கவம்புமாய் இருக்க புத்தியும் உய
மாக இருக்கா கவம்புமாய் கதி பென்னாயும். சூனியம் கி
ததமும் உயதப வேளம், கவம்ப சூனியருகடியாய், சூன
ருக்கு மீதபோதலாய், சத்தி பத்தியுதிகளில் கவ கிடாதலாய்
கித்தியோப காலிமாய், இருகருக் கருதல்கள் தாய் சூனியுக்கு
தவாதி உயமாசம் வேகலிமில்லி சம்பதலர் சாஷ்டங்கலிய
பதல்கி சொல்லியிருக்கிறார்.

கிருத்தர், பாயர், கிள்ளியர், வேயார், இயிலம் தய்க
ருகடிய பத்திகள், பாய், கிருத்த கவகல், திரி, சொல்

கஞ்சி இவ்வகிள பகவதாரதணம் செய்து சாப்ரிடணரு மென்
பதாக பகவத பராணத்தின் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ கங்குலிபுரம், சாப்ரிடணருக்கு.

ஸுஷாஸு முக்யஸக்திம். முஷாஸுஸுஷாஸுஸுஸு.

தாத—தவாதசரிசு பாகிள செய்யுள்போலு குததம்
கபனத்திம், அகத்திரிணா, பெய்ரிக்காய், கண்டக்காய், சிர்ரிண,
சிக்ஷை, துணைபோன்ற கிரத சாகாதிகளைச் சாப்ரிட வேண்டு
மென்பதாக சிவ பராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

செத்தியேவபாகிகளென்றது, அழிந்ததுள்ளியபகவ பதாகத்
தங்களரிணம், தேயாரதணம் செய்து தத் சேவததததததத
செத்தியேவ பாகியென்ற சொல்லியிருக்கிறது.

ஐயத்து கிரதம்.

ஸ்ரீராம கவதி, கோருளாஷ்டமி, துணைகளைப் போன்ற
கிரதங்களின் தினத்தன்று பகவதாரதணம் செய்து உத்களாரிதேது
பராணம் என்ற சொல்லு மிருப்பதினினி, அந்த தினம்
பகவத கங்குலிபுரம், பகவத கங்குலிபுரம் நடத்தி, தத்தேவதததத
புரிக்கும் தினத்திற்கு ஐயத்து பகவத தினமென்று பெயர்
செய்யும்.

ஏக புத்தம்.

சிதர், மாதர், பிரதர், இவர்களுடைய சொந்த தினம்
கள், திருவகூத்திரம், சைத்திரம், ஆஷாடம், ஜுன்ஜீனம்,
புஷ்யம், இந்த மாதங்களில் சங்கிரணம், சங்கிராத்தி,
அமாவாஸை, மறணிப திதிகள், இப்போக சொந்த காலங்களில்
பகவதாரதணமான பிரசாதத்தை புரிந்து இரண்டாவது புரி
யாமல் கியாததேவருப்பதற்கு ஏகபுத்தமென்று சொல்லப்படு
கிறது.

குறிப்பு—தக்கை, தாசிரியரிணம் அமாவாஸை வந்து
(ஏக புத்தம்) திருப்புகை சாப்ரிடணருப்பதத்தமமெனப்
பெரியோர்கள் சொத்துசெய்யும்.

சொதணம்.

சூரியக் சொதணம், சந்திரக் சொதணம் சிவஞ்சுந்திரமொதன், கிரேயமொதன், சந்திரன் சூரித்த நாயகன் செய்கேன்.

சத்த மண்டல நாயகன் இவ் கிதிப்படி புறந நித்த மொதேன்.

சூரியக் சொதணம், சிவஞ்சுந்திர சங்கு ஞாயத்திற்சூன் ஞம், சந்திரக் சொதணம் சிவஞ்சுந்திர சூன் ஞ ஞாயத்திற்சூன் ஞம், சொதணம் சிவஞ்சுந்திரமொதன் புறக்கண்டாது.

சூரியன்—சொதணம் சிவஞ்சுந்திர சங்கு கண்டகவி ஞம், சிவஞ்சுந்திரன், சூரியன் இவ்வகைச் சொட்டு கண்டக கண்டகவிஞ்சுந்திர.

சந்திரன் சந்திரக் சொதணம்.

சொதிரத்தரிடம், இரத்தரிடம், சந்திரன் ரிடம், இரத் தரிடத்தில் உண்ட மண்டிச் சொஞ்சர் சொகமெட்டி உண்ட செய்தல் சொகமெட்டிஞன், சந்திரரிட்டு தந்திரிசெதிஞ ஞம், சொத மன் சொகமெட்டிஞன், மண்டி ஒரு சன் கட்டி கண்டகிஞன், சொகமெட்டி சொகமெட்டி, மண்டிக் கிணம், புன் மண்டிசாசன் நித்தம் புறக்கிப்பதிஞன் மண்டி மண்டி மெந்த.

மண்டி சந்திரன் சொதரிடம் சொகமெட்டி சொகமெட்டி மண்டிக் கிணம் நித்தம் புறக்கிப்பதிஞன் சொத மன் சந்திரன் மண்டி ஞம்.

சொகமெட்டி, சந்திரன், சொத இவ்வகை கண்ட சொத கிடு, சொத மன் சொகமெட்டி, மண்டி சந்திரன் மண்டிக் கட்டி கண்டக கண்டகிணம் சந்திர சொத மண்டி கண்டகிணம் புறக்கித்த புன்மண்டிசாசன், சூன் கண்டகி நித்தம் புறக்கிணம் சொத மண்டிசாசன் மண்டி சந்திரன் மண்டி.

செஞ்சன் ஒரு மண்டிசாசன் சொத மண்டி சொத கிடு, மண்டிக் கிணம், இவ்வகை மண்டி கண்டக கிடு, ஒரு மண்டி,

ஆறு மாதம் வந்த விடீ, இரண்டு பழநுமம் பகனவம் கட்டி
வயத்து பெற் சொன்ன ஆசாரப்படிக்கு வாயும் நடத்த கத்தி
புண்டாரு பெணப் பாலகாரம் பிணதரில் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றன.

இரகாதி வர்க்க பாத்திர கத்தி விபாம்.

எண்ணெய், வெய், பால், கதிரி, தேன், உப்பு, வெள்ளை,
கரிக்கரை, பாக்கு, கற்பூர், சாப்பிராணி, இனியரிவைகன்
பொன்ற சாப்பாக்கன், கத்திரி வாக்விய மத்திர தீர்த்தப் புரோ
கூணத்தினுறும், தங்கன் தங்கன் மதா சார மத்திரோபதேசத்
தானம், திருத்தனாயம், தர்ணா, இயற்றில் சாப்பத்தப் படுத்தி
வயத்திருப்பாடுணுமம், கத்தியடைகின்றன. மேற்படி மதார்த்
தங்கவிய வயத்திருக்குப் பாத்திரங்களை 10 திவத்திற்றிகை
முறை அளவில் காட்டி, சூரிண்பரிசம், வாயுகின்ஸ் பரிசம்
படுப்படி செய்வதினும் கத்தியுண்டாகின்றன.

கயர்ணம், இரஜிதம், சங்கம், தாரு தந்த பாத்திரங்கள்,
பிராயின் வாய், உடைகன், இயாக பாத்திரங்கள், இரத்தின
பாத்திரங்கள், கீழங்கு, சாகவன், கரிய முறுகன் மயூரரிவை
கன் பொன்ற வாயற்றும் கத்தி இலத்தரம் அளம்புமதரம் கத்தி
யடைகின்றன.

வள்ளி மறிமுறு கல்லாள் தேய்ப்புதாறும், மண் பாண்டல்
களை சூலை போவெதாறும், கத்தியுண்டாம்.

மாய்பாத்திரம், கொம்புப் பாத்திரரிவைகளைச் செய்வதால்
கத்தியடைகின்றன.

சகம், இரூப்பு, வெங்கைம், தாயிரம், மித்தலை, இர்தப்
பாத்திரங்களிக் சாயிரிட்ட னகைம், தோலும், திர வெருப்பிட்டி
சாணம், புளி, சாய்பம் இயற்றும் னவக்கி கத்தி இலத்தரம்
அளப்ப தோலும் ரீங்குள்.

தங்கம், வெள்ளி, இரத்தினம், இர்த பாத்திரங்களுக்கு
தோலு முண்டாகில், காக்வார, கண்ணூப்பு, சாணம், இணை
காரம் னவக்கி கத்தி இலத்தரம் வாயிரிட்ட கதியாம்.

கதி, சூரிணா, சூடு, மாரி, மாதர், வெதியர்; கத்தி.

காசிகாண்டம் "கவி"

பொய்குணப் புனிதாடி அந்நகருக்குப்
 புனிதமாம் மூகப்பகவீதுக்கு
 தங்கு நித்யதே புனிதமாதணர்க்கு தாளினை
 புனிதம் மேனெடுவன்
 மக்களவர்க்குடவர் முழுமதர் புனிதம்
 யருகதி வெண்கலம் செம்பு
 தங்கலம் புனிதம் சாய்வகம் பெருக்காக் தாய்வகம்
 செம்பு தாய்வகர்க்கோர்.

நா:—குடுகா, துடு, தூதர்க்கு மூகம் கத்தி, பகலிக்கு
 பிரஷ்டபாகி கத்தி, பெரிக்குப் பாதல்கள் கத்தி, கதிக்கு,
 பிரவாகத்தாம் கத்தி, வெண்டகத்திக்கு சாய்வகம் கத்தி,
 தாய்க்கத்திக்கு புனிதம் கத்தி இவைகள் குன்றிந்திபே
 பாதகுக்கு அங்கமுறானிலும் கத்திபாரி நுப்பதாள் சொக்கப்
 பட்டி நுப்பதாள் ஆந்திரி கவிபாறுணர்க.

மகம், தாய், தூதகம், பிரோதம், இக் கோக்கவளடந்த,
 தாய்க்கோம், வெண்கலம், பித்தலம், சாய், இரும்பு, இத்த பாதலிசம்
 களை உருக்கி கார்ப்பதாறும், சாண கார்ப்பதாறும், அக்லினித்த
 கார்ப்பதெடுப்பதாறும், கிதிப்பதாறு கார்ப்பதாறுமும் கத்தி
 எண்டகித்த.

வெண்கல பாதலிசம், தாய்க்க பாதலிசம், சன்னிதிபாத்தி
 சம் இவைகளால் பாதலிசநாணம், குகப்பாநாணம்,
 வாய்ப்பம், செம்பக்கடாது.

நாய்க்கம், பட்டு, தாதலவந்திரம், படுக்கை, பெட்டி
 பேண்டி கம்பளம், சாதுவை, இவைகள் கத்தி வீவரம்.

பாசா:—மூக்கி, பன்னோகி, தென்னம் ஓகி, கிசிதி,
 கடை, பெட்டி, பேண்டி, மககளுக்கும், கார்ப்பு, வெண்பட்டு,
 கெப்பப்பட்டு, கம்பளம், சாதுவை, படுக்கை சாயல்கள்,
 இவைகளுக்கும் சாய்பதோகல் கோட்டால் மத்திரவாகை
 திர்த்தப் புரோஷணத்தால் கத்திபண்டகித்த.

வேற்பு சாயங்களுக்கு 3 சாய்சீசம், மூதா செளசம், தானா செளசம், ஏயன்டாய், உயாண்டி, பூசிக்கொட்டை பச்சாய்யா, இளையகிணப் போன்ற மூன்றை அகாத்த ஜாத்திற் கலக்கி அதில் ஏற்ற சாயங்களை கலந்தற மடகாள் தளபத்த சாய்துகிடிள் கத்தியுண்டாய். தமோளமனவுள்ள செய், மற்ற தானியங்கள், இளையகிணக்கு, சண்டாய், பந்தாயாத், பச்சாய்நீசம், சீசேதம், இயங்களுடைய சீசேசமுண்டாயின் பத்திரோச்சாரண தீர்த்தம் புரோகங்கிள் பத்திரண்டுகின்றது.

ஜலாசயத்தின் கத்திக் கொய்யம்.

உயர், குயர், குட்டை, அடைசெள, பொய்கை, சாண்டா இளையகிணக்கு சண்டாய் சீசேசம் போலேயில், (100) குயன் ஜாத்தற பத்திரக் கொட்டகிட்டு சம்பிரோகிண செய்தாள் கத்தியுண்டுகின்றது.

மாளிதர், மிருகம், பகிகன் இளையகிணத்த கிட்டால் கெளத்த ஜாத்தற முத்தம் வீக்கி அக்கிணி, வாய், குரியன் இயங்களுடைய சீசேசம் படச்செய்த பஞ்சகங்கிய சம்பிரோ கிணநீசம் கடத்தி பகயதாரதணம் = பகயதாரதணம் கடத்தி சீயாத தீர்த்தம் புரோகங்கி கத்தியானும் முத்தமன் கொணர்ந்த தீர்த்தத்திற்கும் பாய்சிற தோவமுண்டுகின்ற வயாய், பகயதாரதணத்திற்கு பத்திரபாய்காட்டாது.

குறிப்பு:—பகயதாரதாய்—

சீ. ௪௫௦௦௦:௦௦௫௫. ௦௦௦௦௦:௦௦ ௦௦௦:௫௦.

காந்தக:௦௦௦௫. ௦௦௦:௦௦௦:௫௦.

நா:—சுத்தமபாய் அத்தபஞ்சகளுள முள்ளவரும், பஞ்சகமக்காரம் பெற்றவரும், ஆகாதாய்சிவாணம் அநித்தம ரும், பஞ்சகமவதக்டான முண்டமருமள பகாய்கசெயிர அகிர பகயதாய்.

ஆதாரதீவயம், அல்லாது ஆதாரதீவதி

மோஷா பகயதமபுண்டய சேதாறுக்கு ஆதாரதீவதி அளவ்யா பகநிதமகாரம், ஆதாய்த்தளவதி, சதாயாசகியதிபி கவகளிசெண்டு மதற்கு அதுகுணமகய மிருப்பதாய் இர்த

முந்து பித்திகளையுந் தவகுது அநவடிப்பவரெவரோ அலகா
ஆநாசக்யம் முண்டவயரெந்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1-வது ஆநாசக்யத்தில், ஜாதிகுஷ்டம்

ஆஸ்யகுஷ்டம், சிவந்த தஷ்டம் என முந்து பிரிவுக
ளுண்டு. இதற்குத் தஷ்டப்பதம்

ஸ்ரீ | சங்கம் கங்குலாம், காமம் குண்டம்
கங்குலம் கங்குலம், கங்குலம் கங்குலம்
கங்குலம் கங்குலம், கங்குலம் கங்குலம்
கங்குலம் கங்குலம், கங்குலம் கங்குலம்
கங்குலம் கங்குலம், கங்குலம் கங்குலம்

சுலோகம்.

வணம் மதம் மாம்காணி, முண்டகிரும் தணத்தா
திரையுஷ்டம் ததாலிக்ரும், சிவம் கோசாத கிந்ததா
ஆலாயுஷ்டம் வார்த்தாகம், கிவலிகம் தததயச
ஏவாநினி பாய்பாணி, காமந்த தஷ்டாநிபே கரா
காதத்திதே காமாய்தி கிவ் முதாய் கிரிம்போஜணம்.

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், வெள்ளப்பூண்டு, வெங்
காயம், மது, மாம்சம், முள்ளங்கி, காளான், பின்னாக்கு, பிரக்கம்
காய், கரைக்காய், குதம்புடம், வெள்ளக்கத்திரி, மரத்திலுண்டா
ளும் காளான், சிவப்பொழுது, முருங்கை, முட்டகொசு, மச்ச
வடைகள், பிளவெல்லம், இனிப்பிவைபோன்ற சிவந்த
பதார்த்தங்களை ஜாதி தஷ்டமென்ற சாஸ்திரம் சொல்லுவதால்
பிரபன்னம் சிக்கத் தக்கதா யிருக்கிறது.

ஸ்ரீ | கங்குலம் குண்டம், கங்குலம் கங்குலம்

என்று பிராமணயிருப்பதால், ஞானத்தையும், ஸ்ரீஞான
மத்தையும், கோசாதத்தையும் போக்கக் கூடியதாக, துவணிக்ரு
யேதுவானது மாண சிவந்த தாமத பதார்த்தங்களை பற்றற
சிக்க வெண்டியது ஆகியவைபாட்டுகிறது.

2-வது ஆவாயதுஷ்டயாவது.

பதிதர்களாலும், சண்டாளர்களாலும், அநியானிகம்பட்ட
தும், தாஷிதங்களாவதான பதார்த்தங்களைப் பெற்றுக்
கொள்ளாய் சம்புப்பத.

3-வது நிமித்த துஷ்டயாவது.

கொர்த்தாநிகளாலும், பந்திர வந்திரங்களாலும், சமீதி,
சருண, குாயச்சித்த பெளரோஜிதங்களாலும், கலத்திய,
ஜோதிட, வகுமானங்களினாலும் வலப்பட்ட சம்பாத்தியங்களைக்
கொண்டு தீவித்தம் நிமித்த துஷ்டமென்ற சொல்லாய்
கருக்கிறபடியாய் ஜனங்கள் போன்றனவும் தப்பிக்கத் தக்கனய
களாய்.

பின்னு பாலுதாரியதிரிதும் மூன்ற பிரிவுகளுண்டு.

எகையெயளில், ஆறாரப்பதி, அறவார்த்தனப்பதி, சமுவாச
ப்பதி, என மூன்று.

1-வது ஆறார நியதிகளாவது.

கேசோச்சிவ்யம், ஆப்குஷ்டம், வ்யாசதஷ்டம், என்று
சொல்லப்பட்ட மூன்று குற்றங்களைப்பி கீவியுண்ணல்.

2-வது அறவார்த்தன நியதிகளாவது.

ஆர்ந்தத்தின் பொருட்டு அசர்களுடையவும், உத்தியோ
கஸ்தருடையவும், பந்த சமுசாரிகளுடையவும், தயவுக்கெதிர்
பார்த்தும், அயர்களிடம் சேவைய செய்தும், அதிர்ஷ்டம் கர்மா
நினமென்று சினைக்காமல் தனதுதன் பிச்சையுடையதாய் சத்சங்க
கிரஹாய் தேவதாத்திர மந்திரார்த்தங்களைப்படைய ஆசாரியர்
களை கிரஹித்த யாதிரிப்பவர் எவரோ, அவரை அறவார்த்தன
நியமருடையமென்ற சொல்லப்படுகிறத.

3-வது சமுவாச நியதிகளாவது.

தேவதாத்திரமாவனங்களையும், தேவதாத்திர பிரயோஜனக்
கிர, சாதனத்தியங்களையும், கவதத்திர குணமுடையோர்களையும்,
பிரதிகவர்களையும் காணில் கொடிய சப்பநனைதக்கண்டு படந்தோடு
நாப்பொலிவர்களை விட்டு சீக்கி சத்சயிரதாய சீவ ஆரியனை

படைத்த அபஞ்சுருஷ்டான பால்காரம் சதாவா
 சிபதிபுஷ்டானென சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையாகித்
 தியாதி சிபதிபுஷ்டானம் உடன ஸ்ரீ ஸயனவன் தன் க்ருஷந்திற்ரு
 யந்த அநிதினைச் சொட்கொயாராய் செய்து பூஜித்து ஆசனத்
 திருத்தி ஸ்ரீ பாத நிர்ந்தம் ஸ்விசரித்து எம்பெருமான, முது
 செய்த பகவத் ப்ரசாதத்தை பரிமாறி பந்து மித்திர புத்திரர்களே
 ஏம் பூஜிக்குப்படி செய்த பிராரு தான் புஜிக்க வேண்டும்.

இப்படியாக ஆறாச பீடம் சாஸ்திரங்களின் சொல்லப்
 பட்டிருக்க தற்கால ஸயனவர்கள் சில முண்டனம் செய்து
 கொண்டும், சில சிவக ஸயத்தக் கொண்டும், கர்ணங்களின்
 சங்கு சக்கி கடுக்கன் தரித்துக் கொண்டும், உழுத்தின் கைக்க
 களிஞ்சு தளப மணிகள் பணிந்து கொண்டும், பஞ்சாட்சா
 பட்டுக்கரை காஞ்சிபுர சீதாவத்திகளணிந்து கொண்டும், தமக்கி
 புண்டரதாரீகளாய், எனக்கு காலாசிரம் வரும், ஜாநியம் வரும்
 என்ற சொல்லிக் கொண்டு பெண்களா காசுதேவனைப்போதும்,
 ஜாநிய சன்னியாசினியப் போதும், பகல் வேடிக்காரனாய்
 போதும், பால்கார காட்டி வேண்டாமக்காராய் பிரதர் பொருளி
 விச்சை அயத்தா வேட்போர் மயங்குப்படியான காலசெய்யல்
 களைச் சொல்லி வயப்படுத்தி சம்பாவின்களையும், சம்பாசங்களை
 யும் சம் குத்தியாகப் பெற்று தனியிட மார்த்திக் கொண்டு,
 அபேயமான அபக்யயாபகீபங்களில் விசேஷ விச்சையுடைய
 சாய், சம்பூதாயினான பந்தவர்களாய், சன்னியோகாராய், சந்த
 குண்டாராய், பாதாச கயனாராய், ஆஷ்ட பூசினாராய், ஆசாரியோப
 தேச சிக்ந்தாராய் போலிஸயனாராய், அறாக்குள்ளும், திசைக்
 குள்ளும் இருந்து வயப்புஷ்டக்க வுண்பவர்கள் ஆறாச பீடம்
 முண்டியோர் ஆகாட்டார்கள்.

இன்னொருண்டய அன்னம் புஜிக்கத்தகாது

பகவதாராதன மீளாதவர் வீட்டின்கம், குஷ்டரோடு
 சினக்கம், பொய் பேசுபொருண்டய அன்னம், குருத்திரோகி
 கனக்கம், குருத்திரோகியன்கம், குளம்சொஷ்டன், கோள்
 சொந்துவோன், குருக்கன், திருடன், மதுபானி, மாய்மயுணி
 புத்திர ஹீனன், சிராய் பிராசுதம், சீவக்கிரன், கிவயிடியோன்,
 பஞ்ச மகா பாதகன், கிபசார், குண்டகன், கோளகன், ஜூயர்

கஞ்சடப அன்னந்தமபுர், ஆதலா பிரபயிள்ளையர் செய்த அன்னமும், பாய், குத்திரன், சதன்யகி, இவர்கஞ்சடபவிஷணயான அன்னமும் புஜிக்கத்தகாது.

பாய்நித தோஷவிதி

ஒரு காளைக்குச் செய்த பதார்த்தங்களை மது காஞ்சுரமயே தெர் ததுக்கு பாய்நித தோஷமென்று பெயர்:

द्वीं कर्षून् कर्षुर्षून् द्वींशुः, द्वींशुः कर्षुः
कर्षुः कर्षुः।

தக.—காளைதயான கண்ணெய், வெய், வெய் சர்ப்பத்தயான பாய்தம் கட்டமுத, இவைகள் மது காஞ்சும் சாய்விடத்தக்கது. வெய், கண்ணெய் இவற்றின் சர்ப்பத்தயினையிழைப்பெயர், தோஷமாய், பாய், தாய், பெயர், காய் யககன், மயதலாய், மருப்பி, புளகல், பாய் சர்ப்பத்தயான கண்டுகன், மயசாய், தயிரினுள் கலந்த மாய்பண்டங்கள், அயல், கற்றங்கள், கைய காய்கள், மய்யநினைவகள் போன்றவற்றிற்கு பாய்நித தோஷ மின்று.

தாய்நித பாத்திரத்தின் கலந்த தேன், பாய், இவைகளுக்கு தோஷமுண்டு.

உப்பு சேர்க்காத பாய், வெய், இவைகள் மதுவுக்குச் சமயாகை பாய் சிக்க வேண்டும்.

பாது காரம் பகலிதும், இரகிதும், சப்தமி பகலிதும் செல்லிக் காய் சாய்விட்டால் மூதேவி வாசமுண்டாகுமென்ற சாஸ்திரங்களின் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

போஜன விதி

द्वीं प्रुशुः कर्षुः, कर्षुः कर्षुः
कर्षुः कर्षुः, कर्षुः कर्षुः
कर्षुः कर्षुः, कर्षुः कर्षुः

க.—பாய்நித பாய்தகாய்க்களால் மெளனென்பதறித பாய்நித பாய்தர் பஞ்சு பெளதகைய, காய்பாயும் தீதகாதா: உபயினவானெனாய்யே, பாய்க்காய்பாய்நித மூகோபென.—

நா.—பிரபன்மள் ஸ்விசீர்க்கு முன்பு அந்த பாதங்களை சுத்திசெய்து கொண்டு, இரண்டு தரபாசனம் செய்து, கசியாய், மொணியாய், சமாணிதனாய், பந்து, மித்திர, புத்திர, அதிதி, பஞ்சுத்தியானாய், கிழங்கு, அம்மது தெற்கு முகமாக மணிகில் பேரில் உட்கார்த்து ஸ்தன சுத்தியானிடத்தில் பரிமாய பகவத் செயமான தனிகையப் பசுமுருகுதி செய்து அமிர்ததுவியிய யாக விரைத்தப் புஜிக்க வேண்டும்.

புஜிக்கும்போது த்யஜிக்க வேண்டிய விஷயங்கள்

சூபாய், கால் சட்டை, தலைப்பாகை, போர்வை, ஒற்ற வஸ்திரம், இவையனைஓ சாப்பிடக்கூடாது. தலைநிர்த்திரத்தல், கால் சிப்பி புட்கார்த்திரத்தல், கால்களை தகாரில் வைத்துட்கார்த்திரத்தல், கையுள்ளி நிரத்தல், சயனித்திரத்தல், காற்காலியியபர்சு திரத்தல், பெருக, மேனகு, இவையகலியிரத்தல், சாப்பிடும் பாத்திரங்களை மடியின் மீது வைத்துக் கொள்ளல், வஸ்து கையால் எடுத்த இடது கையில் வைத்து சாப்பிடல் முதலான குற்றங்களை தனித்தப் புஜிக்க வேண்டும்.

பஞ்ச சமஸ்கார மில்லாதவன் கீட்டன்னம், ஒருவர் சாப்பிட்டு மீத்தன்னம், திபமனைத்த மீன் மீத்தன்னம், மயிர், கல், புழு, மண், உயிர், இவையகல் சாப்பிடுதல்பட்டன்னம் புஜிக்கக் கூடாது. சூபிபாசன திரத்தல், பாயசம், நெய், பால், தயிர், இவற்றை சந்த முண்டாரும்படி சாப்பிடக் கூடாது. ஒருவர் சாப்பிட்டி மீத்த ஐகத்தக கொள்ளக் கூடாது. சத்திரனுடைய வெளிச்சத்தில் சாப்பிடக் கூடாது இரண்டு ககணாதும் புஜிக்க கூடாது. ஒருவர் ஊற்றும் குளத்தில் வாய்மேற்றதும், இழ நிவா வேறு பாத்திரத்திலுற்றிற் கொள்ளதும், இரண்டு ககணாதும் வாரி ஐகத்தகக் கொள்ளுததும், இரும்புச் சட்டி, மித்திரை பாத்திரம், வெங்காய் பாத்திரம், மண் பாத்திரம், மாய் பாத்திரம், ரிக்கான் பாத்திரம், இவற்றன் சாப்பிடுததும் கூடாது.

2. பானியம், பாயசம், உப்பு, பஸ்தனம், இவையகல் ஒருவர் கையால் கொடுப்பினும் தன் கையால் வாய்கி சாப்பிடக் கூடாது.

உ. சக்கு சக்கிரம் திருமணநிம்பங்கள் செதல்வெய் பாத்தி
ரங்கலிஞர் ஐயம் சாயிடக் கூடாது.

அயிர், ததக் கியான வேறுமாரிணும் முக்கால் யதித்
தக்கு மேல் சாயிடக் கூடாது.

சாயிடெய்வாதம், சாயிட்டின் மக சத்தி செய்ய முன்
தும் குத்தாரிடம் வேதம் கூடாது.

சாயிட்டின், ஆரோக்கிய சாந்திரப்படிக்கு காய்க்கிய
கிரகவே சாயிட வேண்டும்.

சாயிடெய்வாதம் சாய்பாட்டின் முன்னும் துதிவாக
கிரகக்கொன்னுதல் கூடாது. இயலாதமான குற்றங்கள் நீக்கி
வேறுமார் செய்ய வேண்டியென பாக்குவாக்கிய சோகல் எஞ்ச
குற.

ச குறிப்பு — பாண்டி, பாபசம், இவற்றை ஓர் பாத்திரத்திலே
ஊற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். உப்பு, படிபணம், இளங்கண் பிசின்
யில் பரியாத வேண்டியெனாமல் கையில் கொடுக்கக் கூடாது.

ஸ்ரீ தாயம்

குலதாயம் தவறாத கூர்ந்து கொண்ட உத்தம பதினாறத
கணம், களாய்வி, மண்டோதரி, திரிசுளபதி, சந்திராமலி,
சந்திராமதி, சாதித்திரி, அருத்தி முதலாக பாய்க்கினவரான
ஸ்ரீகலித் குண விசயங்கள் பக்கிடம் எடுத்த ததார்ப்பதா
பிவிதரு ஸ்ரீ தாயமென்ற சொல்லம் கிறெறு.

குலதாயபத்தியின் செயல்கள்

ரீதி-ஸா.—காய்வலாதல், கருணைவாயுமந்திரி குயெஷு
வடிவம் ஸாமயாதரிதர் வேஜுவேஷு மாதா, சயினே சவேய்ய
வட்கரிய கார் குல தாய பத்தி.—

தெய்வக் தொழான் கொழுநற்கொழு தெழுதான்
பெய்கொணப் பெய்யு மகாத,
கிறை காக்கும் காய்வெயன் செய்யு மகலி,
கிறை காக்கும் காய்வெயன்

கொழுநாளுக்கடரின் தானுணம் கொள்வையும்
கிழிதயன்ற பின்னாஞ்ச ளியைபவ்
எழுதல் முன்ன பெழுததும் பன்புடை
புழுதில் கற்புடை மானையார்க்கென்றயே.

அரிபகற்பினி ளாழ்த்துள மாதர்கள்
உரிபுகேழ் மருய்ப்ப முன்னெய்துவர்
பிரியும் காணின் பெய்க ளயிவாமையுப்
குருகியாட துண்டிட கையுயர்,
பத்தாய்க்கெற்ற பதிகாதத யுண்டானும்
சத்தானம் உயிரிருக்கலாம், சற்றேனும்
ஏதமாதிரி சிறப்பின மாயகெம்
உருபம் சன்யாசம் கொள்.

என்ற அனேக பிராணங்களில் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற
படிக்கு கருணை பென்ற; தன்மயத்தினியான ஸீதன் பர்த்தா,
மாமன், மாமி, இவர்களுடைய பணி செய்யும்போது பணிக்கு
கடக்கும் வேலைக்காரியைப் போன்றது, அந்நாளுக்கு ஏதோ
தேசங்களையும் தரிசான கர்த்தவானங்களைப் பற்றிக்கும் அயாத்
திரிசுப்போக தன் பர்த்தாவுக்கு யோசனை சொல்வதில் மந்திரி
கைய் போன்றது. உருகிற் சிறந்த திருமகன் போதும், பெருமை
லின் பூரிசாட்டினாய் போதும், பர்த்தாவுக்குச் சாதம் பரிமாற
வகையில் தனிமனுக்கு தாய் எங்கிற யுசாணைகள் சொல்லி
ஜட்டி கையப்பரோ அய்வண்ணம் செய்யவளாயும், சவனகாலத்
தில் கிரிம மாதானவள் கிட்டினூடு கூடி சமீகக்செய்து
அயனுக்கு இன்ப சகலாதக கொடுத்தது நானாமகத்தமென்
னும் பெருவாரிவி ளாழ்த்திருத்த தனிப்போன்ற இய்யாறு குணங்க
ளுடைய மாதரெயரோ அயர்களைத்தான் குகதர்யபத்தினி
பென்ற சொல்லப்படுகிறது.

பின்னும் (பதினாறாம்) கணகணியே தெய்வமாகக்கொண்டு
அயனுடைய வகங்கரியக்கனிவே சதா சமீபட்டு கடக்கும் மாத
ருக்குத் தனிமையாக றுய, தய, மந்திரகிராதிகள் நுன்றும்
தேவையிள்ளி பெய்பதாசையும் அத்தாமனுக்கு பதிவிராத
பென்ற காம முண்டாயிற்றென்றும், அயன் சினைத்தயாயும்

கைகெயெந்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யாதீகன் தன்
 குடைய கற்பென்றுச் சொல்லுகிறபடி வடைந்த யானத்தைத்
 காத்தகொண்டிருக்கின்றேன்பென்றி கணயராணர் பிராணம்
 ஏற்படுத்தப்பட்ட காகன் கிதையால் கட்டுண்டு வடக்குறியிலே,
 தன் கணயர் சாய்விட்ட சேடத்தை மூத்தலும், சயனித்த
 யின் சயனித்தலும், எழுறான் எழுதலும், அயகாய் பிரித்திருக்
 குள் காயன் அணிபணிகளைப் பிரித்திருத்தலும், பழுதிலுறக்
 கற்புடைய பாசுவயித் கழலும். மேலும் கற்பிலக் கணமுடைய
 கன்னியர்களின் வெகிள் கிரித்தலாய்வின் கண்ணியபாசன
 குளத்துப்பலித்தவளாய் கோகணைக போன்ற குயவாய்க்கணிய
 முடையவளாய், குணக் கிராஜிய முள்ளவளாய் கோகத
 ய் போத்தம் குளதிகையாய், கொஞ்சம் கிளிபெய்ரி
 யுடையவளாய், குரு, பந்த, நித்திரர்களின் பணிகிடை
 யில் சேத்தையன்சவளாய் அதிர்ச்சாதர்மசதியாய், அதலய்க்கா
 யாகா பந்தவளாய், அருகாரியாய், அழக்காநர்மயளாய்,
 ஐம்புலாடக்கவய்களாய் அபிதயசனமுள்ளவளாய், பரமுறா
 கம் கொள்ளாதவளாய், பாபுருடமுடைய முகய்யாதவளாய்,
 பருத்தியுள்ளவளாய், பத்திரித் திரத்தவளாய், அக்கப்பழுதி
 லாதவளாய், தூத்தார்க்கும், தாய்வாதவர்க்கும், இத்தார்க்கும்
 இதமுடையவளாய், கைகமுத முத்தவளாய், கய்கிணக்கமுடை
 யவளாய், கய்தானிய சம்பாசல்களை அத்தத்த காளத்திம் சேகரித்
 தும் பாதுகாய்பவளாய், பந்தாயின் காவேசுதையல் வடக்குள்
 காரியவாதியாய், கணயனுக்குப் பீதியான கீவமுதல்களைச் சீத்தப்
 படுத்திப் பரிமாறும் கதக்திரமுடையவளாய், யிதயாபியாய்,
 அச்சம், காணம், மடம், பரிப்படி என்ற நற்குணத்தினும்
 கிரேஷ்டியாய், அன்னியின் கருணத்திற்கும், அபர்வீட்டிற்கும்
 அடிக்கடி அகாரணாய்க் சொல்லாதவளாய், சோம்பலின்சாதவ
 ளாய், அன்பாய்போன்ற ண்டயமுடையவளாய், புறக்கமுதவளாய்,
 பொய்ப்பொசாதவளாய், சிறர் பொருளிலிச்சை கவய்பாதவளாய்
 புத்திரபாக்கிய சக்திரித் திரத்தவளாய் கருணக் தெத்திரக்களை
 சிதகுக் கதினியாதவளாய், கெய்ரே குணமுடையவளாய்
 கென்டி முயற்கிமுடையவளாய், கெட்கப் பிரியமுடைய பெயருள்
 ளவாய், அற்பச்செயலுக்கமுதவளாய், அன்னியமுடைய தவயம்
 சலிபாதவளாய், செய்பட்டிட யிரியின்சாதவளாய் யிதசீசமுடைய

ணாய், திருது பாண்டம், சித்தை சந்தையாய், சந்தை சிந்தை
 உதயமுடையாய், கிடுகுதா பாண்டுகளில் தேர்ச்செய்துடைய
 மாயம் தேவாநிபுருடைய சதுராதத்தை கிருப்பாதணாய்,
 புன்சுநாதம் துயன் பொலிவுறு, யன்மொங்கிட மருசனனி
 யாய், உன்ன சிதிரெறி தயமுயம் கடக்கின்ற ஸ்ரீகிணத்தான் தாய்
 பத்தினிகளென்ற சொல்வது இது கிணவாச எழுதய்ப்பின்
 கொந்த கிணதாபிதிபாஸியட்டின் கருக்கி எழுதலாயிற்று. "பேய்
 கொண்டாது கொணாய் பென் கொள்ளலாகதே" ஸ்ரீணும்
 பாதபாநாணாய், என்மம் கொள்வதினும் கியாணம் செய்வு
 முன்னரே ஆராய்ச்சி செய்து எழுத்தினை சாஸ்திரத்தித்யும்
 பேசின சொல்லப்பட்டிருக்கும் குணதிரயங்களுக்குள் மூன்றாம்
 பாசுமாத்கிணமணம் புணர்நன் உத்தயம், உத்தயம், உத்தயம்.

குறியு:—என்கருடைய துயன் சிபுத்திருத்தம் வேண்டி
 மாத்கன் மாய்க்கெய்திற்றுக்கும், முகத்திற்றுக்கும், மாத்கன்குக்கும்
 முன்பு மருசன் காப்பகிட்டு மேற்படி கோகொடுப் புரோகித்
 துள் கொண்டு கிணமம் செயல் வேண்டிமென்ற கிதிமெய்யட்
 டிருக்க தற்கால கயின் காத்கருடைய மாத்கன் கித்தகன்
 பொள மங்களகரமான அரித்தி மணம் நீக்கி சொப்பையுடைய
 கித்தயருவது ககாய்க், ககாய்க், ககாய்க்.

அகர வானத்தின் கித்த கிணமாத்கன் ககாய், போட்டுக்
 கட்டவேண்டிமென்றும் கிதிமெய்க் கீச மாதகார்ப்பொள
 கட்டகமென்றும் மதாசாசகிருத்தமென்றும், மதுதாய்க்கு
 மாத்குக்கு ஆகியரு மென்றும், அயர் ககாய்க் மானது மது
 கயான மென்றும் மது கிதிமெய்க் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இய்கித துந் சரிதமுடைய பெண்கிண திருத்தாகிடிம்
 அயர்கணன் ஏற்படுக் பாப சாய்க்தயானது புருடணயமுடைய
 யாய், சந்தைத்ததை மதாய்க்கள் செய்தினை புருடமுடைய
 கடணம் பாசும்.

"கழாணும், குளித்திக் குப, கிணவாணும் ககாய்க்
 புத்தி" என்ற பழமொழி கிருக்க ளுணவந்திதில் கரிப்பத்தி
 கிருக்கின்ற ளுண்கன் கட விய்முமதைய மதய்யுமாய்க் கீச
 மாதகார்ப்பொள கடக்கி பெண்கிணயும், அயர்கிண யட்

கொளும் புருடகாயம் முதலானதரிப்பதன்மாத, ஞான ஞானியரும் ஆயர் க்ஷணம் உண்டாகுவென்ற இதிரதாச புராண யாசிய பாரதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விதந்துகள் விஷயம்.

காந்தியும், காம காதலதயமிழந்திருப்பவரை விதைய கொன்று சொல்லப்படுகிறது.

இயர்கள் பாரதக் காந்தி செழுக்கு பகவத பாகவதா சாரி ப்களக்கு ப்ரணாமம் செய்து குருபாய்ப்பாதி தனிவங்களை யது கத்தரணம் செய்து, தனாசயம் தானங்களுக்கெதிக் கௌகரதிகளை விதிப்படி முடித்த சீரம் க்காணம் செய்து கெத்திக்கட்டு ஆசாரியோபிதா யந்திரங்களை திராவித்த க்ருணத்திற்கு வந்து, பகவதாரணத்திற்கு வேண்டிய கரியமுதல்கள் முதலான பதார்த்தங்களைசெய்யாணிட்டு நேயாரதனத்தின் பேரில் ப்ரகாசம் பட்டு தாய்ப்புய தாரணம் செய்யாமல் சந்திராந்திர காலவேஷயம் களிய்கடுபட வேண்டும்.

தாய் சாந்திராய்ப்பு பாரதிகள், யாசியத்திற் தாய் தர்ணை களிடமும், பெளயானதிகளின் பரித்தாக்களிடமும், கயோதி கத்திற் புத்திர பெளத்திரர்களிடமும், சூக்களுரின்படி கடக்கவுள் ளயர் கௌகரதாய் ஸ்ரீகளுக்கு எப்போதும் காதல்திரம் கெட பாது.

சூனகயாம் பெண்ணின் தங்களுடைய பரிக்காய்ப்படித் தனி கயயாக கசித்தல், தனிவிடம் போதல், தனித்து எயனித்தல், தாய்ப்புயம் தரித்தல், திகைக் கெண்டிளவிட்டு கயரித்தல் (நெளயாதஸ் திரம்) கெண்டிளபுடனாக தாயிதிருத்தல், தூரலில் புசித்தல், பகவதாரதன மிள்ளாத அன்னத்தாத புரித்தல், மயக்கமான யந்துக்களைக் கொள்ளல் மத்தான பதார்த்தங்களி கி்க்கை கொள்ளல், 15 காழிகைக்குள்ளாக புரித்தல், நேயதாத்திர, சாத ளுந்திர, யந்திராத்திரங்களைக் செய்யல், கண்ட ள்ளரணம் செய் தல், காயிகளான, சதிபுருடிராடு, சகலகெத்தந்தா யாய் போதல் அசத் சாந்திரிங்களைக் கெட்டல், சூரா மிள்ளாதயருடைய அன்னத்தாத புரித்தல், முதலிய குற்றங்களை ப்ரகாசிக்க வேண்டிவென்று பாராசர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அந்தியயான கிரயானத பகவதாதினயானதாம் அதற்
குடம் பட்டு ககதகம் பேனில், பகவதர் ப்பணம் பொய்யாய்
வியேதந்தி கயாதர்தரீப குந்தமுள் கிதவடபுரிது பகவத
சாந்தி நிஸுபணம்.

பழிவீர்ப்பு ஸ்ரீகள் விஷயம்

காசிகா கவி

சூன்மகற் பினர்ழும் பினகன், நகற
முன்று நானு முகபன் காட்டன்
தோன்றயாதம் சொல்லாப்புறத் தேய்க்தரிக்
சகந்த காதன் தம்முடம் சொக்குயர்.

என் இவ்வீதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், முன் போய்
காலத்தில் கிருத்திரா காணிக்கொன்ற பாயத்தாலிக்கிரணக்
குப் பிரபந்தத்தி தோவயமடர்ந்தது. அதை ரீக்க மறாரிஷிக்
பித்திரன் வேண்ட அன்றோர் அந்த ஹத்தியை காங்கு பாச
மாக்கி மூன்றா பழிவீர்ப்பு மாதகுக்கு மொன்றா நதிசனாக்கும்,
ஒன்றா பசக்கனாக்கும், ஒன்றா பூரிக்குபாகப் பங்கிட்டிக்
கொடுத்த இக்கிரணக்கு தோவத்தயதப் போக்கினதாக சாண்
திரக்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சூனதான் முதல் காலில்
பெய்யாஹத்தி தோவமுள், இரண்டாம் காலில் சண்டான கப்பிரச
தோவமுள், மூன்றாகளில் சூடை தப்பிவோர்கல் தோவமுள்,
பழிவீர்ப்பு மாதர்களிடம் சொவதான் மூன்று தினக்கனும் முகம்
பார்க்கவும் போயும் தகாதெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஹதிக்விபத்தை சிப்போதம் சொய்யணச் குறவர்களில்
காணலாம்.

சூசெனசமுடைய மூன்று தினக்கனும், பால், தயிர்,
இராய் போஜனம், சந்தனம், புப்பம், தாய்ப்பூசம், சூசனம்,
பகவஸ்ததி, பர்த்தா சங்காயம், பாஷித்தன், முதலான செயல்
களைபற்றா கீக்கிண்கிம் அப்படிச் செய்யலாகில் காகயச
முன்மென்பதாகச் சாந்திரக்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒருகால் புத்தி பூர்வகயாகிண அபுத்தி பூர்ணாகயோ,
பாலா, சங்கய, கப்பிரச தோவக்கிணெர்ப்படிக்க, கங்கல்
காணம் செய்து, 1008 குக்குள் தெடுத்த பிராய் கித்த,

யந்திராயுதன தீர்த்த ப்ராசாதங்கயாம் புனிதாருவசென்ற
தம்ம தாமின் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

புனதல கிவ்வாற யங்கவயர்கள் காங்காய் காள் உதபாத்
பூங்கய், குதத்தீர்த்துர், அகத்தத்தீர்த்துர் (11) ஆயத்தினன் மண்
விட்டு சொசசம் செய்த (13) காழிமக கடத்தீர்தீயர் விட்டியல்
ஸ்காணர் செய்பாயல், கதி, தடாயல், குளயினககளுக்கோ
அய்யது உயத்தீர்த்தீகா சொன்ற (16) தடவயகல் ஸ்கவணர்
செய்த யடித்திந்து இரண்டு ஆரயகம் செய்து, புனயாகத்த
அயத்தின் தீர்த்தயாடி யந்திரயனிந்து இரண்டுஆரயணய்கல்செய்
தாய் கத்தியகடயென்றாகல் யந்ருகாய் காண்செய்த தேய்த்து
ங்காணம் செய்தபெர் தேகாநிவங்கலின் ப்ராசாதத்திக்கயென்பியல்.

குதிப்பு:—செயிர்சின் யோய் க்காணம் செய்ய கத்தவித
யான சொகாய்க்களும் யந்படாத காய்க்கலின், கிணியுடைய
யந்தீர்த்துர் ப்ராசாதம் இரத்தகாதக் கொண்டு யருப்படி செய்து கிதிப்
படி தீர்த்தகாடி ஆரயணம் செய்து கொள்ளயெண்டும் காங்காய்
காள் க்காணம் செய்தபுடயெ தன்னுடைய யாங்காய், கண்ணடி
யகயத் சொயல், குரீயல், தன்புதி சொகய செய்ய யெண்டு
யண்ணத இரா புருடருடைய முகயாபணம் செய்தல் தகாது.
யகெணிய் கய்யிபாக காசத்தின் திரகுடைய குரயகல் யருயாவி
ணய் காபகாக குழக்காத திரக்குயென்ற ஆய்யெதத்தின் உயல்
யட்டிருப்பதற்கித்க க்காறயயத்திலும் யாத்தீர்த்துக்கிடுகும்,
இர்த கிஷபத்திவிபாய்குபெசசர்க்கயுடயிருப்பிர்கெண கய்யு
யென்றென்.

குது யாதர்லிஷயம்

கண்ணிககல் குதம் புஷ்பயதிராதத்தக்கு, குதயென்றம்
பூப்பென்றம், பதரிஷ்டபென்றம், யெரிய மதுஷியாவிற்றென்
தம், பூத்திருக்கிருகென்றம், சகாய்த்திருக்கிருகென்றம்,
யக்குகயாவிற்றென்றம் யகய்த யேர்கள் சொன்னுகிருக்கல்.
இதின் ரீராய்பணர்கள். காங்கு காணும், அத்தீர்த்தியர்கள் 10
காணும், கயபெய்கல் 15 காணும், குத்தீர்த்திகள் (30) காணும், குது
யாதகா யெணியல் கயத்தல் திரகு கத்தி புஷ்பாதயகாணம்
செய்து விட்டகய்க்கழத்தல் கொள்ளயெண்டு யென்ற திரா
காத்தியக்கலின் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தக்காணயதய்யு

எத்திது மிழ்முறைபாகச் சே தேயக்களில் சே வைதிகள்
எடத்தி வருகிறார்கள்.

குறிப்பு:—பெற் சொல்லியடிக்கு உத்தமபம் சாந்திரத்
தையும் சம்பிரதாயத்தையு முனராத சே தேயத்தர்கள் முனர
புனராத பூர்விகள் எடத்தினந்த காரியங்களே உத்தருஷ்ட
பெண்ட நினைத்த சேட்டாசாரமுள்ள கணையர்கள் தங்கள்
குழங்கதகளை குத்திராதிபணரப்பீபாவ எடத்தி வருவதை விளி
யாகிதுள் தளிப்பாராக குதுயாதருக்கு போர், தயிர், பால்,
காரபதார்த்தங்கள், பத்தவந்துக்கள் முதலியவை தளிர்ந்து,
யலிவு தாக்கவுல (பாடம்) உருந்து, ஏன்வெண்ணெய், புளியர்,
கடை, இனியும் தேசாராதத்திற்சேற்ற உபாசனைகள் எடத்தி
காக்கார் கான் உத்தி புண்டாநகரசனம் செய்த பந்துரித்திர
குடன் எதுக்கு முதலிய கிபயங்களும் உத்திராநாடுகாடு
பதப குணபாசனுகிபூர் எடத்தி வேக முகர்த்தம் உத்தர்
பூர்வப்பிரயோக சாந்திர விதிபார்.

தாய்ப்பூல திரண விதி

தன் வந்திரினை சாந்திரம்.

ஸ்ரீ சாயம்பூல தந-ஸ்ரீசூர்தரம் சாந்திரவந்திரம்
காந்திரவந்திரம் காந்திர, காந்திரவந்திரம்
காந்திரவந்திரம் காந்திரம் கந்திரவந்திரம்
கந்திரவந்திரம் காந்திரவந்திரம் காந்திரவந்திரம்

நா:—தாய்ப்பூலம் கடுவுண்ணதிக் தமதாம் சாரம் கயாபூர்
குதம், காதாக்களிரிவி காசனம் காதாசம் கானாக்கி வந்திரணம்
பாநா: க்ஷந்திரிபுர்களி னாநுணம் பதயீ முகிலவலிகாம், ஸ்ரீ
ஸய்ப்பவண பூலண குசிகரம் தாய்ப்பூல சத்திரகாரம்.

நா:—என்ற சொல்லப்பட்டதால் தாய்ப்பூலமானது அநி
புண்ணமுண்டபதாகவும், துவர்ப்பு சய்ப்பந்தமுள் கதாகவும்,
அதன் சாரமானது சூரோக்கியத்ததைத் தரும் ஓர்வித குண்ட
கடிய சாரத்தை யெத்தமாயும், காதாக்களிரியையும், கிருமிக்கி
வும் காசப்படுத்தக் கடியதாகும், காதிராதந்தை கண்டிக்கும்
சத்திரமுண்டபதாகும், காந்திரவந்திரம் திபண சத்திரபய புண்டு
செய்யதாகும், காந்திர வந்திரவந்திரம் கந்திரவந்திரம்

வெளிப்படுத்தக்கூடிய அறிந்தாயும், ஸீகனாக்கும் புருடிகனாக்கும் விகாரத்தருதற்கான மூலயோனியை வெப்பதாயும், சபன காலங்களில் பாதிநாடு சரசாலாய வசனங்களைப் புத்தாத்தரு பூஷணாயும், அதிபதாயாயு மிருத்தான விர்த தாய்பூஷத்தை அடிக்கடி நிறைந்த போதெல்லாம் உபயோகிக்கும் அறிவினிக னுக்கென்னென்றவாப்பது.

" உண்ணும் சோனும் பருகும் ரீகும் திந்தும் வெற்றிண யும்" எல்லாம் கண்ணென்றே நிரூக்க பிரபன்னரும், பிரபன்ன கனும் தேவாராதையிலவாத தாய்பூஷத்தை பனிதன் எத்தகைய யாப வெப்பதை புணர்ந்தாடுகிறார்.

ஸ்ரீ: சீசாயி கராந்தி, உத்திராபுரா
 உயர்ந்தி மாயி, சந்தி சந்திரா
 உத்திராபுரா, உத்திராபுரா
 உத்திராபுரா உத்திராபுரா

நா:—தேவாலயம், சபை, ஆஸ்ரானம், உபயாசந்தியாக வர்கள், தக்கவாள் விடு, உயுத்தியி, பருவகாலங்கள், பாச சாலை, உத்திராபுரா தர்சனகாலம், புராணபடனம் செவ்யுமிடம் குருந்தான மித்தியாதி மிடங்களில் தாய்பூஷம் தரித்துக்கொள் ளக் உபாது, தரிப்பிரேம் மாந்தகதம் புரித்ததற்குச் செய்வென்ற இதிஹாசங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாய்பூஷமாதது, காலை மாதக்கும், மாலை பரிமலிக்கு வென்ற சொன்னபோதி னும் செய்வென்றும், காவோகிதம், ஜாத்தி போகிதம் தெரிந்து சொன்னதன்வாது சர்வத்திராநுக்கும் சம்பந்தப்பட மாட்டாத வன்பதை வெளிக்கவும்.

குறிப்பு:—தாய்பூஷ தாரணத்தை ஓர் விசேட னுடைய ரூபமாக வைத்திய சாந்திரத்தின் நிரூபணம் செய்திருப்பதினாலும், " அளவிற்று மிஞ்சினும் அமிர்தமும் கஞ்சாவது போல" திரேகா ரோகிபுத்திரிக்குக் கெடுதியை புண்டாக்கும்.

அன்னிய ஜாதியாவிட கண்ணும்பயும் இதானால் தொடப் பட்ட கண்ணும்பயும் கண்ணால் உபயோகிப்பெற்ற வானே யாவில் னானநீனனுவதன்றி கண்ணும் துன்புறத்தப்படு வான்.

தாலிதப்ராம்மணம்

க.—தேவோ முனிதமிஜோராஜா கயஸ்ய சூதா இடானக ;
பகர்மிஜெச்ச கண்டானோ, தாகிப்ரோப்ர இத்தித :

தா.—தேயப் பிராமணன், முனிப்பிராம்மணன், கிர்பாரம்ம
ணன், சுதநிரியப் பிராம்மணன், கயசியப் பிராம்ம
ணன், சூத்திரியப் பிராம்மணன், இடானகப் பிராம்மணன்,
பகர் பிராம்மணன், பிரிஜெச்சப் பிராம்மணன், கன்
டானகப் பிராம்மணன் என்பதாகப் பத்துகிதப் பிராம்
மணர்களுக்கென்று சாந்திரம் புகழும்.

தாலித கயஷ்ணவம்

க :—அதேயஷர்சா நுகயர்ச, திவ்யா காமதாஸ்ததா,
சக்ராயிமிக்தா பாலக கயஷ்ணவக் ததம்பரம்,
ஸ்ரீ கயஷ்ணவப்ரபன்ஷர்சாவோகமிதி கயமஸ்ததா
பாசோகாந்தி கிக்னோ தகசுதேகயஷ்ணவாய்ம்சூதா :

என்றகயபால், பத்துகித கயஷ்ணவானது அத்தேவாஷிரியயஷ்
ணவம், அதுகல் கயஷ்ணவம், காமதாரி கயஷ்ணவம்,
சக்ராயிமிக்த கயஷ்ணவம், பக்திரோபாடி கயஷ்ணவம்,
ஸ்ரீ கயஷ்ணவம், ப்ரபன்ஷ கயஷ்ணவம், ககாந்தி
கயஷ்ணவம், பாசோகாந்தி கயஷ்ணவம் என்பதாக
பத்துகித கயஷ்ணவங்களின் பகயத் சாந்திரங்க
ளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்துகிதான இரன்
டாவது வாகியத்தித் காண்க.

